Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2025/4

9.1.2025

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2025/4 VAN DE COMMISSIE

van 17 december 2024

tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op titaandioxide van oorsprong uit de Volksrepubliek China

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ([1]) ("de basisverordening"), en met name artikel 9, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

1.1. Inleiding

(1) Op 13 november 2023 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") op grond van artikel 5 van de basisverordening een antidumpingonderzoek geopend met betrekking tot de invoer van titaandioxide ("TiO_2") van oorsprong uit de Volksrepubliek China ("het betrokken land" of "de VRC"). Zij heeft daartoe een bericht van inleiding gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ([2]) ("het bericht van inleiding").

(2) De Commissie heeft het onderzoek geopend naar aanleiding van een klacht die op 29 september 2023 was ingediend door de European Titanium Dioxide Ad Hoc Coalition ("de klager"). De klacht is ingediend namens de bedrijfstak van de Europese Unie ("de Unie") voor TiO_2 in de zin van artikel 5, lid 4, van de basisverordening. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal over dumping en de aanmerkelijke schade als gevolg daarvan werd voldoende geacht om een onderzoek te openen.

1.2. Registratie

(3) De Commissie heeft de invoer van het betrokken product bij Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1617 van de Commissie ([3]) ("de registratieverordening") aan registratie onderworpen.

1.3. Voorlopige maatregelen

(4) Overeenkomstig artikel 19 bis van de basisverordening heeft de Commissie de belanghebbenden op 13 juni 2024 een overzicht van de voorgestelde rechten verstrekt, alsook nadere gegevens over de berekening van de dumpingmarges en de marges die toereikend zijn om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen. De belanghebbenden werd verzocht binnen drie werkdagen hun opmerkingen over de juistheid van de berekeningen in te dienen.

(5) Drie gebruikers, te weten Plastika Kritis SA ("Plastika Kritis"), Munksjö Paper AB ("Munksjö") en Felix Schoeller GmbH & Co. KG ("Felix") hebben opmerkingen ingediend die geen betrekking hadden op de juistheid van de berekeningen.

([1]) PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Bericht van inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van titaandioxide ("TiO_2") van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB C, C/2023/786, 13.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/786/oj).
([3]) Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1617 van de Commissie van 6 juni 2024 tot onderwerping van de invoer van titaandioxide van oorsprong uit de Volksrepubliek China aan registratie (PB L, 2024/1617, 7.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1617/oj).

(6) Plastika Kritis, een producent van "Masterbatch White", beweerde dat er volgens zijn informatie geen dumping plaatsvindt. Verder herhaalde hij eerdere argumenten dat de voorgestelde antidumpingrechten rampzalige gevolgen zullen hebben voor de masterbatchindustrie in de Unie.

(7) Plastika Kritis voerde in het bijzonder aan dat masterbatches uit andere derde landen veel concurrerender zullen worden, zowel op de markt van de Unie als op de uitvoermarkten, doordat zij nog steeds toegang zullen hebben tot goedkoop TiO_2 uit de VRC. Bovendien voerde de producent aan dat er door de beperkte capaciteit van de bedrijfstak van de Unie onvoldoende aanbod van TiO_2 zal zijn als de maatregelen worden ingesteld. Tot slot zullen de gebruikers, als de rechten met terugwerkende kracht worden toegepast, nog grotere verliezen lijden, aangezien de levertijden voor producten uit de VRC als gevolg van de aanvallen op handelsschepen in de Rode Zee in de eerste helft van 2024 langer zijn geworden.

(8) Deze opmerkingen worden in de desbetreffende afdelingen van deze verordening behandeld in het kader van de analyse van het belang van de Unie en de inning van rechten met terugwerkende kracht (zie de punten 7.3.2 en 8.3).

(9) Munksjö en Felix, producenten van decorpapier, hebben opmerkingen ingediend waarin zij bezwaar maken tegen het besluit van de Commissie om geen vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming te verlenen voor de invoer van TiO_2 van laminaatkwaliteit en waarin zij hun eerdere argumenten herhalen waarom aan de voorwaarden voor de vrijstelling is voldaan.

(10) Verder voerden zij aan dat hun situatie zonder een dergelijke vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming zal blijven verslechteren, zelfs ondanks het feit dat de Commissie op 14 juni 2024 een antidumping-onderzoek betreffende de invoer van decorpapier uit de VRC heeft ingeleid ([4]). De reden hiervoor is dat de instelling van antidumpingrechten in het huidige onderzoek hun productiekosten zal verhogen en de prijs van TiO_2 op de Chinese binnenlandse markt zal verlagen, waardoor voor de Chinese producenten van decorpapier de productiekosten nog verder zullen dalen. Geen van deze ontwikkelingen zal echter in aanmerking worden genomen bij het trekken van conclusies in de zaak met betrekking tot decorpapier, aangezien het onderzoektijdvak van die zaak eindigt vóór de instelling van rechten in het huidige onderzoek.

(11) In punt 7.3.4 wordt nader op deze opmerkingen ingegaan.

(12) Op 11 juli 2024 heeft de Commissie bij Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1923 van de Commissie ([5]) ("de voorlopige verordening") een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op de invoer van TiO_2 van oorsprong uit de VRC.

1.4. **Vervolg van de procedure**

(13) Na de mededeling van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan werd besloten een voorlopig antidumpingrecht in te stellen ("mededeling van de voorlopige bevindingen") hebben meerdere belanghebbenden binnen de in artikel 2, lid 1, van de voorlopige verordening gestelde termijn schriftelijke opmerkingen over de voorlopige bevindingen ingediend. Het betreft onder meer:

a) de klager;

b) gebruikers van het product: Siegwerk Druckfarben AG & CO. KGaA ("Siegwerk"), Plastika Kritis, Munksjö, Felix, Teknos Group Oy ("Teknos"), Flint Group GmbH ("Flint"), AkzoNobel Sourcing BV ("AkzoNobel"), PPG Industries Europe Sarl ("PPG"), Emil FreiLacke GmbH & Co KG ("Emil FreiLacke") en Mauvilac;

c) gebruikersverenigingen: Asociación Española de Fabricantes de Pinturas y Tintas de Imprimir ("ASEFAPI"), een vereniging van Spaanse producenten van verf en drukinkt; Confederation of European Paper Industries ("CEPI"), een vereniging van papierproducenten (lamineerpapier en papier voor speciale toepassingen); Hellenic Coatings Association ("HCA"), vereniging van Griekse verf- en inktfabrikanten, en de European Council of the Paint, Printing Ink and Artists' Colours Industry ("CEPE"), een vereniging van Europese fabrikanten van verf, drukinkt en verf voor kunstenaars;

([4]) Bericht van inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van decorpapier van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB C, C/2024/3695, 14.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3695/oj).

([5]) Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1923 van de Commissie van 10 juli 2024 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op titaandioxide van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L, 2024/1923, 11.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1923/oj).

d) importeurs: AAKO B.V. (“AAKO”), en

e) producenten-exporteurs: LB-groep (“LB”) en de China National Coatings Industry Association (“CNCIA”), een vereniging van producenten-exporteurs.

(14) De belanghebbenden die daartoe een verzoek hadden ingediend, zijn in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Er werden hoorzittingen gehouden met Munksjö, Felix, Plastika Kritis, Flint, ASEFAPI, Kleverkem SRL, CEPE, LB, Mauvilac en de klager. Er werden geen hoorzittingen met de raadadviseur-auditeur in handelsprocedures gehouden.

(15) De Commissie is doorgegaan met het verzamelen en controleren van alle informatie die zij voor haar definitieve bevindingen nodig achtte. Bij het vaststellen van de definitieve bevindingen heeft de Commissie de opmerkingen van de belanghebbenden in overweging genomen en waar passend haar voorlopige conclusies herzien.

(16) De Commissie heeft alle belanghebbenden ingelicht over de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan zij voornemens was een definitief antidumpingrecht in te stellen op titaandioxide van oorsprong uit de VRC (“mededeling van de definitieve bevindingen”). Alle partijen konden binnen een bepaalde termijn opmerkingen indienen over de mededeling van de definitieve bevindingen.

(17) De belanghebbenden die daartoe een verzoek hadden ingediend, zijn in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Er werden hoorzittingen gehouden met de CEPE en LB. Niemand heeft om inschakeling van de raadadviseur-auditeur verzocht.

1.5. **Argumenten inzake de opening van het onderzoek**

(18) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie overweging 6 van de voorlopige verordening bevestigd.

1.6. **Steekproef**

(19) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 7 tot en met 13 van de voorlopige verordening bevestigd.

1.7. **Individueel onderzoek**

(20) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 14 van de voorlopige verordening bevestigd.

1.8. **Antwoorden op de vragenlijsten en controlebezoeken**

(21) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 15 tot en met 19 van de voorlopige verordening bevestigd.

1.9. **Onderzoektijdvak en beoordelingsperiode**

(22) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 20 van de voorlopige verordening bevestigd.

2. **BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT**

(23) De Commissie heeft het onderzochte product, het betrokken product en het soortgelijke product beschreven in de overwegingen 21 tot en met 26 van de voorlopige verordening. Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in die overwegingen van de voorlopige verordening bevestigd.

2.1. **Argumenten betreffende de productomschrijving**

(24) Nadat de voorlopige bevindingen waren meegedeeld, betwistten verschillende partijen de conclusies van de Commissie over verzoeken in verband met de productomschrijving. Ook brachten sommige partijen nieuwe argumenten betreffende de productomschrijving naar voren.

(25) Bovendien kon de Commissie, zoals vermeld in overweging 33 van de voorlopige verordening, een aantal argumenten betreffende de productomschrijving die werden ingediend nadat de uiterste termijn daarvoor was verstreken, in de voorlopige fase niet in overweging nemen. Die argumenten zijn inmiddels beoordeeld en worden in de desbetreffende onderafdelingen behandeld.

2.1.1. *Masterbatch White*

(26) Aangezien er geen opmerkingen over de uitbreiding van de productomschrijving met Masterbatch White ("MW") zijn ontvangen, worden de overwegingen 34 tot en met 37 van de voorlopige verordening bevestigd.

2.1.2. *Argumenten over de PCN-structuur*

(27) In zijn opmerkingen over de voorlopige verordening voerde AkzoNobel aan dat de Commissie niet was ingegaan op het voorstel van AkzoNobel om de PCN-structuur te wijzigen en dat de Commissie zou moeten overwegen om het PCN te verfijnen door het veld "TiO_2-gehalte per gewicht" van het PCN met meer categorieën uit te breiden.

(28) De Commissie heeft alle argumenten betreffende de wijziging van de PCN-structuur geanalyseerd en heeft in overweging 42 van de voorlopige verordening verklaard dat er geen bewijs was geleverd waaruit zou blijken dat de chemische stoffen in de coating van invloed zijn op de prijzen. Dezelfde conclusie geldt voor het in overweging 27 samengevatte argument van AkzoNobel. Er is geen bewijs geleverd voor de noodzaak tot verfijning van het PCN door middel van uitbreiding van het veld TiO_2-gehalte naar gewicht met meer categorieën ten behoeve van een billijke prijsvergelijking.

(29) Bovendien heeft, zoals in overweging 43 van de voorlopige verordening wordt vermeld, geen van de producenten-exporteurs bezwaar gemaakt tegen de voorgestelde PCN-structuur op grond van het feit dat dit tot een onbillijke prijsvergelijking zou leiden, hetzij omdat er in de PCN's geen onderscheid wordt gemaakt tussen producten op basis van de in de coating verwerkte chemische stoffen, hetzij omdat deze in het veld "TiO_2-gehalte per gewicht" onvoldoende fijnmazig zijn. De Commissie zag derhalve geen reden om te concluderen dat het nodig zou zijn om ten behoeve van een billijke prijsvergelijking op grond van artikel 2, lid 10, van de basisverordening, dit veld fijnmaziger te maken.

(30) Derhalve was de Commissie van oordeel dat dit argument ongegrond was en heeft zij het voorstel van AkzoNobel afgewezen.

(31) Aangezien er geen nieuwe argumenten en bewijzen in verband met het bovenstaande zijn ontvangen, heeft de Commissie de bevindingen in de overwegingen 38 tot en met 44 van de voorlopige verordening bevestigd.

2.1.3. *Verzoeken tot uitsluiting van producten*

(32) Om te beginnen herinnerde de Commissie eraan dat uit de vaste rechtspraak van het Hof volgt dat de definitie van het betrokken product in het kader van een antidumpingonderzoek ertoe strekt een lijst te kunnen opstellen van producten waarop in voorkomend geval antidumpingrechten zullen worden toegepast. Daarbij kan de Commissie rekening houden met verschillende factoren, zoals de fysische, technische en chemische kenmerken van de producten, hun gebruik, onderlinge verwisselbaarheid, de perceptie ervan door de consument, de distributiekanalen, het fabricageprocedé, de productiekosten en de kwaliteit ([6]). Bovendien beschikt de Commissie volgens vaste rechtspraak over een ruime beoordelingsbevoegdheid met betrekking tot de definitie van het betrokken product ([7]).

(33) De beoordeling of een specifiek product terecht is opgenomen in de lijst van producten waarop in voorkomend geval antidumpingrechten van toepassing zullen zijn, moet worden gebaseerd op de door de Commissie vastgestelde kenmerken van het betrokken product en niet op de kenmerken van de producten waaronder het betrokken product valt of de deelcategorie van het betrokken product ([8]). Producten die niet in alle opzichten identiek zijn, kunnen, omdat zij overeenstemmen met de factoren waarop de Commissie de definitie van het betrokken product heeft gebaseerd, onder de definitie van dat product vallen en in dat verband voorwerp van een antidumping-onderzoek zijn ([9]).

([6]) Zie bijvoorbeeld de arresten van het Gerecht van 13 september 2010, Whirlpool Europe/Raad, T-314/06, ECLI:EU:T:2010:390, punt 138, en van 17 december 2010, EWRIA e.a./Commissie, T-369/08, ECLI:EU:T:2010:549, punt 82.

([7]) Zie in die zin het arrest van het Hof van 17 maart 2016, Portmeirion Group, C-232/14, ECLI:EU:C:2016:180, punten 46 en 47, en het arrest van het Gerecht van 10 oktober 2012, Gem-Year en Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Raad, T-172/09, ECLI:EU:T:2012:532, punt 62.

([8]) Zie arrest van het Gerecht van 18 november 2014, Photo USA Electronic Graphic/Raad, T-394/13, ECLI:EU:T:2014:964, punt 30.

([9]) Zie in die zin de arresten van het Gerecht van 18 november 2014, Photo USA Electronic Graphic/Raad, T-394/13, ECLI:EU:T:2014:964, punt 31, en van 28 februari 2017, JingAo Solar e.a./Raad, T-157/14, ECLI:EU:T:2017:127, punt 112 en de aldaar aangehaalde rechtspraak.

(34) Volgens de rechtspraak moet, wanneer wordt aangevoerd dat het betrokken product slecht gedefinieerd is, dit zijn gebaseerd op argumenten waaruit blijkt dat de Commissie de factoren die zij relevant achtte, onjuist heeft beoordeeld of dat de toepassing van andere, relevantere factoren een beperking van de definitie van het betrokken product vereiste ([10]).

(35) Zoals toegelicht in de overwegingen 24 en 25, hebben verschillende partijen verzoeken om een product uit te sluiten ingediend nadat de uiterste termijn voor het indienen van argumenten daartoe was verstreken of hebben zij de voorlopige conclusie van de Commissie met betrekking tot hun verzoek betwist. Om deze verzoeken om een product uit te sluiten te onderzoeken, heeft de Commissie, zoals vermeld in overweging 45 van de voorlopige verordening, gekeken naar i) de fysische, chemische en technische basiseigenschappen van die productsoorten; ii) het eindgebruik en de onderlinge verwisselbaarheid ervan; iii) de perceptie van de eindafnemer. Volledigheidshalve heeft de Commissie ook andere elementen overwogen die een uitsluiting van een product op grond van overwegingen in verband met het belang van de Unie zouden kunnen rechtvaardigen, zoals iv) de gevolgen van de rechten voor de gebruiker; v) alternatieve leveringsbronnen, en vi) de gevolgen van de vrijstelling van rechten. Geen van de partijen betwistte de elementen die de Commissie ter beoordeling van verzoeken tot uitsluiting van een product heeft onderzocht.

2.1.3.1. Verzoeken die in de voorlopige fase niet in overweging zijn genomen

2.1.3.1.1. Niet gecoat TiO_2 voor niet-witte pigmenten

(36) Sun Chemical Ltd ("Sun Chemical") diende zijn verzoek tot uitsluiting van een product in de voorlopige fase van het onderzoek te laat in. Tegelijkertijd verzocht het om een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming voor de niet gecoate TiO_2-kwaliteiten mits en wanneer ze worden gebruikt als tussenproduct voor de productie van andere niet-witte pigmenten die de omzetting van de kristallijne structuur omvatten. Zoals toegelicht in overweging 62 van de voorlopige verordening en vermeld in overweging 25, werd dit verzoek in de voorlopige fase van het onderzoek derhalve niet in overweging genomen.

(37) Sun Chemical verstrekte slechts enkele gegevens over de fysische, chemische en technische basiseigenschappen van dit product, het eindgebruik en de onderlinge verwisselbaarheid, de gevolgen van de rechten voor zijn bedrijfsactiviteiten en de gevolgen van een mogelijke vrijstelling van rechten, maar niet over de perceptie van de eindafnemer van wijzigingen aan het product of alternatieve leveringsbronnen.

(38) Bovendien heeft Sun Chemical noch geantwoord op de vragenlijst, noch in een alternatieve vorm relevante en controleerbare gegevens ingediend op basis waarvan de Commissie het argument naar behoren had kunnen beoordelen. Bijgevolg heeft Sun Chemical zijn verzoek zelfs met betrekking tot de eerste drie elementen in overweging 32 niet onderbouwd en heeft de Commissie de verstrekte informatie niet kunnen controleren.

(39) Zo beschikte de Commissie bijvoorbeeld niet over informatie over het aandeel van de invoer uit de VRC in de bevoorradingsmix van Sun Chemical. Bovendien heeft de Commissie, doordat er geen bewijs voorlag, het beweerde aandeel van TiO_2 in de productiekosten van Sun Chemical niet kunnen controleren en heeft zij dus niet een juiste conclusie kunnen trekken met betrekking tot de gevolgen die de rechten mogelijk voor Sun Chemical zouden hebben.

(40) De Commissie beschikte evenmin over gecontroleerde gegevens over de soorten TiO_2 die Sun Chemical inkoopt en in welke producten het deze gebruikt. De Commissie heeft daarom niet de onderlinge verwisselbaarheid, het specifieke gebruik of de mogelijke ondermijning van de doeltreffendheid van de rechten bij een eventuele inwilliging van de productuitsluitingen of vrijstellingen in het kader van de regeling bijzondere bestemming kunnen controleren.

(41) Voorts voerde Sun Chemical aan dat de onderscheidende chemische en fysische eigenschappen van het TiO_2 dat het inkoopt voor de productie van niet-witte pigmenten, zijn dat het geen coating heeft en een laag gehalte zware metalen moet hebben. Het gaf echter niet aan wat deze specifieke drempelwaarde voor zware metalen is en op welke wijze die door de douane kan worden gemeten om bij een eventuele inwilliging van een productuitsluiting de traceerbaarheid te waarborgen. Daarbij blijkt uit de gegevens in het dossier dat niet gecoat TiO_2 ook in andere sectoren wordt gebruikt, bijvoorbeeld in de keramiekindustrie, de levensmiddelenindustrie, de farmaceutische industrie en de cosmetica-industrie.

([10]) Arresten van het Gerecht van 28 februari 2017, JingAo Solar e.a./Raad, T-157/14, ECLI:EU:T:2017:127, punt 100, en Canadian Solar Emea e.a./Raad, T-162/14, ECLI:EU:T:2017:124, punt 99.

(42) Gelet op het voorgaande heeft Sun Chemical niet aangetoond dat de toepassing van andere relevantere factoren dan die waarop de Commissie de definitie van het betrokken product heeft gebaseerd, het noodzakelijk maakte de definitie van het betrokken product te beperken door niet gecoat TiO_2 voor niet-witte pigmenten uit te sluiten of dat een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming gerechtvaardigd was. Bovendien valt niet gecoat TiO_2 onder de productomschrijving in overweging 21 van de voorlopige verordening en hebben de belanghebbenden geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat deze uit de VRC ingevoerde deelcategorie TiO_2 niet concurreert met andere producten die op de markt van de Unie verkrijgbaar zijn. Dit verzoek werd derhalve afgewezen.

2.1.3.1.2. TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit

(43) De CEPI diende dit verzoek om uitsluiting van het product in nadat de uiterste termijn voor het indienen van argumenten betreffende de productomschrijving was verstreken. Dit verzoek kon derhalve, zoals toegelicht in overweging 64 van de voorlopige verordening en aangegeven in overweging 25, in de voorlopige fase van het onderzoek niet in overweging worden genomen. De CEPI heeft in haar opmerkingen over de voorlopige verordening geen aanvullende argumenten verstrekt. De klager maakte bezwaar tegen dit verzoek tot uitsluiting van een product.

(44) De CEPI verstrekte slechts enkele gegevens over de fysische, chemische en technische basiseigenschappen van dit product, het eindgebruik en de onderlinge verwisselbaarheid, de perceptie van de eindafnemer en alternatieve leveringsbronnen, maar niet over de gevolgen van een mogelijke vrijstelling van rechten of welke gevolgen de rechten zouden hebben voor gebruikers.

(45) De CEPI heeft aangetoond dat TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit een bijzondere chemische eigenschap bezit, namelijk dat het een laag gehalte zware metalen moet hebben en ook moet voldoen aan andere vereisten voor het levensmiddelenadditief E 171, die staan vermeld in Verordening (EU) nr. 231/2012 van de Commissie ([11]). Deze drempelwaarden kunnen bovendien gemakkelijk door de douane worden gecontroleerd met behulp van de standaardmethoden voor het testen van levensmiddelenadditieven.

(46) Hoewel de CEPI niet specifiek inging op de kwestie van eindgebruik en onderlinge verwisselbaarheid, merkte de Commissie in dit verband op dat de drempelwaarde voor zware metalen voor TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit wettelijk is vastgelegd ([12]). Andere TiO_2-kwaliteiten, die deze drempelwaarden overschrijden, mogen wettelijk niet als levensmiddelenadditief (E 171) worden gebruikt.

(47) De CEPI voerde verder aan dat slechts twee of drie producenten in de Unie in staat zijn om TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit te leveren en dan nog slechts in beperkte hoeveelheden.

(48) De klager betwistte dat TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit van andere soorten TiO_2kan worden onderscheiden op grond van de aanwezigheid van fosfor in de coating of op grond van verschillen in productieprocessen. De Commissie merkte op dat de CEPI dergelijke argumenten nooit heeft aangevoerd en verklaarde derhalve de argumenten van de klager irrelevant.

(49) Op basis van het beschikbare bewijsmateriaal stelde de Commissie vast dat, zelfs als het TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit aan specifieke vereisten voor het additief E 171 moet voldoen, niet kan worden geconcludeerd dat het niet dezelfde fysische, chemische en technische basiseigenschappen heeft als andere soorten TiO_2. Het is slechts een subsoort van TiO_2. Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, is het een product waarvoor, om de vereiste wettelijke drempels te halen, dezelfde belangrijkste grondstoffen nodig zijn als voor andere toepassingen, maar dan met een hogere zuiverheid, en een productielijn die beter beschermd is tegen het binnenkomen van verontreinigingen tijdens het productieproces.

(50) Ook merkte de Commissie op dat de CEPI geen raming gaf van wat het aandeel TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit in de totale vraag naar TiO_2 zou kunnen zijn. De Commissie heeft derhalve niet kunnen beoordelen welke gevolgen deze productuitsluiting zou kunnen hebben voor de doeltreffendheid van de rechten.

(51) Voorts blijft het bij gebrek aan dergelijke ramingen onduidelijk of de twee of drie producenten in de Unie die volgens de CEPI TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit kunnen produceren, al dan niet aan de vraag naar deze kwaliteit in de Unie kunnen voldoen. Er werd in dat verband geen aanvullend bewijs geleverd, terwijl uit het onderzoek is gebleken dat er ook in andere derde landen, zoals Canada, bronnen van TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit bestaan.

([11]) Verordening (EU) nr. 231/2012 van de Commissie van 9 maart 2012 tot vaststelling van de specificaties van de in de bijlagen II en III bij Verordening (EG) nr. 1333/2008 van het Europees Parlement en de Raad opgenomen levensmiddelenadditieven (PB L 83 van 22.3.2012, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/231/oj).

([12]) Verordening (EU) nr. 231/2012.

(52) De Commissie achtte het argument dat er voor deze productsoort niet voldoende leveringsbronnen beschikbaar zouden zijn derhalve ongegrond.

(53) Tot slot hebben geen andere gebruikers van TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit gegevens verstrekt over de gevolgen van antidumpingrechten voor hun activiteiten, en dergelijk bewijsmateriaal is ook niet door de CEPI of door andere bronnen verstrekt. De Commissie beschikte derhalve niet over betrouwbare gegevens over de aard van de eventuele gevolgen van de rechten voor gebruikers van dit soort TiO_2.

(54) Gelet op het voorgaande heeft de CEPI niet aangetoond dat de toepassing van andere relevantere factoren dan die waarop de Commissie de definitie van het betrokken product heeft gebaseerd, het noodzakelijk maakte de definitie van het betrokken product te beperken door TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit uit te sluiten. Bovendien valt TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit onder de productomschrijving in overweging 21 van de voorlopige verordening en hebben de belanghebbenden geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat deze uit de VRC ingevoerde deelcategorie TiO_2 niet concurreert met andere producten die op de markt van de Unie verkrijgbaar zijn.

(55) Derhalve heeft de Commissie niet kunnen concluderen dat er werd voldaan aan de elementen voor de uitsluiting van TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit, om welke reden zij het verzoek heeft afgewezen.

2.1.3.1.3. Uitsluiting van met het chlorideproces geproduceerd TiO_2

(56) Nadat de uiterste termijn om argumenten in verband met de productomschrijving in te dienen reeds was verstreken, diende AkzoNobel een verzoek in om met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 van het onderzoek uit te sluiten. Derhalve kon het verzoek, zoals aangegeven in overweging 66 van de voorlopige verordening en in overweging 25, in de voorlopige fase van het onderzoek niet in overweging worden genomen.

(57) Allereerst voerde AkzoNobel aan dat met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 en met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 niet substitueerbaar zijn.

(58) Om dit argument te onderbouwen, beschreef AkzoNobel op welke wijze met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 in verf een betere weerbestendigheid biedt, een diepere kleur oplevert die als witter wordt ervaren vanwege de blauwachtige tint (in vergelijking met de geelachtige tint van met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2), en de daaruit voortvloeiende verschillende toepassingen voor beide (met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 wordt alleen gebruikt voor buitentoepassingen, terwijl voor binnentoepassingen zowel met het chlorideproces geproduceerd als met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 wordt gebruikt).

(59) AkzoNobel voerde voorts aan dat, als met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 en met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 substitueerbaar zouden zijn, de verf- en coatingindustrie inmiddels zou zijn overgestapt op met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 om de productiekosten te verlagen. Uit het feit dat de vraag naar met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 sterk blijft, blijkt dat ze niet substitueerbaar zijn.

(60) Ten tweede voerde AkzoNobel aan dat met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 van het onderzoek moet worden uitgesloten omdat het merendeel van de productie in (en ook de invoer uit) de VRC de productie van TiO_2 met het sulfaatproces betreft, en het merendeel van de productie en het verbruik in de Unie productie met het chlorideproces.

(61) Ten derde voerde AkzoNobel op basis van haar eigen inkoopgegevens aan dat er prijsverschillen zijn tussen Chinees met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 en Chinees met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 en met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 uit andere bronnen.

(62) AkzoNobel stelde dat de analyse van de schade en van het oorzakelijk verband wegens de twee bovengenoemde elementen een vertekend beeld geeft.

(63) In zijn opmerkingen over de voorlopige verordening herhaalde AkzoNobel in wezen bovenstaande argumenten.

(64) AkzoNobel betwistte de conclusie van de Commissie dat het belangrijkste onderscheid op de markt het onderscheid is tussen anataas- en rutiel-TiO_2. Daartoe wees AkzoNobel op verschillende marktonderzoeksverslagen die het eerder heeft verstrekt en waaruit zou blijken dat het belangrijkste onderscheid eigenlijk het onderscheid tussen met het chlorideproces geproduceerd en met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 is.

(65) Tot slot betwistte AkzoNobel niet de conclusie van de Commissie in de overwegingen 68 en 69 van de voorlopige verordening, maar voerde het aan dat de Chinese invoer, ook al bestaat deze voor 66 % uit met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2, niet concurreert met 90 % van de productie in de Unie, die op het chlorideproces is gebaseerd. Dit leidt derhalve onvermijdelijk tot een vertekende analyse van de schade en van het oorzakelijk verband (uitgezonderd de berekeningen op PCN-niveau) ten nadele van uit de VRC ingevoerd TiO_2.

(66) Bij de analyse van het verzoek van AkzoNobel merkte de Commissie op dat diens verzoek tot uitsluiting van het product in wezen berust op het argument dat a) met het chlorideproces geproduceerd en met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 niet substitueerbaar zijn; b) er een prijsverschil is tussen beide soorten TiO_2 als gevolg van het onderscheiden productieproces, en c) het meeste TiO_2 dat wordt geproduceerd in en afkomstig is uit de VRC, wordt geproduceerd met het sulfaatproces, terwijl TiO_2 dat in de Unie wordt geproduceerd en verbruikt, overwegend wordt geproduceerd met het chlorideproces.

(67) De Commissie heeft het in overweging 64 beschreven bewijsmateriaal onderzocht en merkte op dat uit die verslagen alleen kan worden opgemaakt over hoeveel capaciteit de afzonderlijke producenten naar schatting in elk van de twee productieprocessen beschikken. Dat er twee verschillende productieprocessen bestaan en dat de bijbehorende capaciteiten worden bijgehouden, doet niet ter zake voor de vraag of de marktdeelnemers op basis daarvan al dan niet een essentieel onderscheid maken.

(68) Er werd dan ook geen nieuw bewijs naar voren gebracht om de conclusie van de Commissie, die luidde dat de markt TiO_2 doorgaans opdeelt in anataas en rutiel, te betwisten. Integendeel, een niet in de steekproef opgenomen producent-exporteur, Guanxi Jinmao Titanium Co., Ltd, diende zelfs een verzoek tot productuitsluiting voor anataas-TiO_2 in, waarbij hij aanvoerde dat er sprake is van aanzienlijke verschillen tussen anataas- en rutiel-TiO_2 en dat deze niet substitueerbaar zijn.

(69) Aangaande het argument van AkzoNobel dat met het chlorideproces geproduceerd en met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 verschillende toepassingen hebben, merkte de Commissie allereerst op dat AkzoNobel dit argument gebruikte op basis van binnen- tegenover buitentoepassingen van zijn eigen producten, wat alleen relevant is in de verf- en coatingindustrie. Andere industrieën zouden zowel met het chlorideproces geproduceerd als met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 kunnen inkopen om ze door elkaar voor dezelfde toepassing te gebruiken (zoals bv. het geval is bij de productie van decorpapier of masterbatches). Bovendien verklaarde zelfs AkzoNobel zelf in zijn antwoord op de vragenlijst dat het voor sommige toepassingen van zijn producten zowel met het chlorideproces als met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 gebruikt.

(70) Dus zelfs als er een duidelijke tweedeling zou zijn tussen het gebruik van alleen met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 in sommige toepassingen van verven en coatings en alleen met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 in andere toepassingen (wat niet het geval is), werd dit voor maar één soort gebruik gemeld en hoeft dit niet noodzakelijkerwijs het geval te zijn voor alle overige industrieën. Dit argument werd derhalve door de Commissie afgewezen.

(71) Uit het onderzoek is juist gebleken dat er meerdere industrieën verderop in de productieketen zijn die TiO_2-producten gebruiken die speciaal zijn vervaardigd met het oog op een specifieke toepassing of zelfs meerdere toepassingen.

(72) Binnen elke verwerkende bedrijfstak zijn er meerdere producten voor verschillende toepassingen: architecturale verven, industriële coatings (binnen de bedrijfstak voor verven en coatings), lamineerpapier voor verschillende meubilair- of vloeroppervlakken (bedrijfstak voor decorpapier), grafische inkt voor op een smalbaanpers vervaardigde etiketten, voor flexibele verpakkingen en voor papier- en kartontoepassingen (bedrijfstak voor grafische inkt), om er maar enkele te noemen.

(73) Binnen elk van de genoemde marktsegmenten, en zelfs binnen afzonderlijke toepassingen, benutten gebruikers vaak meerdere formuleringen voor hun producten, afhankelijk van het specifieke eindgebruik en de behoeften van de afnemer.

(74) Uit het onderzoek is ook gebleken dat gebruikers dikwijls door TiO_2-producenten aangeboden specifieke TiO_2-kwaliteiten testen op hoe deze presteren in de formuleringen die ze gebruiken en op basis daarvan een of meer recepten/formules ontwikkelen om hun producten op een specifieke manier te laten presteren. Een dergelijk product wordt dus verkocht voor een specifiek gebruik binnen een toepassing.

(75) De prestaties van deze producten zullen onder andere afhangen van het gebruikte soort TiO_2, inclusief de deeltjesgrootte van het TiO_2, de kristalmorfologie (anataas of rutiel), of de TiO_2-moleculen wel of niet zijn gecoat en of het TiO_2 is geproduceerd met het chlorideproces of met het sulfaatproces.

(76) De wisselwerking tussen al deze elementen zal, naast andere factoren, uiteraard ook van invloed zijn op de prijs.

(77) De Commissie concludeerde derhalve dat er geen overtuigend bewijs is dat rechtvaardigt dat met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 van de productomschrijving moet worden uitgesloten op grond van fysische, chemische en technische basiseigenschappen die voldoende verschillen van die van met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2. Met het chlorideproces geproduceerd en met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 worden in dezelfde sectoren gebruikt, soms zelfs in dezelfde toepassingen.

(78) Bovendien zijn er voldoende alternatieve leveringsbronnen aangezien, zoals AkzoNobel zelf heeft verklaard, het grootste deel van de productiecapaciteit van de bedrijfstak van de Unie, net als in Noord-Amerika, is gebaseerd op het chlorideproces.

(79) Zoals de Commissie reeds heeft geconcludeerd in overweging 433 van de voorlopige verordening en hierna in punt 7.3.3 bevestigt, zal AkzoNobel geen aanzienlijke gevolgen van de rechten ondervinden en deze kunnen opvangen. Anderzijds zal het uitsluiten van meer dan een derde van de invoer van het onderzochte product van de productomschrijving waarschijnlijk aanzienlijke gevolgen hebben voor de doeltreffendheid van de maatregelen.

(80) Gelet op het voorgaande heeft AkzoNobel niet aangetoond dat de toepassing van andere relevantere factoren dan die waarop de Commissie de definitie van het betrokken product heeft gebaseerd, het noodzakelijk maakte de definitie van het betrokken product te beperken door met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 uit te sluiten. Bovendien valt met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 onder de productomschrijving in overweging 21 van de voorlopige verordening en hebben de belanghebbenden geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat deze uit de VRC ingevoerde deelcategorie TiO_2 niet concurreert met andere producten die op de markt van de Unie verkrijgbaar zijn. Derhalve verwierp de Commissie het verzoek om met het chlorideproces geproduceerd TiO_2 van de productomschrijving uit te sluiten.

(81) AkzoNobel herhaalde ook zijn argumenten dat de Commissie afzonderlijke analyses van de schade en van het oorzakelijk verband zou moeten uitvoeren voor met het chlorideproces en met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 op grond van de argumenten in de overwegingen 60, 61 en 65.

(82) AkzoNobel heeft echter geen nieuwe argumenten of bewijzen aangevoerd om deze bewering te onderbouwen.

(83) De Commissie bevestigde ook haar conclusie in overweging 69 van de voorlopige verordening dat het enkele feit dat de Chinese producenten momenteel meer TiO_2 produceren met het sulfaatproces, niet wil zeggen dat dit in de toekomst zo zal blijven. Bovendien is, zoals in overweging 90 van de voorlopige verordening is toegelicht, uit het onderzoek gebleken dat de Chinese bedrijfstak vastbesloten is om de overgang van het sulfaatproces naar het chlorideproces voor de productie van TiO_2 te bespoedigen.

(84) Derhalve blijft de Commissie bij haar conclusie in de overwegingen 70 en 71 van de voorlopige verordening en wijst zij dit verzoek af.

2.1.3.1.4. Uitsluiting van anataas-TiO_2

(85) Een niet in de steekproef opgenomen producent-exporteur, Guanxi Jinmao Titanium Co. ("Jinmao Titanium") heeft verzocht om anataas-TiO_2 van het onderzoek uit te sluiten. Dit verzoek werd in een zeer laat stadium van het onderzoek ingediend, nadat de voorlopige verordening reeds was bekendgemaakt. Geen enkele partij heeft over dit verzoek opmerkingen ingediend.

(86) Zoals de Commissie in overweging 62 van de voorlopige verordening reeds heeft benadrukt, hadden de opmerkingen over de productomschrijving in een vroeg stadium van het onderzoek moeten worden ingediend, zodat er voldoende tijd was om deze op hun merites te beoordelen en andere belanghebbenden in de gelegenheid te stellen erop te reageren.

(87) Niettemin heeft de Commissie het verzoek aan de hand van de in dit stadium beschikbare informatie onderzocht.

(88) Jinmao Titanium merkte op dat anataas-TiO_2 alleen kan worden geproduceerd met het sulfaatproces. Jinmao Titanium voerde aan dat de capaciteit van de producenten in de Unie voor de productie met het sulfaatproces veel lager is dan die voor de productie met het chlorideproces en onvoldoende is om te voorzien in de vraag naar anataasproducten in de Unie, terwijl de marktdynamiek en de regelgeving van de Unie de producenten in de Unie aanmoedigen om te investeren in voorzieningen voor de productie met het chlorideproces.

(89) Jinmao Titanium voerde voorts aan dat anataasproducten met betrekking tot de volgende aspecten aanzienlijk verschillen van andere (d.w.z. rutiel-)producten: hardheid, relatieve dichtheid, brekingsindex, verstrooiingsvermogen, chemische stabiliteit, energieverschil ("band gap") en fotokatalytische activiteit, waarbij het citeert uit verschillende academische bronnen. Jinmao Titanium betoogde dat deze eigenschappen de perceptie van eindafnemers vormgeven en de geschiktheid ervan voor verschillende toepassingen bepalen.

(90) Daarnaast merkte Jinmao Titanium op dat marktdeelnemers doorgaans onderscheid maken tussen anataas- en rutielproducten en dat dit van invloed is op de prijs.

(91) Bovendien voerde het aan dat de substitueerbaarheid tussen anataas- en rutielproducten beperkt is. Hoewel rutiel in sommige toepassingen anataas kan vervangen, wordt dit om economische redenen zelden gedaan.

(92) Jinmao Titanium concludeerde derhalve dat de gebruikers en toepassingen in de Unie die meer afhankelijk zijn van anataasproducten, hogere kosten en hogere consumentenprijzen zullen vermijden als anataas-TiO_2 van de productomschrijving wordt uitgesloten. Tegelijkertijd is het risico van ontwijking beperkt, aangezien anataas niet rechtstreeks concurreert met de productie van rutielkwaliteiten in de Unie.

(93) De Commissie merkte allereerst op dat het argument inzake onvoldoende capaciteit in de Unie om aan de vraag naar anataas-TiO_2 te voldoen, niet met bewijs is onderbouwd. Hoewel de capaciteit van de Unie in het onderzoektijdvak inderdaad marginaal lager was dan de totale vraag naar TiO_2 in de Unie, werd niet aangetoond dat er een bijzonder gebrek aan capaciteit zou zijn wat betreft anataas-TiO_2-producten. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen omdat het niet was onderbouwd.

(94) Aangaande de argumenten over vermeende verschillen tussen anataas- en rutielproducten, de substitueerbaarheid ervan, het eindgebruik, de prijsstelling en de perceptie van de afnemers, heeft de Commissie in de overwegingen 71 tot en met 76 reeds geconcludeerd dat al deze elementen in elke afzonderlijke toepassing van producten die TiO_2 bevatten, worden beïnvloed door een aantal factoren. Afhankelijk van de toepassing kan het onderscheid tussen rutiel- en anataas-TiO_2 in meer of mindere mate relevant zijn.

(95) Bovendien geeft Jinmao Titanium zelf toe dat er inderdaad sprake is van een zekere mate van substitueerbaarheid van rutiel- en anataasproducten, ook binnen dezelfde toepassingen.

(96) De Commissie kon derhalve niet concluderen dat de mogelijke specifieke kenmerken van anataas-TiO_2 in een of meer van deze elementen een productuitsluiting rechtvaardigen.

(97) Ten slotte werd er geen bewijsmateriaal ingediend waaruit zou blijken dat het volume van de invoer van anataas-TiO_2 in de Unie niet aanzienlijk was. Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, nam anataas-TiO_2 mogelijk tot 30 % van de totale invoer in het onderzoektijdvak voor zijn rekening. Aangezien de bedrijfstak van de Unie ook anataasproducten verkoopt, zou een dergelijke uitsluiting aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor de doeltreffendheid van de rechten.

(98) Gelet op het voorgaande heeft Jinmao Titanium niet aangetoond dat de toepassing van andere relevantere factoren dan die waarop de Commissie de definitie van het betrokken product heeft gebaseerd, het noodzakelijk maakte de definitie van het betrokken product te beperken door anataas-TiO_2 uit te sluiten. Bovendien valt anataas-TiO_2 onder de productomschrijving in overweging 21 van de voorlopige verordening en hebben de belanghebbenden geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat deze uit de VRC ingevoerde deelcategorie TiO_2 niet concurreert met andere producten die op de markt van de Unie verkrijgbaar zijn. De Commissie wees dit verzoek af.

2.1.3.1.5. In zonnebrandmiddelen gebruikt TiO_2

(99) Nadat de voorlopige maatregelen waren ingesteld, verzocht AAKO B.V. ("AAKO"), een kleine importeur van gecoat TiO_2 dat in zonnebrandmiddelen wordt gebruikt, om productuitsluiting voor dit soort TiO_2.

(100) AAKO voerde aan dat dit soort TiO_2 bijzondere fysische, chemische en technische eigenschappen heeft, waardoor in zonnebrandmiddelen alleen specifieke TiO_2-kwaliteiten kunnen worden gebruikt. Welke chemische stoffen de coating van deze kwaliteiten mag bevatten en in welk gehalte, wordt vermeld in bijlage VI bij de verordening betreffende cosmetische producten ([13]).

(101) Hiervoor moeten de kwaliteiten van leveranciers voor specifieke formules worden getest en goedgekeurd, en zij kunnen niet zonder meer door andere leveranciers worden vervangen.

(102) Bovendien stelde AAKO dat de door AAKO ingevoerde soorten TiO_2 ongeveer acht keer duurder zijn dan standaard niet gecoate TiO_2-kwaliteiten, waardoor de markten voor gecoat en niet gecoat TiO_2 in de praktijk niet vergelijkbaar zijn.

(103) De Commissie merkte op dat bovengenoemd verzoek slechts beperkte informatie bevatte en in een zeer laat stadium van de procedure was ingediend.

(104) Ook merkte de Commissie al meteen op dat het door AAKO beschreven TiO_2 niet het enige op de markt verkrijgbare gecoate TiO_2 is. Integendeel, de meeste op de markt van de Unie verkrijgbare soorten TiO_2 zijn voorzien van een of andere vorm van chemische coating.

(105) Bovendien erkende de Commissie dat de samenstelling van in zonnebrandmiddelen gebruikt TiO_2 bij wet is geregeld en dat het dus voor de hand ligt dat er voor een overstap naar een andere leverancier uitgebreide tests nodig zijn.

(106) Uit het onderzoek is echter gebleken dat het testen van TiO_2 voordat het wordt gebruikt in formules/toepassingen van gebruikers niet alleen in deze sector voorkomt. Veel andere gebruikers hebben aangegeven dat herformuleringen van hun producten voorafgaand aan gebruik moeten worden getest. Derhalve kon de Commissie niet concluderen dat in zonnebrandmiddelen gebruikt TiO_2 bijzondere fysische, chemische en technische eigenschappen heeft die een uitsluiting van het product rechtvaardigen.

(107) Daarbij komt dat AAKO geen informatie of bewijs heeft verstrekt over een mogelijk ontoereikend aanbod binnen de Unie of alternatieve leveringsbronnen.

(108) Ten slotte heeft geen enkele producent van zonnebrandmiddelen tijdens dit onderzoek bezwaar gemaakt tegen de maatregelen, wat erop wijst dat de rechten geen grote gevolgen voor hun bedrijfsactiviteiten zullen hebben.

(109) Gelet op het voorgaande heeft AAKO niet aangetoond dat de toepassing van andere relevantere factoren dan die waarop de Commissie de definitie van het betrokken product heeft gebaseerd, het noodzakelijk maakte de definitie van het betrokken product te beperken door TiO_2 gebruikt in zonnebrandmiddelen uit te sluiten. Bovendien valt in zonnebrandmiddelen gebruikt TiO_2 onder de productomschrijving in overweging 21 van de voorlopige verordening en hebben de belanghebbenden geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat deze uit de VRC ingevoerde deelcategorie TiO_2 niet concurreert met andere producten die op de markt van de Unie verkrijgbaar zijn. De Commissie heeft het verzoek van AAKO om uitsluiting van het product afgewezen.

2.1.3.2. Verzoeken die in de voorlopige fase in overweging zijn genomen

2.1.3.2.1. TiO_2 van laminaatkwaliteit

(110) Na de bekendmaking van de voorlopige verordening werd een hoorzitting met Munksjö en Felix gehouden. Zij dienden gezamenlijk opmerkingen in over de in de voorlopige verordening opgenomen bevindingen van de Commissie. Ook de CEPI diende opmerkingen in en verzocht de Commissie om haar conclusies over de uitsluiting van $TiO2_2$ van laminaatkwaliteit te heroverwegen.

(111) Munksjö en Felix herhaalden hun argumenten met betrekking tot uitsluiting van het product of anders vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming, waarbij zij nieuw aanvullend bewijs leverden en betoogden dat aan alle criteria die de Commissie voor deze verzoeken in eerdere zaken in overweging heeft genomen, was voldaan. De Commissie heeft daarom in het licht van nieuw bewijsmateriaal haar conclusies opnieuw beoordeeld.

([13]) Verordening (EG) nr. 1223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 betreffende cosmetische producten (herschikking) (PB L 342 van 22.12.2009, blz. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1223/oj), en Verordening (EU) 2021/850 van de Commissie van 26 mei 2021 tot wijziging en rectificatie van bijlage II en tot wijziging van de bijlagen III, IV en VI bij Verordening (EG) nr. 1223/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende cosmetische producten (PB L 188 van 28.5.2021, blz. 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/850/oj).

(112) Ten eerste voerden de twee gebruikers aan dat de Commissie niet heeft voldaan aan haar verplichting om alle beschikbare informatie zorgvuldig te onderzoeken, waardoor het beginsel van wapengelijkheid was geschonden. Zij betoogden dat de Commissie selectief rekening hield met elementen uit de opmerkingen van de klager, maar voorbijging aan de antwoorden van de twee gebruikers op deze argumenten.

(113) Zoals aangegeven in overweging 47 van de voorlopige verordening, heeft de Commissie de opmerkingen over de productomschrijving die de klager op 2 mei 2024 had ingediend, alsmede de opmerkingen die Munksjö en Felix op 22 mei 2024 en 30 mei 2024 gezamenlijk hadden ingediend, niet in aanmerking genomen.

(114) De Commissie stelde vast dat bepaalde producenten-exporteurs TiO_2 van laminaatkwaliteit ook aanprijzen voor gebruik in pvc en duurzame kunststoffen ([14]). Munksjö en Felix stelden echter dat de Commissie zich in feite had laten beïnvloeden door de opmerkingen die de klager in dit verband op 2 mei 2024 had ingediend, terwijl zij de tegenargumenten van de gebruikers over hetzelfde onderwerp negeerde.

(115) De Commissie wees er in dat verband op dat de gegevens waarnaar in overweging 114 wordt verwezen, online openbaar beschikbaar zijn en dat de Commissie deze gegevens kon vinden zonder rekening te houden met de opmerkingen van de partijen, met inbegrip van de opmerkingen die de klager te laat had ingediend. In hun antwoorden op de vragenlijst gaven de gebruikers precies aan welke productsoorten zij van afzonderlijke leveranciers kochten, hetgeen de Commissie controleerde aan de hand van de informatie die online openbaar beschikbaar was.

(116) Niettemin heeft de Commissie in de definitieve fase alle opmerkingen in overweging genomen, ook die welke te laat waren binnengekomen om in de voorlopige fase in overweging te worden genomen, en heeft zij haar bevindingen in het licht van nieuwe feiten en nieuw bewijsmateriaal opnieuw beoordeeld.

(117) Ten tweede voerden de gebruikers aan dat verschillende conclusies van de Commissie in de voorlopige verordening niet met beschikbaar bewijsmateriaal werden onderbouwd.

(118) In dat verband bestreden de twee gebruikers eerst de bevinding van de Commissie dat TiO_2 van laminaatkwaliteit dezelfde fysische, chemische en technische basiseigenschappen heeft als andere soorten TiO_2 ([15]).

(119) Zij herhaalden hun argument dat TiO_2 van laminaatkwaliteit specifieke fysische eigenschappen heeft die beantwoorden aan de unieke behoeften van de bedrijfstak voor decorpapier, doordat het na verzadiging van het papier dankzij een hars op basis van melamine een hoge kleurvastheid biedt en doordat het papier na impregnatie zijn kleur behoudt. Dit element is van het allergrootste belang voor het gebruik van decorpapier in de decoratieve en meubelsector.

(120) De gebruikers vulden hun argument aan met het vermelden van de specifieke chemische eigenschappen van TiO_2 van laminaatkwaliteit, die dergelijke prestaties mogelijk maken. Het betreft de dikke oppervlaktelaag op het TiO_2-molecuul, die voornamelijk bestaat uit de scheikundige elementen fosforpentoxide (P_2O_5), aluminiumoxide (Al_2O_3) en siliciumdioxide (SiO_2), met een bijzonder hoog P_2O_5-gehalte van meer dan 0,5 % als verhouding in het droge product vergeleken met andere TiO_2-kwaliteiten.

(121) De CEPI voerde een soortgelijk argument aan en stelde dat TiO_2 van laminaatkwaliteit dankzij zijn veel hogere fosforconcentratie bij uitstek geschikt is voor gebruik in lamineerpapiertoepassingen en zich duidelijk onderscheidt van andere soorten TiO_2.

(122) De gebruikers wezen ook op een specifieke technische eigenschap waardoor TiO_2 van laminaatkwaliteit zich anders gedraagt dan andere soorten: het heeft door de dikke oppervlaktelaag een elektrische oppervlaktelading waardoor het molecuul zich beter aan de houtpulpvezels kan hechten. Dezelfde oppervlaktelading en deeltjesgrootte maken het ongeschikt voor andere toepassingen, zoals architecturale verf, omdat het resulteert in het "verkrijten" van de verf op muren.

(123) Tot slot wezen de gebruikers erop dat er eenvoudige, algemeen beschikbare methoden zijn om de aanwezigheid en concentratie van fosfor in de coating te detecteren, met name via een röntgenfluorescentietest of een test met inductief gekoppeld plasma.

(124) In zijn opmerkingen van 2 mei 2024, waarnaar in overweging 114 wordt verwezen, stelde de klager, en leverde hij er bewijs voor, dat de aanwezigheid van fosfor in de coating niet als onderscheidend kenmerk kan gelden, aangezien vrijwel alle TiO_2-producten een bepaald fosforgehalte bevatten.

([14]) Overweging 51 van de voorlopige verordening.
([15]) Overweging 51 van de voorlopige verordening.

(125) De klager voerde verder aan dat de douaneautoriteiten niet in staat zouden zijn om de aanwezigheid van fosfor in TiO_2-invoer nauwkeurig vast te stellen, en zelfs als dit wel het geval was, zouden ze niet in staat zijn om TiO_2 van laminaatkwaliteit en andere soorten goed van elkaar te onderscheiden.

(126) De klager voegde daaraan toe dat de verschillende soorten oppervlaktebehandelingen die worden toegepast op TiO_2-kwaliteiten geen unieke extra apparatuur of gespecialiseerde technologie vergen, wat extra gewicht verleent aan het argument om TiO_2 van laminaatkwaliteit niet als een afzonderlijk product te beschouwen.

(127) De Commissie heeft de door belanghebbenden ingediende aanvullende informatie over de basiseigenschappen van TiO_2 van laminaatkwaliteit geanalyseerd. Het ingediende bewijsmateriaal bevestigt de bevinding van de Commissie in overweging 51 van de voorlopige verordening dat de aanwezigheid van fosfor in TiO_2 van laminaatkwaliteit significanter is dan in andere soorten en dat de onderscheiden aard van die coating TiO_2 van laminaatkwaliteit geschikt maakt voor de productie van decorpapier.

(128) In hun opmerkingen na de bekendmaking van de voorlopige verordening betwistten de gebruikers de conclusie van de Commissie dat verschillende producenten-exporteurs dezelfde soort TiO_2 aanprijzen voor gebruik bij de productie van decorpapier, maar ook voor pvc en duurzame kunststoffen, wat erop zou wijzen dat het voor verschillende doeleinden kan worden gebruikt.

(129) In dat verband voerde de klager in zijn opmerkingen van 2 mei 2024 aan dat veel producenten van TiO_2 producten aanbieden die veelzijdig te gebruiken zijn, d.w.z. die door verschillende gebruikers voor verschillende toepassingen kunnen worden gebruikt (coatings, kunststof, lamineerpapier enz.). Daartoe verstrekten zij productinformatiebladen voor drie verschillende TiO_2-producten die door de producenten in de Unie worden vervaardigd en drie andere die door producenten in de VRC worden vervaardigd.

(130) In hun opmerkingen van 22 mei 2024 betwistten Felix en Munksjö dit argument en verstrekten zij bewijsmateriaal waaruit blijkt dat verschillende van de bovengenoemde TiO_2-kwaliteiten in feite niet kunnen worden gebruikt voor de productie van decorpapier, en beweerden zij dat andere kwaliteiten zelfs niet aanwezig zijn op de markt van de Unie en dat het dus onbekend is of zij voldoen aan de normen die vereist zijn om te worden gebruikt voor de productie van decorpapier.

(131) Sommige van de in overweging 130 genoemde producten waren ook de producten waarvan gebruikers in hun antwoorden op de vragenlijst aangaven dat ze die hadden gekocht, wat de Commissie heeft gecontroleerd aan de hand van de openbaar beschikbare gegevens. De gebruikers verstrekten met name voor LR-952, een door Lomon Billions geproduceerd TiO_2-product van laminaatkwaliteit, bewijsmateriaal dat het, in tegenstelling tot wat door de klager is beweerd en wat door de Commissie in de voorlopige verordening is geconcludeerd, niet geschikt is voor gebruik in pvc en duurzame kunststoffen. De website van Lomon Billions is sindsdien in dat opzicht aangepast.

(132) Na de instelling van de voorlopige rechten voerde de CEPI een soortgelijk argument aan door te stellen dat TiO_2 van laminaatkwaliteit onbruikbaar is in andere toepassingen, omdat het niet goed dispergeert in kunststoffen.

(133) Op basis van al het ingediende nieuwe bewijsmateriaal kon de Commissie niet concluderen dat de door de klager bedoelde TiO_2-productsoorten ook werkelijk tegelijkertijd op de markt van de Unie worden verkocht voor zowel de productie van decorpapier als voor enkele andere toepassingen. Hoewel sommige andere TiO_2-productsoorten voor meerdere doeleinden worden aangeprezen (en, zoals uit het onderzoek is gebleken, daarvoor ook daadwerkelijk worden verkocht), werd dit niet aangetoond voor TiO_2 van laminaatkwaliteit.

(134) Hoewel de Commissie erkent dat enkele bronnen op het internet bepaalde TiO_2-producten aanprijzen voor gebruik in zowel de productie van decorpapier als in andere soorten downstreamproducten, is niet aangetoond dat de kwaliteiten waarvan bekend is dat ze worden gebruikt voor de productie van decorpapier ook voor andere toepassingen worden verkocht.

(135) Integendeel, uit het beschikbare bewijsmateriaal blijkt dat, hoewel er voor andere productsoorten sprake zou kunnen zijn van onderlinge verwisselbaarheid, er inderdaad een (beperkt) aantal TiO_2-productsoorten wordt geproduceerd en op de markt wordt gebracht als uitsluitend TiO_2 van laminaatkwaliteit.

(136) Zoals de Commissie in de overwegingen 71 tot en met 75 heeft geconcludeerd, speelt de toepassing van het onderzochte product (zoals het gebruik ervan bij de productie van decorpapier) bij een bepaald eindgebruik een rol bij het bepalen van de chemische samenstelling en/of andere kenmerken van TiO_2, zodat het goed op die specifieke toepassing is afgestemd.

(137) Munksjö en Felix stelden dat dit ook geldt voor TiO_2 van laminaatkwaliteit. Zoals de Commissie al in de voorlopige verordening heeft bevestigd, is het onderscheidende chemische kenmerk van TiO_2 van laminaatkwaliteit dat het een hoge concentratie fosfor in de coating bevat. Uit nieuw bewijsmateriaal is gebleken dat het fosforgehalte ten minste 0,5 % van het drooggewicht van het product zou moeten bedragen, wil het bruikbaar zijn in decorpapiertoepassingen.

(138) Tegelijkertijd werd door het onderzoek niet bevestigd dat de specifieke technische eigenschap van TiO_2 van laminaatkwaliteit waarvan de twee gebruikers stelden dat het die eigenschap wel had (zie overweging 122), uitsluitend geldt voor TiO_2 van laminaatkwaliteit of voor een specifieke toepassing.

(139) Dat wil zeggen dat zelfs als TiO_2 van laminaatkwaliteit door de dikke oppervlaktelaag een elektrische oppervlaktelading heeft, waardoor het molecuul zich beter aan de houtpulpvezels kan hechten, niet is aangetoond dat andere soorten TiO_2geen vergelijkbare technische eigenschappen zouden hebben. Hoewel een dergelijke oppervlaktelading TiO_2 van laminaatkwaliteit inderdaad ongeschikt zou kunnen maken voor verf- en coatingtoepassingen, kon de Commissie niet uitsluiten dat TiO_2, wanneer het wordt gebruikt voor de productie van andere producten (zoals andere soorten papier), geen soortgelijke eigenschap zou vereisen.

(140) Desalniettemin beoordeelde de Commissie of het fosforgehalte in de coating voldoende is om uitsluiting van het product te rechtvaardigen.

(141) Na alle beschikbare bewijsmateriaal te hebben geanalyseerd, kon de Commissie niet concluderen dat TiO_2 van laminaatkwaliteit in vergelijking met andere soorten TiO_2voldoende onderscheiden fysische, chemische en technische basiseigenschappen heeft om van de productomschrijving te worden uitgesloten.

(142) Sterker nog, voor meerdere soorten TiO_2 gelden volgens de hierboven beschreven analyse van de Commissie voor bepaalde elementen specifieke vereisten wat betreft chemische samenstelling, afhankelijk van de toepassing ervan (zoals TiO_2 van levensmiddelenkwaliteit of in zonnebrandmiddelen gebruikt TiO_2).

(143) Hoewel dus het vereiste dat het fosforgehalte ten minste 0,5 % van het drooggewicht van het product moet bedragen om te kunnen worden gebruikt in decorpapiertoepassingen uniek kan zijn voor de toepassing van TiO_2 bij de productie van decorpapier (of, met andere woorden, uniek voor TiO_2 van laminaatkwaliteit), is TiO_2 van laminaatkwaliteit niet uniek in die zin dat de chemische samenstelling enigszins moet worden aangepast om bruikbaar te zijn in de beoogde toepassing. Met andere woorden, deze specifieke eigenschap is niet voldoende om een onderscheid te maken tussen TiO_2 van laminaatkwaliteit en andere soorten TiO_2 en is ook niet uniek ten opzichte van andere specifieke eigenschappen die voor andere specifieke toepassingen nodig kunnen zijn om uitsluiting te rechtvaardigen.

(144) De Commissie bleef daarom bij haar conclusie in de voorlopige verordening dat de belanghebbenden niet hebben aangetoond dat de toepassing van andere relevantere factoren dan die waarop de Commissie de definitie van het betrokken product heeft gebaseerd, het noodzakelijk maakte de definitie van het betrokken product te beperken door TiO_2 van laminaatkwaliteit uit te sluiten. Bovendien valt TiO_2 van laminaatkwaliteit onder de productomschrijving in overweging 21 van de voorlopige verordening en hebben de belanghebbenden geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat deze uit de VRC ingevoerde deelcategorie TiO_2 niet concurreert met andere producten die op de markt van de Unie verkrijgbaar zijn. De Commissie wees dit verzoek om het product uit te sluiten af.

(145) Na de mededeling van de definitieve bevindingen hebben Felix, Munksjö en LB opmerkingen ingediend waarin zij het niet eens waren met de afwijzing door de Commissie van het verzoek om uitsluiting van producten.

(146) Ten eerste voerden de twee gebruikers aan dat de Commissie het criterium voor de analyse van de specificiteit van de kenmerken van het product onjuist heeft toegepast. In de overwegingen 140, 141 en 142 overwoog de Commissie dat specifieke kenmerken alleen zouden volstaan om een product te onderscheiden indien dat product het enige product zou zijn waarvoor een bepaalde chemische formule functioneel zou moeten zijn voor de beoogde toepassing ervan. De gebruikers stelden dat het niet gaat om de vraag of het product in dat opzicht exclusief is, maar om de vraag of de onderscheiden chemische eigenschappen uniek zijn voor het betrokken product.

(147) Ten tweede herhaalden de twee gebruikers hun argumenten dat de fysische, chemische en technische kenmerken van TiO_2 van lamineerkwaliteit uniek zijn, en dat deze, tezamen genomen, TiO_2 van lamineerkwaliteit onderscheiden van andere producten. Ook LB herhaalde zijn eerdere argumenten dat TiO_2 van lamineerkwaliteit chemisch uniek is, en betreffende andere kenmerken daarvan. Het is namelijk de enige soort TiO_2 waarbij fosforverbindingen aan de coating worden toegevoegd, terwijl het feit dat de stof een goede retentie in de papierpulp moet hebben, een grote deeltjesgrootte en een zorgvuldig gecontroleerd iso-elektrisch punt vereist.

(148) De twee gebruikers benadrukten dat de Commissie zelf heeft erkend dat TiO_2 van laminaatkwaliteit door zijn chemische kenmerken ongeschikt is voor gebruik in andere algemene toepassingen, zoals verf en coatings (overweging 400). Zij stelden in dit verband dat de Commissie in eerdere zaken (gekweekte zalm uit Noorwegen ([16]) en aluminiumfolie uit China en Rusland ([17])) heeft geoordeeld dat verschillen in het gebruik of de toepassing van een product een onmiddellijk gevolg zijn van de verschillende essentiële kenmerken van het product.

(149) De Commissie herhaalde in dit verband dat de analyse van productuitsluiting per geval wordt uitgevoerd, waarbij de Commissie alle beschikbare elementen holistisch beoordeelt om te bepalen of een productsoort al dan niet valt binnen de productomschrijving, zoals die is gedefinieerd. In sommige gevallen zal het feit dat er unieke chemische eigenschappen zijn, inderdaad volstaan om het product van de productomschrijving uit te sluiten.

(150) In dit geval zijn er echter verschillende soorten TiO_2 met verschillende chemische formules op de markt. Zoals reeds uiteengezet in de overwegingen 71 tot en met 76, zijn veel van deze soorten/formules toegesneden op en worden zij in de handel gebracht voor specifieke toepassingen (gezien de manier waarop zij dankzij die kenmerken bij die toepassingen presteren in vergelijking met andere). Al die soorten vallen onder de productomschrijving in overweging 21 van de voorlopige verordening.

(151) De onderscheidbare chemische kenmerken zijn dus typisch voor TiO_2-producten. In dat verband kon de Commissie niet concluderen dat het onderscheidend vermogen van de chemische formule van TiO_2 van laminaatkwaliteit zou volstaan om aan te nemen dat dit buiten de productbeschrijving in overweging 21 van de voorlopige verordening valt.

(152) Wanneer het product van dezelfde aard is als TiO_2, namelijk dat de chemische kenmerken van TiO_2 juist worden gewijzigd om in sommige toepassingen beter te presteren dan in andere, moet de vraag of een bepaalde chemische formule die voor een specifiek gebruik is bestemd, uniek is, ten minste deel uitmaken van het onderzoek om een product uit te sluiten. Bovendien herinnerde de Commissie eraan dat TiO_2van laminaatkwaliteit onder de productomschrijving in overweging 21 van de voorlopige verordening valt, en dat deze uit de VRC ingevoerde deelcategorie TiO_2 wel degelijk rechtstreeks concurreert met producten die op de markt van de Unie verkrijgbaar zijn. Er werd geen aanvullend bewijs van het tegendeel geleverd.

(153) Deze situatie is diametraal tegengesteld aan die in de zaken “gekweekte zalm” en “aluminiumfolie”, waarmee de gebruikers parallellen trokken. In beide gevallen was het duidelijk dat de uitgesloten producten niet onder de productomschrijving vielen.

(154) De Commissie bleef derhalve bij haar standpunt en verwierp dit verzoek om uitsluiting van producten.

(155) De Commissie heeft de nieuwe argumenten en bewijzen met betrekking tot de vrijstelling van TiO_2 van laminaatkwaliteit in het kader van de regeling bijzondere bestemming beoordeeld in punt 7.3.4.

2.1.3.2.2. TiO_2 met een zuiverheid van minstens 99,9 %

(156) Aangezien er geen andere opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 54 van de voorlopige verordening bevestigd.

([16]) Verordening (EG) nr. 319/2009 van de Raad van 16 april 2009 tot verduidelijking van het toepassingsgebied van de definitieve antidumpingrechten op gekweekte zalm van oorsprong uit Noorwegen, ingesteld bij Verordening (EG) nr. 85/2006 (PB L 101 van 21.4.2009, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/319/oj), overweging 18.

([17]) Verordening (EG) nr. 950/2001 van de Raad van 14 mei 2001 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op de invoer van aluminiumfolie uit de Volksrepubliek China en Rusland (PB L 134 van 17.5.2001, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/950/oj), overweging 14.

2.1.3.2.3. Grafisch TiO_2

(157) In zijn opmerkingen over de voorlopige verordening en tijdens de hoorzitting betwistte Flint de conclusies van de Commissie met betrekking tot zijn verzoek om een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming voor het soort TiO_2 dat alleen wordt gebruikt als pigment bij de productie van witte inkt in de bedrijfstak voor grafische inkt ("grafisch TiO_2").

(158) Nadat het verzoek van Flint om het product uit te sluiten was afgewezen, bestreed hij deze conclusie van de Commissie echter niet. Tegelijkertijd kwam noch Siegwerk, noch Sun Chemical met bewijsmateriaal als aanvulling op hetgeen reeds door Flint was verstrekt, op grond waarvan opnieuw zou moeten worden gekeken naar het besluit van de Commissie tot afwijzing van het verzoek om het product uit te sluiten.

(159) De Commissie is daarom op haar standpunt blijven staan dat grafisch TiO_2 geen fysische, chemische en technische basiseigenschappen heeft die dermate verschillen van andere soorten TiO_2 dat het van de productomschrijving moet worden uitgesloten. Bovendien hebben de belanghebbenden niet aangetoond dat de toepassing van andere relevantere factoren dan die waarop de Commissie de definitie van het betrokken product heeft gebaseerd, vereist dat de definitie van het betrokken product wordt beperkt door grafisch TiO_2 ervan uit te sluiten. Daarbij valt grafisch TiO_2 onder de productomschrijving in overweging 21 van de voorlopige verordening en hebben de belanghebbenden geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat deze deelcategorie uit de VRC ingevoerd TiO_2 niet concurreert met andere producten die op de markt van de Unie verkrijgbaar zijn.

(160) De Commissie heeft de nieuwe argumenten en bewijzen met betrekking tot de vrijstelling van grafisch TiO_2 in het kader van de regeling bijzondere bestemming beoordeeld in punt 7.3.5.

3. **DUMPING**

(161) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben één in de steekproef opgenomen producent-exporteur, de LB-groep, de klager en één van de gebruikers, AkzoNobel, opmerkingen ingediend over de voorlopige bevindingen inzake dumping.

3.1. **Normale waarde**

(162) De details van de berekening van de normale waarde zijn uiteengezet in de overwegingen 80 tot en met 242 van de voorlopige verordening.

3.2. **Bronnen die zijn gebruikt om kosten en benchmarks vast te stellen**

(163) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen diende LB opmerkingen in over de voor ilmeniet, ijzerpoeder, arbeid en VAA-kosten gebruikte benchmarks.

(164) Aangaande ilmeniet merkte LB op dat de benchmark voor met het sulfaatproces omgezet ilmeniet ("SP-ilmeniet") de door Fastmarkets vastgestelde gemiddelde cif-prijs was. LB merkte op dat Fastmarkets verwijst naar de prijs van SP-ilmeniet met een TiO_2-gehalte tussen 47-49 %, maar dat het SP-ilmeniet dat LB in eigen land betrekt een lager TiO_2-gehalte heeft. LB voerde dan ook aan dat het niet redelijk zou zijn om de benchmark van Fastmarkets te hanteren voor het verbruik van SP-ilmeniet door LB.

(165) Ten eerste, en zoals uiteengezet in overweging 228 van de voorlopige verordening, gebruikte de Commissie de door TZMI gemelde prijzen (en niet de door Fastmarkets gemelde prijzen) als basis voor de niet-verstoorde prijzen van titaanertsen en -concentraten, waaronder SP-ilmeniet. TZMI is een algemeen erkend internationaal platform voor de titaanindustrie (een gegeven dat door de belanghebbenden tijdens deze procedure niet werd betwist) dat voldoende nauwkeurige en gefragmenteerde gegevens bevat om de Commissie in staat te stellen passende benchmarks vast te stellen voor titaanertsen en -concentraten die worden gebruikt in de verschillende productieprocessen van de producenten-exporteurs van TiO_2. De benchmark van TZMI voor SP-ilmeniet had een breed bereik wat het TiO_2-gehalte in SP-ilmeniet betreft. De producerende entiteiten binnen LB die SP-ilmeniet gebruiken, gebruikten in het productieproces zonder uitzondering SP-ilmeniet met een TiO_2-gehalte van minder dan 47 %, wat aan de lage kant van het voor SP-ilmeniet vastgestelde bereik van het TiO_2-gehalte is. Soortgelijke overwegingen waren van toepassing op het SP-ilmeniet dat de Anhui Gold Star-groep in eigen land betrok. Aangezien SP-ilmeniet met een lager TiO_2-gehalte over het algemeen minder duur is dan ilmeniet dat met het chlorideproces is omgezet ("CP-ilmeniet") en dat een hoger TiO_2-gehalte heeft, lag het voor de hand om de benchmark voor SP-ilmeniet voor Chinese producenten-exporteurs te corrigeren aan de hand van de onderkant van het prijsbereik dat in Fastmarkets voor het OT werd vastgesteld. Als gevolg hiervan was de gecorrigeerde benchmark die voor SP-ilmeniet werd gebruikt 2 467 CNY/ton.

(166) Ten aanzien van het gebruik van de benchmark voor ijzerpoeder voerde LB aan dat de Braziliaanse invoer van ten minste ijzerpoeder van een van de goederencodes zou moeten worden uitgesloten omdat deze te hoog was opgegeven in vergelijking met de door de producerende entiteiten van LB gemaakte werkelijke kosten en omdat het ging om een speciale (en dus duurdere) soort ijzerpoeder die niet in het productieproces van LB wordt gebruikt.

(167) Zoals uiteengezet in de tweede mededeling over de bronnen en in overweging 225 van de voorlopige verordening, werd voor de vaststelling van de niet-vertekende prijs van grondstoffen (waaronder het ijzerpoeder) uitgegaan van de gewogen gemiddelde prijs van invoer naar Brazilië zoals vermeld in de GTA op het niveau van het nationaal tarief, waarbij invoerrechten en vervoerkosten werden opgeteld. Om te komen tot een geschikte benchmark voor ijzerpoeder werd de gewogen gemiddelde prijs van de invoer die was ingedeeld bij de verschillende goederencodes waaronder ijzerpoeder valt, vastgesteld om het effect van eventuele afwijkende prijzen aan de onder- en bovenkant van het bereik voor ijzerpoeder te beperken en om ervoor te zorgen dat de prijs van dit basisproduct een mix van verschillende kwaliteiten weerspiegelt, met name bij gebrek aan meer genuanceerde informatie over de samenstelling van het desbetreffende basisproduct. In dit geval heeft de Commissie geen specifieke omstandigheden waargenomen waardoor de benchmark voor ijzerpoeder, zoals die is gebruikt voor de voorlopige verordening, niet representatief of niet geschikt zou zijn. Voorts wordt opgemerkt dat hoewel de voor ijzerpoeder gebruikte benchmark hoger kan zijn dan de werkelijke binnenlandse kosten in de VRC, deze binnenlandse prijs, gezien de aanzienlijke verstoringen in de zin van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening, niet als betrouwbaar en illustratief voor de benchmarkwaarden kan worden beschouwd. Bovendien heeft LB noch in antwoord op de tweede mededeling, noch in antwoord op de mededeling van de voorlopige bevindingen specifiek bewijsmateriaal overgelegd met betrekking tot het door de LB-groep gebruikte ijzerpoeder of de specifieke goederencodes waaronder dat product zou vallen wanneer de invoer uit Brazilië in aanmerking wordt genomen, zoals weergegeven in de GTA. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.

(168) In antwoord op de mededeling van de voorlopige bevindingen betoogde LB dat de benchmark voor arbeid te hoog was omdat de sociale lasten fout waren berekend en omdat de Commissie gebruik had gemaakt van de wisselkoers die in het OT van kracht was en niet de wisselkoers van 2021, het tijdvak waarop de gegevens voor de benchmark voor arbeid betrekking hebben. Bovendien voerde LB aan dat in de benchmark voor arbeidskosten rekening moet worden gehouden met de regionale verschillen in lonen in de VRC. Deze argumenten werden na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. Ten eerste zij eraan herinnerd dat, overeenkomstig de overwegingen 231 en 232 van de voorlopige verordening, als basis voor de berekening weliswaar de statistieken met betrekking tot de lonen in de betrokken sector voor 2021 zijn gebruikt, maar dat die waarden voor het OT zijn geïndexeerd. De omrekeningskoers voor het OT werd daarmee toegepast op de voor het OT vastgestelde arbeidskosten. Ten tweede zijn de regionale verschillen in de VRC met betrekking tot de arbeidskosten niet van invloed op de vaststelling van de benchmark voor de arbeidskosten in gevallen waarin artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening van toepassing is en waarin onder meer het bestaan van aanzienlijke verstoringen met betrekking tot de arbeidskosten is vastgesteld. Ten slotte is de Commissie te werk gegaan volgens de methode die zij in haar besluitvormingspraktijk consequent toepast. Op grond van het bovenstaande werd het argument van LB afgewezen.

(169) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde AkzoNobel zijn reeds na de eerste en tweede mededeling aangevoerde argument dat de GTA-prijs voor zwavelzuur niet als representatief kan worden beschouwd. Het argument van de gebruiker werd afgewezen om de in de overwegingen 220 tot en met 223 van de voorlopige verordening vermelde redenen. Voorts zij eraan herinnerd dat geen van de producenten-exporteurs de representativiteit van de benchmark voor zwavelzuur in deze procedure heeft betwist.

3.2.1. *Bronnen die zijn gebruikt om de redelijke en niet-verstoorde bedragen voor VAA-kosten en winst vast te stellen*

(170) Wat de VAA-kosten van de representatieve producent (Tronox Brazil) in het representatieve land betreft, voerde LB aan dat de verkoopkosten van Tronox Brazil die voor de samenstelling van de normale waarde in aanmerking worden genomen, moeten worden verminderd met het bedrag van de vervoerskosten, dat kan worden afgeleid uit het gecontroleerde jaarverslag van Tronox Brazil. Volgens LB zou deze correctie ervoor zorgen dat de uitvoerprijs af fabriek wordt vergeleken met de normale waarde af fabriek. Na een gedetailleerd onderzoek van het jaarverslag van Tronox Brazil en de uitsplitsing van de afzonderlijke VAA-kostenposten in het verslag erkende de Commissie dat redelijkerwijs kon worden geconcludeerd dat de in het verslag vermelde vervoerskosten (Fretes/Transportes de cargas) deel uitmaakten van de verkoopkosten.

(171) Dit leidde ertoe dat de VAA-kosten van Tronox Brazil, die werden gebruikt bij de samenstelling van de normale waarde, werden bijgesteld van 5,9 % naar 4,24 %.

3.2.2. *Uitvoerprijs*

(172) De details van de berekening van de uitvoerprijs zijn uiteengezet in de overwegingen 243 tot en met 246 van de voorlopige verordening.

(173) In antwoord op de opmerkingen van LB aanvaardde de Commissie een argument met betrekking tot de wijziging van de grondslag voor het corrigeren van de VAA-kosten en de fictieve winst op grond van artikel 2, lid 9, van de basisverordening voor de handelaar uit het Verenigd Koninkrijk ("BEL UK") wanneer deze kosten moet dragen die normaliter voor rekening komen van een importeur.

3.2.3. *Vergelijking*

(174) De Commissie herinnert eraan dat zij overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening een billijke vergelijking moet maken tussen de normale waarde en de prijs bij uitvoer in hetzelfde handelsstadium, en rekening moet houden met verschillen die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen. In het onderhavige geval heeft de Commissie ervoor gekozen de normale waarde en de uitvoerprijs van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs te vergelijken in het handelsstadium af fabriek. Zoals hieronder in herinnering wordt gebracht, werden de normale waarde en de uitvoerprijs waar nodig aangepast om i) ze terug te rekenen tot het stadium af fabriek, en ii) correcties toe te passen voor verschillen tussen factoren waarvan werd beweerd en aangetoond dat zij van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen.

(175) Zoals uiteengezet in de overwegingen 239 tot en met 242 van de voorlopige verordening, werd de normale waarde in het handelsstadium af fabriek vastgesteld door gebruik te maken van de productiekosten, samen met de bedragen voor de VAA-kosten en de winst, die voor dat handelsstadium redelijk werden geacht. Zoals uiteengezet in de overwegingen 170 en 171, was er positief bewijs dat het percentage VAA-kosten dat werd gebruikt om een redelijk bedrag aan VAA-kosten in het handelsstadium af fabriek vast te stellen, elementen bevatte die niet in dat handelsstadium thuishoren. Daarom werd het VAA-percentage voor de relevante elementen gecorrigeerd. Verdere correcties om de normale waarde terug te rekenen tot het stadium af fabriek werden onnodig geacht.

(176) De Commissie zag geen redenen om correcties toe te passen op de normale waarde (uitgezonderd voor de correctie voor de btw, zoals toegelicht in overweging 249 van de voorlopige verordening), en dergelijke correcties werden ook niet aangevraagd door een van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs.

(177) Om de uitvoerprijs terug te rekenen tot het handelsstadium af fabriek, werden correcties aangebracht voor de kosten van vervoer, opslag, verzekeringen, verwerking, laden en douanerechten. Bovendien zijn er correcties toegepast voor de volgende factoren die van invloed zijn op de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen: commissie, kredietkosten en bankkosten.

(178) Wat betreft de correctie voor commissies op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening, voerde LB aan dat een correctie ter verlaging van de uitvoerprijs van LB HK (bij verkoop aan niet-verbonden afnemers in de Unie) en een dubbele correctie ter verlaging van de uitvoerprijs van de verbonden handelaar in het Verenigd Koninkrijk ("BEL UK") (ook bij verkoop aan niet-verbonden afnemers) onwettig en hoe dan ook buitensporig is.

(179) Meer in het bijzonder stelde LB dat de Commissie moet aantonen dat de correcties noodzakelijk zijn om de normale waarde en de uitvoerprijs vergelijkbaar te maken (onder verwijzing naar een aftrek van bepaalde VAA-kosten van de verbonden handelaren die niet van de normale waarde worden afgetrokken). Volgens LB heeft de Commissie niet toegelicht waarom het dragen van de verantwoordelijkheid voor het verkoopproces, het dragen van commerciële risico's of het ontvangen van een handelsmarge, zoals in de voorlopige verordening is vermeld, de functie van LB-handelaren vergelijkbaar maken met die van een op commissiebasis werkende agent in de zin van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde LB dat de Commissie niet heeft onderzocht of de LB-handelaren één enkele economische eenheid vormen met de Chinese productie-eenheden of interne exporthandelsafdelingen zijn.

(180) Ten eerste is, zoals uiteengezet in overweging 252 van de voorlopige verordening, de correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), gerechtvaardigd, aangezien de handelaren verantwoordelijkheid droegen voor het verkoopproces en de daaraan verbonden commerciële risico's en een handelsmarge ontvingen voor de verkoop.

(181) Uit de informatie die door LB is verstrekt en door de Commissie is gecontroleerd blijkt dat de functies die de verbonden handelaren vervullen, vergelijkbaar zijn met die van een op commissiebasis werkende agent. LB geeft zelf ook toe dat zijn verbonden handelaren functies vervullen op het gebied van uitvoer. Zij brengen de producten op de markt, faciliteren contracten, zorgen voor het wisselen van valuta en voor risicobeheer, verzorgen de contacten met bestaande en potentiële afnemers, regelen de logistiek, beheren juridische documentatie, werven en ontvangen de orders en onderhandelen over de verkoop, stellen facturen op en nemen de bijbehorende commerciële risico's op zich. LB gaf zelf ook toe dat zijn verbonden handelaren functies vervullen op het gebied van uitvoer. In ruil voor het vervullen van deze functies ontvingen beide handelaren een handelsmarge. LB heeft niet uitgelegd waarin deze functies verschillen van die van een op commissiebasis werkende agent. Derhalve heeft de Commissie, anders dan LB na de mededeling van de definitieve bevindingen beweert, consistente aanwijzingen verstrekt waaruit blijkt dat de LB-handelaren functies uitoefenden die vergelijkbaar zijn met die van een op commissiebasis werkende agent. Bovendien blijkt uit bovenstaande beoordeling dat de Commissie de LB-handelaren en de productie-eenheden niet als één enkele economische eenheid beschouwt. LB heeft hoe dan ook geen enkel bewijs aangevoerd om een dergelijke bewering te staven en heeft vóór de vaststelling van de voorlopige maatregelen evenmin formeel verzocht om voor ook maar een LB-handelaar de behandeling als één enkele economische eenheid toe te passen. De Commissie herinnerde eraan dat wat de bewijslast betreft, "in het geval waarin de instellingen van de Unie melding hebben gemaakt van overeenstemmende aanwijzingen dat een met een producent verbonden distributeur functies uitoefent die vergelijkbaar zijn met die van een op commissiebasis werkende agent, het aan deze distributeur of aan deze producent is om het bewijs aan te voeren dat een correctie krachtens artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening niet is gerechtvaardigd" ([18]). Het staat met andere woorden aan LB om aan te voeren en te bewijzen dat zij één enkele economische eenheid vormen. LB heeft dit niet gedaan.

(182) Volgens de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie ([19]) heeft artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening niet alleen betrekking op handelsagentuurrelaties in strikte zin. Integendeel, een correctie op grond van de genoemde bepaling is ook voorzien met betrekking tot de ontvangen handelsmarge, zelfs als de partijen niet handelen op basis van een verhouding tussen opdrachtgever en agent, maar hetzelfde resultaat bereiken door op te treden als verkoper en koper (wat hier het geval is). Producerende entiteiten van LB en de met hen verbonden handelaren treden op als verkoper en koper. De handelaren kopen het product in kwestie in en verkopen het vervolgens door, waarbij zij een handelsmarge ontvangen. Een dergelijke handelsmarge wordt in artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening expliciet aangemerkt als een vorm van "commissie". Deze overdracht van eigendom aan de verbonden handelaren impliceert noodzakelijkerwijs een overdracht van commerciële risico's, maar sluit de toepassing van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening niet uit.

(183) Aangaande de fictieve winst van 6,89 % die door niet-verbonden importeurs voor een ander chemisch product (PVA) wordt gegenereerd en die in het kader van dit onderzoek is gebruikt om een betrouwbare uitvoerprijs vast te stellen (zie de overwegingen 246 en 252 van de voorlopige verordening), voerde LB na de mededeling van de voorlopige en de definitieve bevindingen aan dat LB HK geen functies vervult die typisch zijn voor een importeur. LB is daarom niet van mening dat een benchmark van een importeur een winstmarge weerspiegelt waarvan kan worden verwacht dat LB HK deze zal behalen. Volgens LB kan er hooguit een correctie voor de werkelijke winst van LB HK worden toegepast voor de betrokkenheid van LB HK bij de verkoop aan de Unie.

(184) AkzoNobel voerde eveneens aan dat de per handelsentiteit in mindering gebrachte winstmarge van 6,89 % buitensporig is en begrensd zou moeten worden tot in totaal 6,89 %, ongeacht het aantal betrokken handelaren, of dat de Commissie op zijn minst de winstmarge van 5 % zou moeten gebruiken die eerder werd gebruikt in verordeningen van de Commissie uit 2007 en 2014 die betrekking hebben op de chemische industrie ([20]).

([18]) Arrest van 26 oktober 2016, PT Musim Mas/Raad, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, punt 85.

([19]) Arrest van het Gerecht van 25 juni 2015, PT Musim Mas/Raad, T-26/12, ECLI:EU:T:2015:437, punt 84.

([20]) Overweging 35 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 904/2014 van de Commissie van 20 augustus 2014 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op mononatriumglutamaat van oorsprong uit Indonesië (PB L 246 van 21.8.2014, blz. 1); overweging 47 van Verordening (EG) nr. 390/2007 van de Commissie van 11 april 2007 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op peroxosulfaten (persulfaten) van oorsprong uit de Verenigde Staten van Amerika, de Volksrepubliek China en Taiwan (PB L 97 van 12.4.2007, blz. 6).

(185) Ten eerste geeft artikel 2, lid 9, van de basisverordening de Commissie de keuze tussen het gebruik van de werkelijke winstmarge van de verbonden importeur en het gebruik van een fictieve winstmarge, waarbij de enige verplichting is dat de marge redelijk moet zijn. Bij de analoge toepassing van artikel 2, lid 9, van de basisverordening op artikel 2, lid 10, punt i), werd het passend geacht een redelijke winstmarge te gebruiken als basis voor aftrek op grond van de genoemde bepaling, om eventuele verstorende gevolgen van interne regelingen tussen de producent-exporteur en de verbonden handelaren te voorkomen.

(186) LB betwist niet dat zowel LB HK als BEL UK i) als handelaren optreden; ii) in die hoedanigheid de daarmee gemoeide kosten dragen; iii) een handelsmarge ontvangen voor de functies die zij uitvoeren, en iv) winst maken. Ook wordt niet betwist dat beide handelaren verbonden zijn met de producent. Daarom heeft de Commissie, overeenkomstig haar vaste praktijk die door het Gerecht is bevestigd ([21]), artikel 2, lid 9, van de basisverordening naar analogie toegepast en de VAA-kosten en een fictieve winstmarge gebaseerd op de winst van een niet-verbonden handelaar/importeur gebruikt.

(187) Wat de kwantificering van de correctie betreft, is de invloed van de rol van de verbonden handelaar op de uitvoerprijs van belang. Het gaat erom wat de werkelijke uitvoerprijs zou zijn op basis van een arm's length-verhouding tussen de exporteur en de handelaar ([22]). Het wordt niet betwist dat zowel LB HK als BEL UK optraden als handelaren voor LB. Derhalve vormt een winstmarge van een niet-verbonden handelaar/importeur een redelijke benchmark voor de correcties. Met andere woorden, als LB HK en BEL UK onafhankelijk van LB waren geweest en de transacties tussen hen en LB tegen marktconforme voorwaarden hadden plaatsgevonden, mag redelijkerwijs worden aangenomen dat zij niet alleen hun VAA-kosten voor hun rekening zouden nemen, maar LB ook een bedrag in rekening zouden hebben gebracht dat overeenkomt met de nominale winst die een handelaar/importeur in deze bedrijfstak verwacht te maken. LB heeft niet uitgelegd waarom dit niet het geval zou zijn voor LB HK, juist ook omdat LB niet betwist dat LB HK optreedt als handelaar, daarvoor wordt beloond in de vorm van een handelsmarge en winst maakt. De eigenlijke winst van LB HK gebruiken, zoals LB bepleit, is ongepast vanwege de relatie tussen de producent en de handelaar, die van invloed is op dat winstbedrag. Bovendien houdt de gehanteerde winstmarge verband met een betrekkelijk recent onderzoek en niet met verouderde informatie uit 2014 of zelfs uit 2007 (zoals Akzo Nobel bepleit). Ook belet niets in artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening de Commissie om opeenvolgende correcties toe te passen als er opeenvolgende handelaren bij betrokken zijn, wier betrokkenheid, als deze was gebaseerd op marktconforme transacties, de uitvoerprijs dienovereenkomstig zou hebben beïnvloed. Daarom is het nodig om de correcties toe te passen, teneinde factoren te elimineren die van invloed zijn op de vergelijkbaarheid van de normale waarde met de exportprijs. Bijgevolg moest het argument van LB en Akzo Nobel worden afgewezen.

(188) In antwoord op de mededeling van de voorlopige en van de definitieve bevindingen stelde LB dat voor de betrokkenheid van BEL UK bij de verkoop naar de EU een andere basis moest worden gebruikt dan de winstmarge van een niet-verbonden importeur die in het polyvinylalcoholonderzoek was vastgesteld (6,89 %). LB voerde namelijk aan dat de correctie voor de "redelijke winst" van BEL UK met betrekking tot de verkoop naar de EU moest worden gebaseerd op de mediane winstmarge die door een externe professionele onderneming was vastgesteld in een benchmarkstudie waarin voor verschillende ondernemingen met soortgelijke functies als BEL UK de winstmarges over een aantal jaren werden geanalyseerd. Volgens de opmerkingen die LB na de mededeling van de definitieve bevindingen heeft ingediend, is het van belang welke functies worden vervuld en niet welke producten worden verkocht. Verder voerde LB aan dat het feit dat de Commissie de activiteiten van BEL niet heeft vergeleken met die van de PVA-importeur en dat alleen gegevens uit één bron en van meer dan vier jaar geleden werden gebruikt, de benchmark van de Commissie onredelijk maakte.

([21]) Zie arrest van 8 mei 2024, Çolakoğlu Metalurji en Çolakoğlu Dış Ticaret/Commissie, T-630/21, ECLI:EU:T:2024:304, punt 97.
([22]) Arrest van 8 mei 2024, Çolakoğlu Metalurji en Çolakoğlu Dış Ticaret/Commissie, T-630/21, ECLI:EU:T:2024:304, punt 96.

(189) Zoals in overweging 185 is uiteengezet, beschikt de Commissie bij het toepassen van correcties op grond van respectievelijk artikel 2, lid 9, en artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening over een ruime beoordelingsbevoegdheid om te kiezen tussen de werkelijke winstmarge van de verbonden importeur en een fictieve winstmarge, waarbij als enige eis geldt dat de marge redelijk moet zijn voor een handelaar/importeur die het betrokken product of soortgelijke producten verhandelt. Bovendien is het vaste praktijk van de Commissie om een winstmarge te hanteren die gebaseerd is op de winst van een niet-verbonden importeur, weze het voor de toepassing van artikel 2, lid 9, of voor de toepassing van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening. Hoewel de uitgeoefende functies (d.w.z. invoer) een belangrijke overweging zijn bij de keuze van de benchmark voor een redelijke winst, is het voor de Commissie even belangrijk om importeurs te identificeren die actief zijn in dezelfde bedrijfstak (zo niet hetzelfde product). Bovendien zijn de gegevens over de winst van de in de steekproef opgenomen niet-verbonden importeurs van PVA geproduceerd ten behoeve van een handelsbeschermingsonderzoek en zijn zij door de Commissie naar behoren gecontroleerd. Zelfs als de gehanteerde winst van vier jaar geleden dateert, maakt dit de benchmark niet onredelijk. LB heeft hoe dan ook niet uitgelegd waarom dat wel het geval zou zijn. Het document waarnaar de LB-groep verwijst, is een specifiek voor LB opgesteld intern verslag dat ook betrekking heeft op ondernemingen uit andere sectoren dan de chemische sector en waarin ook ondernemingen met negatieve winsten zijn opgenomen, wat allemaal afbreuk doet aan het redelijkheidsbeginsel dat de Commissie bij de keuze van de fictieve winst hanteert. Bovendien heeft LB, dat probeerde de winstmarge, en daarmee zijn dumpingmarge, te verlagen, op geen enkel moment onderbouwd waarom de winstmarge die in een recent onderzoek is vastgesteld en die daadwerkelijk door een handelaar in chemische producten werd gegenereerd, als onredelijk moest worden beschouwd. Het argument van de LB-groep werd daarom afgewezen.

(190) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde LB dat de Commissie, voordat zij de handelsmarge op grond van artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening kan aanpassen, moet aantonen dat de handelsmarge wordt beïnvloed (d.w.z. niet marktconform is) door de relatie tussen de LB-handelaren enerzijds en de productie-eenheden van LB anderzijds. Bovendien moet volgens LB elke correctie voor de handelsmarge worden afgestemd op de door deze entiteiten uitgeoefende functies en dus worden gekoppeld aan de kosten die zij hebben gemaakt. Voorts voerde LB onder verwijzing naar de in de OESO-richtlijnen voor verrekenprijzen gebruikte methode aan dat de handelsmarge van LB HK en BEL marktconform is.

(191) Zoals in overweging 187 is uiteengezet, wordt de werkelijke winst van de LB-handelaren beïnvloed door de relatie met de producerende entiteiten van LB. Zoals in het arrest Çolakoğlu is bevestigd, moet het in artikel 2, lid 9, van de basisverordening neergelegde beginsel dat wanneer de uitvoerprijs onbetrouwbaar blijkt wegens het bestaan van een associatie of een compensatieregeling tussen de exporteur en de importeur of een derde partij, de uitvoerprijs mag worden samengesteld op basis van de prijs waartegen de ingevoerde producten voor het eerst aan een onafhankelijke afnemer worden doorverkocht, ook kunnen worden toegepast bij de berekening van het bedrag van de commissie dat van de uitvoerprijs moet worden afgetrokken, teneinde artikel 2, lid 10, punt i), van de basisverordening zijn nuttig effect niet te ontnemen ([23]). De daadwerkelijk gegenereerde winst weerspiegelt dus niet de passende vergoeding voor de op marktconforme basis verleende dienst. Voorts wordt verwezen naar de beoordeling van de Commissie in de overwegingen 185 tot en met 189. Wat de correlatie tussen het aantal uitgeoefende functies en de toe te passen correctie voor de handelsmarge betreft, belet de basisverordening de Commissie niet om dezelfde correctie op grond van artikel 2, lid 10, punt i), toe te passen voor handelaren die in verschillende mate diensten verrichten. De LB-handelaren hoeven niet dezelfde functies of soorten functies uit te oefenen. Dat de rol van LB HK in bepaalde gevallen (bijvoorbeeld bij de wederverkoop aan BEL in plaats van rechtstreeks aan de niet-verbonden klanten) beperkter is, doet niet af aan de toepassing van dezelfde fictieve winst voor zowel LB HK als BEL, mits beide handelaren functies vervullen die vergelijkbaar zijn met die van een agent die op commissiebasis werkt (wat het geval is). Tot slot zij opgemerkt dat de beoordeling van de Commissie in dit geval niet gebaseerd is op OESO-richtsnoeren, die dienen voor belastingdoeleinden en niet voor handelsbeschermingsonderzoeken. Het argument werd derhalve afgewezen.

(192) Met betrekking tot de btw-correctie bij de samenstelling van de normale waarde voerde LB aan dat de Commissie de rechtsgrondslag voor de correctie had weggelaten en niet had aangetoond of toegelicht waarom deze correctie noodzakelijk was om te zorgen voor vergelijkbaarheid van de prijzen. Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde LB dat de Commissie voor de toegepaste correctie geen bewijs had geleverd. Ten eerste, zoals volgt uit punt 3.6 van de voorlopige verordening, vindt de btw-correctie plaats op grond van artikel 2, lid 10, van de

([23]) Zie arrest van 8 mei 2024, Çolakoğlu Metalurji en Çolakoğlu Dış Ticaret/Commissie, T-630/21, ECLI:EU:T:2024:304, punt 95.

basisverordening (meer in het bijzonder artikel 2, lid 10, punt k)). Verder heeft de Commissie de correctie nader toegelicht en haar motivering gegeven in punt 4.3.6 van bijlage 2 ("Dumpingberekeningen en informatie over de gebruikte methode") bij het informatiedocument dat aan de mededeling van feiten en overwegingen voorafgaat. De correctie wordt toegepast voor een verschil in btw-terugbetaling tussen de binnenlandse verkoop en de uitvoer (over de uitvoer verschuldigde btw wordt niet terugbetaald). Daarom werd het argument van LB afgewezen.

3.2.4. *Dumpingmarges*

(193) Zoals beschreven in de overwegingen 164, 171 en 173, heeft de Commissie naar aanleiding van argumenten van de belanghebbenden de dumpingmarges herzien.

(194) De klager merkte naar aanleiding van de voorlopige verordening op dat door het vaststellen van een lagere voorlopige dumpingmarge voor Anhui Gold Star werd aangetoond dat Anhui TiO_2 op de binnenlandse markt tegen aanzienlijk hogere prijzen verkocht dan LB.

(195) Opgemerkt moet worden dat artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening in dit geval van toepassing is en dat dienovereenkomstig de normale waarde voor de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs niet wordt berekend aan de hand van de binnenlandse prijzen in de VRC, maar aan de hand van de vervangingskosten in een representatief land (in dit geval Brazilië) overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening.

(196) Bovendien vroeg de klager zich af of alle verbonden ondernemingen bij het onderzoek betrokken waren en of de relatie tussen de ondernemingen van invloed kan zijn geweest op de berekening van de dumpingmarge.

(197) Het is een vaste praktijk van de Commissie om bij het vaststellen van de grondslag voor de normale waarde rekening te houden met de kostenstructuur van de afzonderlijke in de steekproef opgenomen exporterende ondernemingen en deze correct weer te geven, waarbij ook wordt gekeken naar de vraag of en in welke mate grondstoffen bij derden of verbonden partijen worden betrokken of intern worden vervaardigd, of welke grondstoffen voor de vervaardiging van het betrokken product worden gebruikt.

(198) Ten slotte verzocht de klager om opheldering over de vraag of de rechten die voor de Anhui Gold Star-groep zijn vastgesteld, zullen worden uitgebreid tot andere producenten van TiO_2 binnen de bredere CNNC-groep, waartoe Anhui behoort. Zoals in overweging 199 van deze verordening wordt uiteengezet, is het individuele recht van 11,4 % vastgesteld voor de twee producenten-exporteurs binnen de Anhui Gold Star-groep (die inderdaad deel uitmaakt van een bredere groep die eigendom is van CNNC HUA YUAN TITANIUM DIOXIDE CO., LTD), namelijk Anhui Gold Star Titanium Dioxide (Group) Co., Ltd en ANHUI GOLD STAR TITANIUM DIOXIDE TRADING COMPANY LIMITED, en geldt het niet voor andere producenten-exporteurs die al dan niet verbonden zijn met de genoemde ondernemingen van de Anhui Gold Star-groep.

(199) De definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs (kosten, verzekering en vracht) grens Unie, vóór inklaring, zijn als volgt:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge
LB-groep: — LB GROUP CO., LTD — HENAN BILLIONS ADVANCED MATERIAL CO., LTD — LB LUFENG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD — LB SICHUAN TITANIUM INDUSTRY CO., LTD — LB XIANGYANG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	32,3 %
Anhui Gold Star-groep: — Anhui Gold Star Titanium Dioxide (groep) Co., Ltd — ANHUI GOLD STAR TITANIUM DIOXIDE TRADING COMPANY LIMITED	11,4 %

Onderneming	Definitieve dumpingmarge
Andere meewerkende ondernemingen	28,4 %
Alle overige ondernemingen	32,3 %

4. **SCHADE**

4.1. **Omschrijving van de bedrijfstak van de Unie en productie in de Unie**

(200) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 261 en 262 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.2. **Vaststelling van de relevante markt van de Unie**

(201) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 263 tot en met 268 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.3. **Verbruik in de Unie**

(202) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 266 tot en met 272 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4. **Invoer uit het betrokken land**

4.4.1. *Omvang en marktaandeel van de invoer uit het betrokken land*

(203) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 273, 274 en 275 van de voorlopige verordening bevestigd.

(204) De CNCIA maakte bezwaar tegen de bevinding van de Commissie dat de daling van de invoervolumes in 2021 te wijten was aan buitengewone omstandigheden in verband met de internationale scheepvaart, en voerde aan dat de Commissie in dat verband geen bewijzen had verstrekt. De CNCIA herhaalde dit argument in haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen en voegde daaraan toe dat in sommige recente onderzoeken ([24]) de invoer uit de VRC in de EU in 2021 sterk is gestegen en dat in 2021 ook de uitvoer van de bedrijfstak van de Unie is gestegen.

(205) De Commissie herinnerde eraan dat het jaar 2021 werd gekenmerkt door grote verstoringen in de internationale toeleveringsketens als gevolg van havensluitingen en het daaruit voortvloeiende tekort aan zeecontainers, waardoor ook de kosten voor zeevervoer tot in 2022 met meerdere orden van grootte stegen, terwijl de invoervolumes van veel producten daalden.

(206) De Commissie is in recente zaken ([25]) al tot dergelijke conclusies gekomen, en de klager en Siegwerk hebben in deze zaak hetzelfde standpunt ingenomen. Aan de andere kant bood de CNCIA geen alternatieve verklaring voor deze daling van het invoervolume, vergeleken met alle andere jaren waarin het volume voortdurend steeg.

(207) Daarom heeft de Commissie dit argument afgewezen en haar conclusies in de overwegingen 276 en 277 van de voorlopige verordening bevestigd.

([24]) De CNCIA verwees naar Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1915 van de Commissie van 11 juli 2024 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op mobiele toegangsuitrusting van oorsprong uit de Volksrepubliek China en naar Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1866 van de Commissie van 3 juli 2024 tot instelling van een voorlopig compenserend recht op nieuwe batterijvoertuigen, ontworpen voor het vervoer van personen, van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

([25]) Zie bijvoorbeeld de overwegingen 370 en 371 van Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1064 van de Commissie van 9 april 2024 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op bepaalde alkylfosfaatesters van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L, 2024/1064, 10.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1064/oj).

4.4.2. *Prijzen van de invoer uit het betrokken land en prijsonderbieding*

(208) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 278 tot en met 281 van de voorlopige verordening bevestigd.

(209) In zijn opmerkingen over de voorlopige verordening stelde AkzoNobel dat uit de voorlopige verordening niet duidelijk blijkt of de Commissie zich heeft gehouden aan de rechtspraak van het Hof van Justitie, volgens welke de Commissie prijsonderbieding en prijsbederf in hetzelfde handelsstadium moet berekenen ([26]).

(210) De Commissie wees in dit verband op overweging 283 van de voorlopige verordening, waarin wordt vermeld dat de berekeningen in hetzelfde handelsstadium zijn uitgevoerd, zoals toegelicht in de overwegingen 247, 248 en 249 van de voorlopige verordening. De Commissie voerde ook een alternatieve reeks berekeningen uit, zonder de correctie van de VAA-kosten en winst voor producenten-exporteurs op grond van artikel 2, lid 9, en ook hieruit bleek dat er sprake was van aanzienlijke prijsonderbiedings- en prijsbederfmarges.

(211) Daarom heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 282 en 283 van de voorlopige verordening bevestigd.

(212) AkzoNobel was het voorts oneens met de conclusies van de Commissie inzake verhindering van prijsverhogingen en prijsverlaging, en stelde dat de Commissie tot de conclusie had moeten komen dat er geen sprake was van verhindering van prijsverhogingen of prijsverlaging.

(213) Ten eerste voerde AkzoNobel aan dat de Commissie concludeerde dat er sprake is van prijsverlaging "alleen omdat de prijzen van 2022 tot en met het [onderzoektijdvak] met 4 % waren gedaald", terwijl de Commissie "voorbijging aan het feit dat de prijzen van 2020 tot en met 2022 met 35 % waren gestegen, en van 2020 tot en met het [onderzoektijdvak] met 31 %".

(214) Ten tweede meende AkzoNobel dat het feit dat er in de klacht geen melding werd gemaakt van verhindering van prijsverhogingen, twijfel doet rijzen over de conclusie van de Commissie dat er sprake was van verhindering van prijsverhogingen.

(215) Ten slotte betoogde AkzoNobel dat de Commissie in ieder geval de Chinese invoer als oorzaak van een eventuele verhindering van prijsverhogingen niet had beoordeeld, wat volgens de WTO-regels wel vereist is ([27]).

(216) De Commissie heeft de bovenstaande argumenten van AkzoNobel afgewezen.

(217) Ten eerste betekent het feit dat er in de klacht geen melding werd gemaakt van verhindering van prijsverhogingen niet dat dergelijke verhindering niet heeft plaatsgevonden. Zoals uiteengezet in overweging 316, gelezen in samenhang met de overwegingen 308 en 285 van de voorlopige verordening, concludeerde de Commissie dat er in de beoordelingsperiode sprake was van verhindering van prijsverhoging als gevolg van elkaar overlappende factoren:

a) de prijzen van de invoer uit de VRC lagen consequent onder de prijzen van de bedrijfstak van de Unie terwijl het volume in elk jaar van de beoordelingsperiode toenam (met voor beide als uitzondering 2021, toen de verschepingskosten stegen en het invoervolume afnam), wat samenviel met

b) een stijging van de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie in elk jaar van de beoordelingsperiode, terwijl

c) de verkoopprijs van de bedrijfstak van de Unie niet in hetzelfde tempo steeg en de bedrijfstak deze kostenstijgingen daarom niet volledig kon compenseren.

(218) De Commissie stelde dus vast dat er sprake was van verhindering van prijsverhogingen en beoordeelde het oorzakelijk verband tussen de invoer uit de VRC en de verhindering van prijsverhogingen.

(219) Ten tweede concludeerde de Commissie, anders dan AkzoNobel beweerde, niet dat er in het onderzoektijdvak sprake was van prijsverlaging louter omdat de prijzen van de bedrijfstak van de Unie tussen 2022 en het onderzoektijdvak waren gedaald.

([26]) Arresten van het Gerecht van 10 april 2019, Jindal Saw/Commissie, T-301/16, ECLI:EU:T:2019:234, punten 165 tot en met 190; 27 april 2022, Giant/Commissie, T-242/19, ECLI:EU:T:2022:259, punten 62 tot en met 95 en 122, en 4 mei 2022, CRIA en CCCMC/Commissie, gevoegde zaken T-30/19 en T-72/19, ECLI:EU:T:2022:266, punten 108 en 125 tot en met 154.

([27]) Rapport van de Beroepsinstantie, China — GOES, WT/DS414/AB/R, punten 138 en 141.

(220) Zoals uiteengezet in overweging 316 en de overwegingen 286, 308 en 309 van de voorlopige verordening, en gelet op de in overweging 217 genoemde factoren, concludeerde de Commissie dat er sprake was van prijsverlaging omdat:

a) terwijl de prijs van de invoer uit de VRC in elk jaar van de beoordelingsperiode steeg, de prijzen van de invoer uit de VRC in het onderzoektijdvak plotseling daalden, waardoor de bedrijfstak van de Unie zich genoopt zag zijn prijzen te verlagen om ten minste enig marktaandeel te behouden, terwijl

b) het marktaandeel van de invoer uit de VRC groeide.

(221) De Commissie wees derhalve de opmerkingen van AkzoNobel als ongegrond van de hand en bevestigde de overwegingen 284, 285 en 286 van de voorlopige verordening.

4.5. **Economische situatie van de bedrijfstak van de Unie**

4.5.1. *Algemene opmerkingen*

(222) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 287 tot en met 291 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.2. *Macro-economische indicatoren*

4.5.2.1. Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad

(223) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 292 tot en met 296 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.2.2. Verkoop en marktaandeel

(224) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 297, 298 en 299 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.2.3. Groei

(225) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, wordt overweging 300 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.2.4. Werkgelegenheid en productiviteit

(226) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 301, 302 en 303 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.2.5. Omvang van de dumpingmarge en herstel van eerdere dumping

(227) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 304 en 305 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.3. *Micro-economische indicatoren*

4.5.3.1. Prijzen en factoren die de prijzen beïnvloeden

(228) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 306 en 307 van de voorlopige verordening bevestigd. Na in punt 4.4.2 te zijn ingegaan op de opmerkingen van AkzoNobel over verhindering van prijsverhogingen en prijsverlaging, bevestigde de Commissie de overwegingen 308 en 309 van de voorlopige verordening.

4.5.3.2. Loonkosten

(229) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 310 en 311 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.3.3. Voorraden

(230) Aangezien hierover geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 312 en 313 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.3.4. Winstgevendheid, kasstroom, investeringen, rendement van investeringen en vermogen om kapitaal aan te trekken

(231) De Commissie heeft een schrijffout in de gegevens in tabel 11 van de voorlopige verordening betreffende de kasstroom van de bedrijfstak van de Unie tijdens het OT gecorrigeerd. In werkelijkheid bedroeg de kasstroom in het onderzoektijdvak namelijk – 42,3 miljoen EUR in plaats van – 4,3 miljoen EUR. De in tabel 11 van de voorlopige verordening opgenomen geïndexeerde cijfers die de trend van de kasstroom tijdens de beoordelingsperiode weergeven, waren echter juist.

(232) Het gecorrigeerde cijfer betreffende de kasstroom staat in de onderstaande tabel vermeld.

Tabel 11

Winstgevendheid, kasstroom, investeringen en rendement van investeringen

	2020	2021	2022	Onderzoektijdvak
Winstgevendheid van de verkoop in de Unie aan niet-verbonden afnemers (% van omzet)	7,9 %	9,8 %	5,1 %	– 11,7 %
Index	*100*	*125*	*65*	*– 148*
Kasstroom (EUR)	92 461 606	124 892 941	3 767 112	– 42 293 138
Index	*100*	*135*	*4*	*– 46*
Investeringen (EUR)	37 870 922	36 314 534	39 542 712	43 030 210
Index	*100*	*96*	*104*	*114*
Rendement van investeringen	53 %	41 %	2 %	– 67 %
Index	*100*	*79*	*5*	*– 127*

Bron: Gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie.

(233) Deze schrijffout is niet van invloed op de conclusies in punt 4.5.3.4 van de voorlopige verordening.

(234) Met bovenstaande wijziging van tabel 11 bevestigde de Commissie haar bevindingen in de overwegingen 314 tot en met 322 van de voorlopige verordening.

4.6. **Conclusie inzake schade**

(235) De CNCIA voerde in haar opmerkingen aan dat de bedrijfstak van de Unie geen aanmerkelijke schade leed en dat de schade-indicatoren in de voorlopige verordening geen negatief beeld van de bedrijfstak van de Unie schetsten. De CNCIA heeft dit argument in haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald.

(236) In dit verband voerde de CNCIA aan dat ondanks de daling van bepaalde schade-indicatoren, zoals de productie, de bedrijfstak van de Unie zijn sterke positie op de markt van de Unie kon handhaven en slechts enkele procentpunten aan marktaandeel verloor.

(237) De CNCIA hield ook vol dat de daling van de winstgevendheid van de producenten in de Unie in het OT slechts tijdelijk was, aangezien die te wijten was aan de sterke stijging van de productiekosten in combinatie met een sterke daling van de vraag, waardoor de bedrijfstak van de Unie zijn hogere kosten niet aan de consumenten kon doorberekenen.

(238) De CNCIA wees ook op enkele van de schade-indicatoren en analyseerde deze afzonderlijk met het argument dat de daling ofwel beperkt was, ofwel te wijten was aan andere factoren dan de invoer uit de VRC.

(239) De Commissie herinnert eraan dat zij in haar schadeanalyse alle schade-indicatoren afzonderlijk en als geheel heeft onderzocht. De Commissie stelde met name een prijsonderbieding van 14 % tot 15,3 % vast, zoals uiteengezet in overweging 283 van de voorlopige verordening. Ook stelde de Commissie vast dat de prijzen bij invoer uit de VRC zowel in 2020 als in het onderzoektijdvak zelfs onder de gemiddelde productiekosten van de bedrijfstak van de Unie lagen (overweging 342 van de voorlopige verordening).

(240) Bovendien volgden alle belangrijke schade-indicatoren een negatieve trend: tijdens het OT kelderden de winst, de kasstroom en het rendement van investeringen. In de beoordelingsperiode daalde het productievolume met 31 % en het verkoopvolume met 25 % en daalden ook het marktaandeel, de werkgelegenheid en de productiviteit. Op grond van de uitgevoerde en in de voorlopige verordening beschreven beoordeling heeft de Commissie geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade in de zin van artikel 3, lid 5, van de basisverordening heeft geleden.

(241) Geen van de argumenten van de CNCIA doet afbreuk aan bovenstaande conclusie. Derhalve bevestigt de Commissie haar bevindingen in de overwegingen 323 tot en met 337 van de voorlopige verordening.

5. OORZAKELIJK VERBAND

5.1. Gevolgen van de invoer met dumping

(242) De belanghebbenden voerden aan dat het niet mogelijk was om tot een geldige bevinding te komen over het oorzakelijk verband tussen de invoer van TiO_2 met dumping uit de VRC en de schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden, omdat verschillende factoren, die niet de normale marktrealiteit weerspiegelen, van invloed waren op het onderzoektijdvak en het betrokken tijdvak.

(243) Siegwerk voerde in dat verband aan dat ten eerste de VRC haar totale uitvoer tijdens de COVID-19-pandemie sterk had verminderd en dat de toename van de invoer van TiO_2 uit de VRC die na het einde van de pandemie werd waargenomen, daarom feitelijk een normalisering van de handelsvolumes betekende. Ten tweede was de vraag in de Unie tijdens de pandemie bovengemiddeld. Als derde argument voerde Siegwerk aan dat de producenten in de Unie als gevolg van de twee voorgaande factoren in een "bijna-monopolistische positie" opereerden en tijdens de pandemie buitengewone winsten konden behalen.

(244) De Commissie merkte op dat zij deze elementen in haar analyse van de schade-indicatoren en het oorzakelijk verband in de voorlopige verordening had onderzocht.

(245) In punt 4.4.1, overweging 276, van de voorlopige verordening merkte de Commissie op dat er in 2021 inderdaad sprake was van een daling van de invoer uit de VRC. De Commissie concludeerde dat dit te wijten was aan algemene verstoringen van de handel over zee vanuit de VRC in dat jaar als gevolg van de COVID-19-pandemie.

(246) Ook concludeerde de Commissie in overweging 271 van de voorlopige verordening dat de vraag in 2020 en 2021 boven het gemiddelde lag.

(247) De Commissie herinnerde eraan dat de bedrijfstak van de Unie er juist door de combinatie van deze twee factoren in slaagde zijn marktaandeel en winstgevendheid in 2021 tijdelijk te vergroten, terwijl zowel de omvang van de invoer uit de VRC als het marktaandeel in dat jaar daalden ([28]).

(248) De Commissie heeft dus in de voorlopige verordening, in het kader van de algemene analyse van alle schade-indicatoren samen, vastgesteld dat deze twee elementen de conclusies inzake schade en het oorzakelijk verband niet ontkrachten. Daarom heeft de Commissie bovenstaande argumenten afgewezen.

(249) De CNCIA merkte ook op dat de prijzen van de invoer uit de VRC in 2022 slechts 1,5 % lager waren dan de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Unie, wat niet als een "aanzienlijke prijsonderbieding" kan worden aangemerkt. Aan de andere kant lagen de prijzen van de invoer uit Mexico in dat jaar 65 % lager.

(250) Om te beginnen merkte de Commissie op dat een eenvoudige prijsvergelijking niet als prijsonderbieding kan worden beschouwd, omdat hierbij geen rekening wordt gehouden met productsoorten. De Commissie merkte op dat, zelfs als 1,5 % lagere prijzen in 2022 niet als aanzienlijke prijsonderbieding konden worden gezien (wat niet het geval is), het prijsverschil in andere jaren veel groter was: 6,4 % in 2020 en 24,2 % in het onderzoektijdvak. In de betrokken periode was er dus sprake van een aanzienlijk prijsverschil.

5.2. **Gevolgen van andere factoren**

(251) Verschillende partijen betwistten de analyse van de Commissie inzake het oorzakelijke verband nadat de voorlopige verordening was vastgesteld.

(252) De CNCIA voerde aan dat de invoer uit de VRC niet de oorzaak was van de situatie van de bedrijfstak van de Unie en dat de Commissie de andere factoren die van invloed waren op de bedrijfstak van de Unie niet had onderzocht: invoer uit derde landen, stijgende productiekosten, teruglopende vraag en concurrentie binnen de bedrijfstak van de Unie.

(253) Ook andere belanghebbenden betoogden dat een teruglopende vraag en stijgende productiekosten de oorzaak waren van de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

(254) Felix, Munksjö en AkzoNobel voerden aan dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout had gemaakt door niet de conjunctuurgevoeligheid van de TiO_2-markt als oorzaak van de schade voor de bedrijfstak van de Unie te erkennen.

(255) Siegwerk somde nog andere factoren op die de markt vanaf eind 2023 beïnvloedden. Aangezien deze zich na het onderzoektijdvak voordeden, zijn ze niet relevant voor de retrospectieve analyse door de Commissie. Tegelijkertijd waren ze niet van dien aard dat ze de instelling van antidumpingrechten kennelijk inopportuun zouden maken. Ze hebben voornamelijk betrekking op de ontwikkeling van de marktvraag, die de Commissie in punt 5.2.1 heeft beoordeeld.

(256) Bovendien stelde AkzoNobel dat de investeringsbeslissingen van de klager in feite negatieve winstgevendheid veroorzaakten. AkzoNobel wees op de investerings- en kasstroomcijfers in het onderzoektijdvak en concludeerde dat de investeringen van 10 miljoen EUR in 2022 en het onderzoektijdvak ([29]) rechtstreeks verantwoordelijk waren voor de negatieve kasstroom van – 4,3 miljoen EUR in het onderzoektijdvak.

(257) Zoals de Commissie in de overwegingen 231 en 232 heeft uiteengezet, was het negatieve kasstroomcijfer van – 4,3 miljoen in het onderzoektijdvak echter een schrijffout in de voorlopige verordening. De werkelijke daling van de kasstroom was veel significanter, namelijk 50 procentpunt, en de kasstroom van de bedrijfstak van de Unie bedroeg – 42,3 miljoen EUR, zoals blijkt uit de gecorrigeerde tabel 11.

(258) Deze daling van de kasstroom kan dus niet louter worden toegeschreven aan de bovengenoemde investering.

(259) De Commissie heeft de andere opmerkingen die zijn uiteengezet in de overwegingen 252, 253 en 254, in de desbetreffende punten hieronder behandeld.

([28]) Overwegingen 298, 299, 325 en 328 van de voorlopige verordening.
([29]) Overweging 320 van de voorlopige verordening.

5.2.1. *Conjunctuurgevoeligheid van de TiO_2-markt*

(260) Diverse belanghebbenden dienden opmerkingen in over de bevindingen van de Commissie in de overwegingen 349 tot en met 358 van de voorlopige verordening. Felix en Munksjö voerden aan dat de Commissie onvoldoende rekening had gehouden met de conjunctuurgevoeligheid, een van de cruciale kenmerken van de TiO_2-markt, en daarmee niet had voldaan aan haar verplichting op grond van artikel 3, lid 7, van de basisverordening.

(261) Hoewel de gebruikers erkennen dat conjunctuurgevoeligheid niet alleen geldt voor de TiO_2-markt, stellen zij dat het een wezenlijk kenmerk van die markt is dat de dynamiek op deze markt beïnvloedt (prijsstelling en beschikbaarheid van TiO_2 en onderhandelingspositie van verschillende partijen) en derhalve van invloed is op de prestaties van de producenten in de Unie. Als de financiële prestaties tijdens perioden met een lagere vraag verslechteren, kunnen deze zich herstellen tijdens perioden van marktgroei.

(262) AkzoNobel diende opmerkingen van gelijke strekking in. Het voerde aan dat de conclusies van de Commissie dat conjunctuurgevoeligheid niet uniek is voor de TiO_2-markt en dus geen "bijzondere aandacht verdient" ([30]) en dat het niet mogelijk is een "patroon" af te leiden "waaruit met absolute zekerheid blijkt wanneer de markt van de Unie een opleving of een neergang zal doormaken" ([31]) om te concluderen dat "er in 2023 wel sprake moest zijn van krimp", geen geldige redenen zijn om het argument dat de schade voor de producenten in de Unie werd veroorzaakt door een lage fase van de cyclus, af te wijzen.

(263) AkzoNobel voerde aan dat, hoewel conjunctuurgevoeligheid inderdaad niet uniek was voor de TiO_2-industrie, het een bekende factor in de bedrijfstak was en de Commissie moest beoordelen in welke mate de schade voor de bedrijfstak van de Unie daardoor werd veroorzaakt. Het doet niet ter zake dat men niet precies kan voorspellen wanneer er een neergang zal komen, maar, zoals de Commissie zelf concludeerde, na de "sterke stijging van de vraag" in 2020 en 2021, "zal elke daaropvolgende daling van het verbruik vanzelfsprekend ook uitgesproken zijn".

(264) AkzoNobel benadrukte dat dit een bevestiging was van zijn argument dat de prestaties van de bedrijfstak van de Unie een cyclisch patroon volgen. De geselecteerde beoordelingsperiode en het onderzoektijdvak zouden dus ook zonder invoer negatieve trends hebben laten zien. AkzoNobel herhaalde dat de klager het onderzoektijdvak met het oog hierop slim had gekozen, zodat het zou samenvallen met de lage fase van een cyclus.

(265) Vele partijen voerden in feite aan dat de bedrijfstak van de Unie in het onderzoektijdvak wel slecht moest presteren en wezen daarbij op de cyclische aard van de markt en de marktonderzoeksprognoses, en dat de bedrijfstak van de Unie daarom geen schade had geleden door de invoer uit de VRC.

(266) De klager maakte bezwaar tegen deze argumenten. Hoewel hij het bestaan van conjunctuurgevoeligheid erkende, wees hij op het feit dat de volumes en het marktaandeel van de invoer uit de VRC in de loop van de tijd stelselmatig zijn toegenomen en sinds 2017 aanzienlijk zijn gaan stijgen.

(267) De klager concludeerde daarom dat het effect van de conjunctuurgevoeligheid te verwaarlozen was, aangezien de invoer uit de VRC in de Unie ook ondanks de cyclische trends bleef stijgen, zowel in de vorige periode van teruglopende vraag in 2017-2018 als in het onderzoektijdvak.

(268) De Commissie merkte op dat zij in detail had onderzocht of en in welke mate de conjunctuurgevoeligheid van invloed kan zijn geweest op de bedrijfstak van de Unie en concludeerde dat gezien alle overwegingen in de voorlopige verordening niet kan worden gesteld dat de conjunctuurgevoeligheid van de markt de enige reden voor de schade is.

(269) In haar voorlopige bevindingen erkende de Commissie dat de mondiale TiO_2-markt inderdaad cyclisch is (zie bijvoorbeeld overweging 355 van de voorlopige verordening). De Commissie merkte echter op dat conjunctuurgevoeligheid niet uniek is voor de TiO_2-markt, maar dat veel markten regelmatige cycli van krimp en expansie van de vraag doormaken ([32]). Er kon dus niet worden geconcludeerd dat het feit dat er sprake is van conjunctuurgevoeligheid op zich voldoende is om de oorzakelijk verband af te zwakken.

([30]) Overweging 355 van de voorlopige verordening.
([31]) Overweging 357 van de voorlopige verordening.
([32]) Overweging 355 van de voorlopige verordening.

(270) Bovendien stelde de Commissie vast dat, in vergelijking met de wereldwijde voorspellingen over het gedrag van de TiO_2-markt op grond van de marktonderzoeksprognoses waarop de belanghebbenden hun argument baseerden dat conjunctuurgevoeligheid de belangrijkste oorzaak van de schade voor de bedrijfstak van de Unie is ([33]), de markt van de Unie (en ook de wereldmarkt) eigenlijk door een aantal buitengewone omstandigheden werd beïnvloed ([34]). Deze omstandigheden leidden ertoe dat de markt van de Unie zich niet aan de genoemde voorspellingen hield ([35]), waardoor het onrealistisch was dat de voorspelde neergang zich, zoals beweerd, in 2023 zou hebben voorgedaan op precies die manier die zou hebben geleid tot de schade die de bedrijfstak van de Unie in het onderzoektijdvak heeft geleden ([36]).

(271) In plaats daarvan hebben deze omstandigheden het verloop van de marktcyclus in de Unie beïnvloed. Hoewel de Commissie dus erkende dat een neergang onvermijdelijk was, was de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade veel te uitgesproken om uitsluitend aan de conjunctuurgevoeligheid te worden toegeschreven en moest de situatie op de markt van de Unie breder worden bekeken dan alleen door het prisma van de conjunctuurgevoeligheid.

(272) Zoals de Commissie in overweging 388 van de voorlopige verordening erkende, zorgde de daling van de vraag in 2022 en het onderzoektijdvak (al dan niet als gevolg van een verwachte neergang van de conjunctuur) inderdaad voor een moeilijke situatie voor de bedrijfstak van de Unie. Toch betekende dit (als enige factor of in combinatie met andere factoren zoals de stijging van de productiekosten) geen afzwakking van het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit de VRC en de schade.

(273) Zoals uiteengezet in overweging 389 van de voorlopige verordening, nam de invoer uit de VRC tijdens de hele beoordelingsperiode toe. Sterker nog, zelfs op de krimpende markt van 2022 en in het onderzoektijdvak, toen de invoervolumes uit vrijwel alle andere derde landen, samen met het verkoopvolume van de bedrijfstak van de Unie, afnamen, bleef het invoervolume uit de VRC toenemen en marktaandeel winnen. Zoals reeds in overweging 361 van de voorlopige verordening werd geconcludeerd, is dit niet de verwachting voor een krimpende markt.

(274) Om het argument dat de schade werd veroorzaakt door een lage fase van een cyclus die samenviel met het onderzoektijdvak en waaruit de bedrijfstak van de Unie vanaf het eerste kwartaal van 2024 aan het opkrabbelen was, kracht bij te zetten, diende AkzoNobel openbare wereldwijde winstverslagen in van Tronox Holdings plc ("Tronox Holdings") ([37]) en Kronos Worldwide, Inc. ("Kronos Worldwide") ([38]).

(275) Uit deze verslagen blijkt dat Kronos Worldwide een winst van 23,4 miljoen USD rapporteert voor het eerste kwartaal van 2024 en een stijging van de bezettingsgraad en verkoopvolumes van respectievelijk 11 procentpunt en 15 % voor het eerste kwartaal van 2024 ten opzichte van het eerste kwartaal van 2023. Het verslag van Tronox Holdings liet een stijging van 18 % van de verkoopvolumes zien voor het eerste kwartaal van 2024 in vergelijking met het vierde kwartaal van 2023, waarbij vooral veel aandacht uitging naar de goede prestaties in Europa, en een ebitda-marge ([39]) van 16,9 % op mondiaal niveau. AkzoNobel haalde verder het verslag van Tronox Holdings zelf aan, waarin staat dat een dergelijke toename van de vraag duidt op het begin van een herstel.

(276) Om te beginnen merkte de Commissie op dat zij bij een analyse van aanmerkelijke schade geen gegevens over de bedrijfstak van de Unie van na het onderzoektijdvak verzamelt, terwijl niet-gecontroleerde financiële gegevens die andere activiteiten dan TiO_2 ([40]) en verbonden ondernemingen buiten de Unie omvatten, niet als relevant voor de analyse van de Commissie kunnen worden beschouwd.

([33]) D.w.z. het in overweging 350 van de voorlopige verordening genoemde verslag van TZMI.
([34]) Overweging 358 van de voorlopige verordening.
([35]) Overwegingen 351 en 356 van de voorlopige verordening.
([36]) Overweging 357 van de voorlopige verordening.
([37]) Moederbedrijf van een van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, Tronox Pigments Holland B.V. ("Tronox").
([38]) Moederbedrijf van een andere in de steekproef opgenomen producent in de Unie, Kronos Titan GmbH ("Kronos").
([39]) De ebitda-marge is een rentabiliteitsverhouding aan de hand waarvan wordt gemeten hoeveel winst een onderneming genereert vóór interest, belastingen, afschrijvingen en amortisatie, als percentage van de inkomsten.
([40]) Zo was bijvoorbeeld 21,8 % van de totale wereldwijde omzet van Tronox in het eerste kwartaal van 2024 afkomstig van andere producten dan TiO_2 (zie de samenvatting van geselecteerde financiële resultaten van Tronox voor het eerste kwartaal van 2024, beschikbaar op: https://www.tronox.com/tronox-reports-first-quarter-2024-financial-results/, voor het laatst bezocht op 24 september 2024).

(277) Echter, gezien de argumenten van AkzoNobel heeft de Commissie niettemin de openbaar beschikbare financiële verslagen voor de eerste helft van 2024 voor Tronox Holdings en Kronos Worldwide op mondiaal niveau onderzocht. De Commissie heeft ook de verslagen over de eerste helft van 2024 van Grupa Azoty Zakłady Chemiczne "Police" S.A. ("Police") en Cinkarna metalurško kemična industrija Celje, d.d. ("Cinkarna") onderzocht, aangezien deze producenten in de Unie alleen TiO_2-faciliteiten in de Unie exploiteren en openbaar toegankelijke financiële verslagen hebben.

(278) In dat verband merkte de Commissie op dat, hoewel de ebitda-marge voor Tronox Holdings in het eerste kwartaal van 2024 inderdaad hoog was, de analyse van de Commissie in tabel 11 zich richt op het resultaat vóór belastingen om de nettowinstmarge te bepalen, waardoor de ebitda ongeschikt is voor een vergelijking. Als echter ook de ontwikkeling van de ebitda-marge van Tronox Holdings tussen 2023 en 2024 op jaarbasis wordt onderzocht, is er zowel in het eerste als in het tweede kwartaal sprake van een daling. In tegenstelling tot wat AkzoNobel beweert, wijst dit niet op een herstel in 2024 ten opzichte van het onderzoektijdvak.

(279) Bovendien bedroeg het resultaat van Tronox Holdings vóór belastingen 2 miljoen USD in het eerste kwartaal van 2024 ([41]), vergeleken met 34 miljoen USD in het eerste kwartaal van 2023, wat een aanzienlijke daling op jaarbasis laat zien. Daarentegen is het in het tweede kwartaal licht gestegen, van 53 miljoen USD in het tweede kwartaal van 2023 naar 55 miljoen USD in het tweede kwartaal van 2024. Als percentage van de nettoverkoop vertaalt dit zich echter in een winstmarge vóór belastingen van 0,2 % in het eerste kwartaal van 2024 en 6,7 % in het tweede kwartaal van 2024, vergeleken met 4,8 % in het eerste kwartaal van 2023 en 6,7 % in het tweede kwartaal van 2023. Hieruit blijkt dat de winstgevendheid voor Tronox Holdings op mondiaal niveau in het gunstigste geval gelijk bleef.

(280) Kronos Worldwide liet wel betere prestaties zien. Uit halfjaarcijfers ([42]) blijkt dat Kronos Worldwide in de eerste helft van 2024 een resultaat vóór belastingen van 39,6 miljoen USD heeft behaald, tegenover een verlies van 34,4 miljoen USD in de eerste helft van 2023. Dit vertaalt zich in een winstmarge vóór belastingen van 4 % in de eerste helft van 2024 vergeleken met een verlies van 4 % in de eerste helft van 2023.

(281) Daarentegen rapporteerde Police een verlies vóór belastingen van 10,12 % als percentage van de omzet in de eerste helft van 2024 ([43]) (een nog groter verlies dan het verlies van 5 % in de eerste helft van 2023), terwijl Cinkarna een nettowinst rapporteerde als percentage van de omzet van 7,38 % ([44]) (vergeleken met bijna hetzelfde niveau van 7,30 % in het voorgaande jaar). Geen van deze cijfers wijst op een door AkzoNobel aangevoerd herstel.

(282) In zijn financiële verslagen meldde Police een stijging van de verkoopvolumes van 20 %, en Cinkarna een stijging van 5 %. Beide producenten behoren echter tot de kleinere in de Unie en maken elk ongeveer [3-8] % van de productiecapaciteit in de Unie uit. Tronox Holdings en Kronos Global (moederondernemingen van twee van de producenten in de Unie die onder andere vanwege hun omvang in de steekproef werden opgenomen) stelden dat hun wereldwijde verkoopvolume met respectievelijk 11 % en 15 % is gestegen. De Commissie heeft echter geen specifieke informatie over de ontwikkeling van de verkoopvolumes van Tronox en Kronos in de Unie.

(283) De Commissie concludeerde daarom dat de beschikbare gegevens van na het onderzoektijdvak er niet op wijzen dat de producenten in de Unie in 2024 geen schade meer hebben geleden, ook al zou de vraag op de TiO_2-markt kunnen toenemen en presteerde Kronos Worldwide wereldwijd beter dan in het onderzoektijdvak. Bovendien maakt dit de instelling van de voorgestelde antidumpingrechten niet kennelijk inopportuun ([45]).

5.2.2. *Vraag op de markt van de Unie*

(284) Daar de teruglopende vraag reeds in punt 5.2.1 aan bod is gekomen, heeft de Commissie, in het licht van deze overwegingen en aangezien er geen aanvullende opmerkingen die op het tegendeel wijzen, zijn ontvangen, haar conclusies in de overwegingen 359 tot en met 365 bevestigd.

([41]) Financieel verslag van Tronox voor het eerste kwartaal van 2024, beschikbaar op: https://www.prnewswire.com/news-releases/tronox-reports-first-quarter-2024-financial-results-302133675.html (voor het laatst bezocht op 24 september 2024).

([42]) Beschikbaar op: https://kronosworldwideinc.gcs-web.com/news-releases/news-release-details/kronos-worldwide-inc-reports-second-quarter-2024-results (voor het laatst bezocht op 24 september 2024).

([43]) Geconsolideerd halfjaarverslag beschikbaar op: https://zchpolice.grupaazoty.com/en/investor-relations/periodic-reports#item5903 (voor het laatst bezocht op 24 september 2024).

([44]) Niet-gecontroleerd verslag beschikbaar op: https://seonet.ljse.si/?doc_id=90449, voor het laatst bezocht op 24 september 2024.

([45]) Zie arrest van het Gerecht van 17 december 2008, HEG Ltd en Graphite India Ltd/Raad, T-462/04, ECLI:EU:T:2008:586, punt 67.

5.2.3. *Stijgende productiekosten*

(285) Siegwerk voerde verder aan dat de Russische invasie van Oekraïne in februari 2022 een sterke stijging van de energiekosten in de Unie veroorzaakte, terwijl de daaruit voortvloeiende inflatie een daling van de vraag naar TiO_2 tot gevolg had. Dezelfde factoren leidden ook tot een piek in de productiekosten, waardoor TiO_2 uit de Unie duurder werd dan TiO_2 uit de VRC.

(286) De Commissie heeft in haar analyse van de schade en het oorzakelijk verband met deze elementen rekening gehouden ([46]). De Commissie heeft deze argumenten derhalve afgewezen.

(287) De CNCIA betwistte de in overweging 383 van de voorlopige verordening geformuleerde conclusie van de Commissie dat de stijging van de productiekosten wereldwijd was en alle marktdeelnemers in dezelfde mate trof, zoals zou blijken uit de stijgende prijzen van de invoer uit andere derde landen dan de VRC.

(288) De CNCIA voerde aan dat de Commissie daarin het effect van de stijgende productiekosten op de bedrijfstak van de Unie niet voldoende heeft afgesplitst en onderscheiden van de gevolgen van de invoer uit de VRC, terwijl de Commissie in elk geval rekening had moeten houden met de mogelijkheid dat dergelijke kostenstijgingen in verschillende mate gevolgen hebben gehad voor verschillende marktdeelnemers.

(289) De Commissie verduidelijkte in dat verband dat alle marktspelers last zouden hebben gehad van de wereldwijde stijging van de productiekosten, met name voor ilmenieterts, dat de belangrijkste grondstof is. Met andere woorden, een dergelijke kostenstijging was geen element dat uniek was voor de bedrijfstak van de Unie en kon dus het oorzakelijk verband niet afzwakken.

(290) Tegelijkertijd hebben noch de producenten-exporteurs, noch de CNCIA bewijsmateriaal voorgelegd waaruit zou blijken dat andere marktdeelnemers, zoals Chinese producenten-exporteurs, andere gevolgen hebben ondervonden.

(291) In haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CNCIA aan dat de Commissie ten onrechte heeft geconcludeerd dat de conjunctuurgevoeligheid van de vraag en de stijging van de productiekosten, welke factoren niet specifiek waren voor de TiO_2-markt, het oorzakelijk verband niet afzwakten. In dit verband stelde de CNCIA dat een factor niet uniek voor de bedrijfstak van de Unie hoeft te zijn om het oorzakelijk verband te beïnvloeden. De Commissie herinnert eraan dat zij in de overwegingen 349 tot en met 358 van de voorlopige verordening en in de overwegingen 260 tot en met 283 van deze verordening alle argumenten met betrekking tot de conjunctuurgevoeligheid van de TiO_2-markt in detail heeft geanalyseerd. In de overwegingen 381 tot en met 384 van de voorlopige verordening en in de overwegingen 285 tot en met 290 van deze verordening heeft de Commissie ook alle argumenten met betrekking tot de stijgende productiekosten in detail geanalyseerd. De Commissie herinnert aan haar conclusie in overweging 383 dat de stijging van de productiekosten, met name de prijs van de belangrijkste grondstof, ilmenieterts, wereldwijd was en gevolgen had voor alle marktdeelnemers, en derhalve niet specifiek was voor de bedrijfstak van de Unie. Anders dan de CNCIA beweert, kan deze bevinding echter niet worden geïnterpreteerd als een algemene conclusie over de vraag of een factor uniek moet zijn voor de bedrijfstak van de Unie om het oorzakelijk verband te beïnvloeden.

(292) De Commissie verwierp derhalve bovengenoemde argumenten en bevestigde haar conclusie dat de stijgende productiekosten geen afbreuk hebben gedaan aan het oorzakelijk verband.

5.2.4. *Invoer uit derde landen*

5.2.4.1. Invoer uit het Verenigd Koninkrijk

(293) Wat de conclusie van de Commissie in de overwegingen 366 en 367 van de voorlopige verordening betreft, voerden Felix en Munksjö aan dat het feit dat de fabrieken in het Verenigd Koninkrijk waar TiO_2 wordt geproduceerd, eigendom zijn van Tronox en Venator, niet betekent dat zij niet concurreren met andere producenten in de Unie.

(294) Met betrekking tot dezelfde overwegingen stelde de CNCIA dat, als producenten in het Verenigd Koninkrijk op de markt van de Unie niet concurreren met de bedrijfstak van de Unie, invoer vanuit het Verenigd Koninkrijk naar de Unie moet worden beschouwd als "eigen invoer" door de bedrijfstak van de Unie en daarom in het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie moet worden opgenomen.

([46]) Zie de overwegingen 307, 325 en 339.

(295) Felix en Munksjö betoogden verder dat de Commissie verplicht is om te onderzoeken of "beperkende handelspraktijken van en concurrentie tussen producenten uit derde landen en producenten in de Unie" de oorzaak van de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade kunnen zijn geweest.

(296) De Commissie verduidelijkte dat de overwegingen 366 tot en met 373 van de voorlopige verordening betrekking hadden op het onderzoek naar de vraag of invoer uit derde landen, met inbegrip van invoer uit het Verenigd Koninkrijk, tot de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade kan hebben bijgedragen. In dit verband heeft de Commissie geconcludeerd dat de gemiddelde prijs van de invoer uit het Verenigd Koninkrijk naar de Unie van alle invoer uit derde landen naar de Unie de hoogste was, aanzienlijk hoger dan de Chinese prijzen en zelfs hoger dan de verkoopprijzen in de Unie tussen 2021 en het onderzoektijdvak, en dat deze invoer daarom niet heeft bijgedragen aan de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

(297) Wat de in overweging 294 genoemde argumenten betreft, merkt de Commissie op dat het begrip "eigen invoer" niet in de basisverordening voorkomt en dat in een derde land geproduceerde producten niet als door de producenten in de Unie geproduceerde producten kunnen worden beschouwd. Daarom verwierp de Commissie het argument dat de invoer uit het Verenigd Koninkrijk bij het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie moet worden opgeteld.

(298) In dat verband herinnerde de Commissie eraan dat zij in overweging 367 van de voorlopige verordening reeds had vastgesteld dat de prijzen van de invoer uit het Verenigd Koninkrijk hoger waren dan de prijzen van de invoer uit de VRC. Overigens waren de prijzen van de invoer uit het Verenigd Koninkrijk de hoogste van alle invoer uit derde landen, en zelfs hoger dan de prijzen van de bedrijfstak van de Unie tijdens de hele beoordelingsperiode, met uitzondering van 2020.

(299) In haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de CNCIA haar argument dat de invoer uit het Verenigd Koninkrijk door de producenten in de Unie zelf werd verricht en in aanmerking moet worden genomen bij de beoordeling van de schade-indicatoren. De CNCIA herhaalde ook haar argument dat de bedrijfstak van de Unie zijn productie misschien heeft verschoven naar zijn niet-EU-productielocaties in het Verenigd Koninkrijk en in andere niet-EU-landen, en dat deze verschuiving gevolgen zou kunnen hebben voor de schade-indicatoren voor zijn activiteiten in de EU en de daling van het productievolume en van de bezettingsgraad zou kunnen verklaren. De CNCIA heeft voor deze hypothese geen bewijs verstrekt.

(300) Daarnaast verklaarde de CNCIA dat de Commissie "zelfinvoer" in aanmerking heeft genomen in het onderzoek naar batterijelektrische voertuigen ([47]), waarbij onderscheid werd gemaakt tussen invoer door "Chinese merken" en invoer door producenten in de Unie, en ook in het onderzoek met betrekking tot polyethyleentereftalaat (PET) uit de VRC ([48]), waarbij het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie werd gecorrigeerd om rekening te houden met de invoer door een producent in de Unie. Bovendien voerde de CNCIA aan dat het Europees Hof van Justitie ook heeft erkend dat het relevant is de invoer door de bedrijfstak van de Unie in aanmerking te nemen bij de definitie van de bedrijfstak van de Unie ([49]).

(301) In dit verband herinnert de Commissie er ten eerste aan dat zij het effect van de invoer uit het VK en andere derde landen in de overwegingen 367 tot en met 373 van de voorlopige verordening heeft beoordeeld en heeft geconcludeerd dat deze het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit de VRC en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade niet hebben afgezwakt. Wat betreft eerdere onderzoeken en het arrest van het Hof van Justitie waarop de CNCIA zich beroept en waarnaar in overweging 300 wordt verwezen, was de invoer door de producenten in de Unie in die gevallen afkomstig uit het bij het onderzoek betrokken land en niet uit andere derde landen en werd daarmee rekening gehouden bij de beoordeling van de gevolgen en het marktaandeel van de invoer uit het betrokken land. In het onderhavige onderzoek is dat niet het geval; de bedrijfstak van de Unie voert geen TiO_2 in uit de VRC en er hoeft derhalve geen onderscheid te worden gemaakt tussen de invoer door de bedrijfstak van de Unie en de rest van de invoer.

([47]) Uitvoeringsverordening (EU) 2024/2754 van de Commissie van 29 oktober 2024 tot instelling van een definitief compenserend recht op nieuwe batterijelektrische voertuigen, ontworpen voor het vervoer van personen, van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L, 2024/2754, 29.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2754/oj).

([48]) Uitvoeringsverordening (EU) 2023/2659 van de Commissie van 27 november 2023 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op bepaalde soorten polyethyleentereftalaat van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L, 2023/2659, 28.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2659/oj).

([49]) Arrest van het Hof van 5 oktober 1988, TEC/Raad, 260/85 en 106/86, ECLI:EU:C:1988:465, punt 47.

(302) Met betrekking tot de hypothese van de CNCIA over een strategische verschuiving van de productie door de bedrijfstak van de Unie, die de productie in zijn fabrieken in de Unie zou hebben verlaagd en die in het Verenigd Koninkrijk zou hebben opgevoerd om deze hoeveelheden in de Unie in te voeren, merkt de Commissie op dat de invoer uit het Verenigd Koninkrijk in de Unie tijdens de beoordelingsperiode met bijna de helft is gedaald en dat het marktaandeel ervan ook is gedaald, terwijl de gemiddelde prijs ervan de hoogste was van alle invoer; dit argument werd derhalve niet onderbouwd. Bovendien werd de hypothese zelf niet door enig bewijs gestaafd.

(303) De Commissie bleef dan ook bij haar conclusie dat de invoer uit het Verenigd Koninkrijk geen afbreuk deed aan het vastgestelde oorzakelijke verband tussen de invoer met dumping uit de VRC en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

5.2.4.2. Invoer uit Mexico en de VS

(304) De CNCIA voerde aan dat de Commissie het effect van de invoer uit Mexico op de situatie van de bedrijfstak van de Unie niet voldoende had beoordeeld. In dit verband wees de CNCIA erop dat de prijzen van de invoer uit Mexico aanzienlijk lager waren dan de prijzen van de invoer uit de VRC, met uitzondering van het onderzoektijdvak, dat zij ook aanzienlijk lager waren dan de prijzen van de bedrijfstak van de Unie tijdens de gehele beoordelingsperiode en dat de invoer uit Mexico (en uit de VS) tijdens het onderzoektijdvak ten opzichte van 2020 geen marktaandeel had verloren. De CNCIA herhaalde dezelfde argumenten in haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen, zonder nieuw bewijsmateriaal te verstrekken om de conclusies van de Commissie te weerleggen.

(305) De Commissie herinnerde eraan dat het volume van de invoer uit Mexico en uit de VS tijdens de beoordelingsperiode is gedaald (zie overweging 369 van de voorlopige verordening) en dat het marktaandeel van deze landen tijdens de beoordelingsperiode stabiel is gebleven. Het feit dat het volume van de invoer uit Mexico niet toenam en dat het marktaandeel daarvan ondanks de lage prijzen gedurende de gehele beoordelingsperiode 8 % bleef, terwijl de invoer uit de VRC — zowel wat het volume als wat het marktaandeel betreft — toenam, toont aan dat de invoer uit Mexico geen afbreuk kan doen aan het oorzakelijke verband tussen de invoer met dumping uit de VRC en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

(306) Bij gebreke van verdere argumenten of bewijzen van het tegendeel bevestigde de Commissie derhalve haar conclusie in overweging 373 van de voorlopige verordening dat de invoer van TiO_2 uit derde landen de bedrijfstak van de Unie geen schade heeft berokkend.

5.2.5. *Uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie*

(307) De CNCIA maakte bezwaar tegen de in overweging 378 van de voorlopige verordening geformuleerde conclusies. De CNCIA merkte op dat de Commissie, door zich te baseren op de inleiding van een onderzoek door de Braziliaanse onderzoeksautoriteit, waarvoor de bewijsdrempel veel lager ligt dan voor de definitieve vaststelling van schade veroorzakende dumping, het recht van verweer van de producenten-exporteurs belemmert.

(308) De CNCIA voerde bovendien aan dat de conclusie van de Commissie dat de geografische nabijheid van de VRC voor Japan en Taiwan betekent dat de Chinese uitvoer van TiO_2 een rol kan hebben gespeeld bij de sluiting van de TiO_2-fabrieken van laatstgenoemde landen, onlogisch is. Geografische nabijheid tussen de landen is geen relevant criterium in antidumpingonderzoeken.

(309) De Commissie onderstreepte dat de desbetreffende overweging een samenvatting was van de argumenten van de klager, die inhielden dat oneerlijke handelspraktijken van de Chinese producenten-exporteurs op alle markten het hem moeilijk maakten om ook op de uitvoermarkten te concurreren, zonder dat er op basis van deze argumenten conclusies werden getrokken.

(310) In feite concludeerde de Commissie in overweging 90 van de voorlopige verordening dat de Chinese productiecapaciteiten voor TiO_2 reeds tussen 2016 en 2020 op grond van het 13e en het 14e vijfjarenplan sterk zijn uitgebreid en dat een verdere capaciteitsuitbreiding wordt verwacht, die moeilijk door de Chinese binnenlandse markt kan worden geabsorbeerd en die de Chinese producenten zal aanmoedigen om uit te voeren.

(311) Tot slot is uit dit onderzoek gebleken dat Chinese producenten-exporteurs zich schuldig maken aan schade veroorzakende dumping in de EU.

(312) Hoe dan ook was deze beoordeling van de argumenten van de klager, ook al waren er geen aanwijzingen dat de Chinese exporteurs op andere markten dumping zouden toepassen, ondergeschikt aan de conclusie dat de uitvoerprestaties van de bedrijfstak van de Unie niet de oorzaak van de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade zijn.

(313) Daarom heeft de Commissie, aangezien er geen opmerkingen naar aanleiding van de overwegingen 374 tot en met 377 en 379 zijn ontvangen, deze overwegingen bevestigd en bleef zij, rekening houdend met deze overwegingen en het bovenstaande, bij haar conclusie uit overweging 380.

5.2.6. *Concurrentie binnen de bedrijfstak van de Unie*

(314) De CNCIA bracht in de definitieve fase nieuwe argumenten naar voren en voerde aan dat de Commissie de gevolgen van de concurrentie binnen de bedrijfstak van de Unie voor de mogelijk door de bedrijfstak van de Unie geleden schade had moeten onderzoeken. De CNCIA verwees naar de openbare verklaringen van directeuren van producenten in de Unie en naar gepubliceerde jaarverslagen, waaruit blijkt dat de andere producenten in de Unie hun grootste concurrenten zijn.

(315) De Commissie wees er in dat verband op dat het logisch en te verwachten is dat leden van een bedrijfstak in de vrije markt, die de Unie is, met elkaar concurreren. Een dergelijke concurrentie zou de prestaties van de gehele bedrijfstak van de Unie echter niet hebben doen afnemen — sommige zouden beter presteren, andere slechter.

(316) Ook herinnerde de Commissie eraan dat zij altijd een representatieve steekproef van producenten in de Unie onderzoekt, juist om een redelijk inzicht te krijgen in de prestaties van de bedrijfstak als geheel in de beoordelingsperiode, en eventuele uitschieters te compenseren. Geen enkele partij heeft bezwaar gemaakt tegen de samenstelling van de steekproef omdat deze niet representatief zou zijn voor de situatie van de bedrijfstak van de Unie.

(317) De Commissie heeft deze argumenten dan ook als ongegrond afgewezen.

5.3. **Conclusie inzake het oorzakelijk verband**

(318) In haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de CNCIA dat de Commissie niet is ingegaan op haar argumenten inzake het ontbreken van oorzakelijk verband. De CNCIA herhaalde in dit verband haar argument dat de bedrijfstak van de Unie geen aanmerkelijke schade leed, en dat zelfs indien aanmerkelijke schade werd vastgesteld, dit niet werd veroorzaakt door de Chinese invoer van TiO2, maar door het cumulatieve effect van de inkrimping van de vraag en de gelijktijdige stijging van de productiekosten, waardoor de bedrijfstak van de Unie zijn prijzen zelfs zonder de invoer uit de VRC niet had kunnen verhogen. De CNCIA herhaalde ook haar verwijzing naar het besluit van de Commissie betreffende de invoer van bepaalde sojaproteïneconcentraten van oorsprong uit de VRC ([50]). De CNCIA herhaalde tevens haar opmerking dat de invoer uit de VRC de druk op de binnenlandse prijzen niet kan verklaren, zoals vereist door de WTO-beroepsinstantie in de zaak HP-STT (Japan) ([51]).

(319) De Commissie heeft deze argumenten beoordeeld in de overwegingen 363 en 381 tot en met 384 van de voorlopige verordening. Wat de verhindering van prijsverhogingen betreft, heeft de Commissie haar bevindingen in de overwegingen 284, 285 en 316 van de voorlopige verordening en in overweging 217 van deze verordening bevestigd.

(320) In het licht van bovenstaande overwegingen en aangezien er verder geen opmerkingen zijn ontvangen die op het tegendeel wijzen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 388 tot en met 394 van de voorlopige verordening bevestigd.

6. **NIVEAU VAN DE MAATREGELEN**

6.1. **Schademarge**

(321) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 398 tot en met 415 van de voorlopige verordening bevestigd.

([50]) Besluit van de Commissie van 27 juni 2012 tot beëindiging van de antidumpingprocedure betreffende de invoer van bepaalde sojaproteïneconcentraten van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 168 van 28.6.2012, blz. 38).

([51]) Verslag van de Beroepsinstantie, HP — STT (Japan), punt 5.155.

6.2. **Onderzoek van de marge die toereikend is om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen**

(322) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, worden de overwegingen 416, 417 en 418 van de voorlopige verordening bevestigd.

6.3. **Conclusie over het niveau van de maatregelen**

(323) Na bovenstaande beoordeling moeten de definitieve antidumpingrechten overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening worden vastgesteld. Het bedrag van het definitieve recht wordt vermeld in overweging 541.

7. **BELANG VAN DE UNIE**

(324) Na de publicatie van de voorlopige verordening hebben verschillende nieuwe belanghebbenden zich tegen de maatregelen uitgesproken. Zoals vermeld in overweging 13, dienden tien gebruikers en vier gebruikersverenigingen opmerkingen in waarin zij zich tegen de maatregelen kantten. Met zes van deze gebruikers en twee gebruikersverenigingen werden hoorzittingen gehouden. Er werden meerdere nieuwe bewijsstukken ingediend die zouden aantonen dat rechten ongewenste gevolgen voor de gebruikers zouden hebben.

(325) In totaal hebben gebruikers die naar schatting 30 000 mensen in dienst hebben zich tijdens het onderzoek tegen de rechten uitgesproken. Bovendien stelde de CEPE, een vereniging op Europees niveau van producenten van verf, drukinkt en verf voor kunstenaars in Europa, dat de leden die zij vertegenwoordigt en waarvan de meeste kleine en middelgrote ondernemingen zijn, tot 150 000 mensen in dienst hebben.

(326) AkzoNobel wees er in dat verband op dat het feit dat er zoveel belanghebbenden zijn, onderstreept hoe groot de gevolgen van rechten voor gebruikers zullen zijn en dat er meer oog moet zijn voor hun belangen.

(327) De Commissie heeft al hun argumenten in aanmerking genomen en ze in deze afdeling in detail beoordeeld.

7.1. **Belang van de producenten in de Unie**

(328) Siegwerk voerde aan dat de instelling van antidumpingrechten ertoe zal leiden dat grote multinationale gebruikers van TiO_2 hun productiecapaciteit zullen verplaatsen naar buiten de Unie, terwijl kleine en middelgrote ondernemingen, die niet over deze flexibiliteit beschikken om hun activa te verplaatsen, zich gedwongen zullen zien hun productie stop te zetten of in te krimpen. Hierdoor zullen de producenten in de Unie een groot deel van hun afnemers verliezen, wat uiteindelijk ook hun prestaties negatief zal beïnvloeden.

(329) De Commissie was van mening dat, hoewel een dergelijk risico niet uitgesloten is, het meer onmiddellijke risico van prijs- en volumedruk als gevolg van invoer met dumping uit de VRC veel zwaarder woog dan het mogelijke risico voor de bedrijfstak van de Unie in vergelijking met de mogelijk verminderde vraag verderop in de keten.

(330) In het licht van het voorgaande en aangezien geen andere argumenten zijn ontvangen, worden de overwegingen 422, 423 en 424 van de voorlopige verordening bevestigd.

7.2. **Belang van de niet-verbonden importeurs en handelaars**

(331) AAKO voerde aan dat de rechten op het in de voorlopige verordening voorgestelde niveau enorme gevolgen zullen hebben voor de prijzen van het door AAKO ingevoerd TiO_2 en voor de zonnebrandmiddelenindustrie, aangezien die soort TiO_2 wel acht keer duurder kan zijn dan de meer gangbare kwaliteiten.

(332) De Commissie gaat in overweging 539 in op de gevolgen van definitieve rechten voor AAKO en soortgelijke importeurs en hun afnemers.

(333) Aangezien zich geen andere importeurs of handelaren hebben gemeld om de conclusies van de Commissie over het belang van importeurs en handelaren te betwisten, blijft de Commissie bij haar in overweging 426 van de voorlopige verordening geformuleerde conclusie dat de instelling van antidumpingmaatregelen waarschijnlijk geen nadelige gevolgen zal hebben voor de situatie van importeurs en handelaren in de Unie.

7.3. **Belang van de gebruikers**

7.3.1. *Algemeen*

(334) Naast de in overweging 427 van de voorlopige verordening vermelde gebruikers en gebruikersorganisaties hebben zich nog enkele gebruikers en gebruikersorganisaties gemeld om zich tegen de rechten uit te spreken.

(335) Er zijn geen opmerkingen ontvangen over de beoordeelde omvang van de segmenten van de downstreammarkt voor TiO_2. Overweging 428 van de voorlopige verordening wordt derhalve bevestigd.

7.3.2. *Masterbatch White (MW)*

(336) Schulman Plastics, een producent van kunststoffen en aanverwante materialen in de Unie die in de voorlopige fase van het onderzoek met de Commissie heeft meegewerkt, heeft in de definitieve fase van het onderzoek geen opmerkingen ingediend. Met de nieuwe, lagere, herberekende dumpingmarges (zie overweging 199) zullen de gevolgen voor zijn fabriek, waar hoofdzakelijk MW wordt geproduceerd, echter nog minder uitgesproken zijn dan in de voorlopige verordening is geraamd.

(337) De Commissie bleef dus bij haar in overweging 434 van de voorlopige verordening geformuleerde conclusie dat Schulman Plastics de rechten zal kunnen absorberen en winstgevend kan blijven, ook als de onderneming de kostenstijging niet aan de afnemers kan doorberekenen.

(338) Plastika Kritis voerde aan dat de instelling van rechten op TiO_2 uit de VRC nadelig zal zijn voor de MW-industrie in de Unie. Plastika Kritis stelde dat er meer dan driehonderd producenten van MW in de Unie zijn, voornamelijk kleine en middelgrote ondernemingen, die in totaal meer dan 15 000 mensen in dienst hebben. Omdat MW een licht en goedkoop materiaal is, kan een paar cent verschil al betekenen dat er al of geen order wordt geplaatst. Elke prijsstijging van de belangrijkste grondstof (TiO_2) als gevolg van de instelling van de antidumpingrechten zal de producenten van MW in de Unie dus niet-concurrerend maken ten opzichte van concurrenten van buiten de Unie.

(339) Als gevolg daarvan zullen grote producenten van masterbatches zich gedwongen zien om hun productie buiten Europa te verplaatsen, terwijl kleinere producenten hun productie zullen stopzetten en importeur zullen worden. Plastika Kritis betoogde dan ook dat het duidelijk in het belang van de MW-industrie is dat er geen rechten worden ingesteld, ook al zou dat leiden tot het verdwijnen van de producenten van TiO_2 in de Unie, aangezien de MW-industrie veel meer mensen in dienst heeft en producten met een hogere toegevoegde waarde produceert.

(340) De Commissie heeft echter geen gegevens ontvangen waaruit blijkt dat producenten van MW te maken hebben met sterke concurrentie uit het buitenland of wat het marktaandeel is van producenten van MW in de Unie en van die van buiten de Unie.

(341) De klager verstrekte daarentegen wel zijn eigen ramingen, waaruit zou blijken dat producenten van MW in de Unie 95 % van de markt van de Unie in handen hebben.

(342) De werkelijke effecten zijn moeilijk in cijfers uit te drukken, omdat geen van de kleinere gebruikers een antwoord op de vragenlijst heeft ingediend. Het kon echter niet worden uitgesloten dat, gezien het zeer grote aandeel van de kosten van TiO_2 in de totale kosten van de productie van MW, producenten van dit product grote gevolgen kunnen ondervinden van de instelling van rechten als zij niet te verwaarlozen hoeveelheden TiO_2 in de VRC betrekken.

(343) De analyse van de gevolgen van de rechten op de winstgevendheid van een producent van MW (gebaseerd op de gegevens van Schulman Plastic) heeft aangetoond dat, met de momenteel voorgestelde rechten, de winstgevendheid van een producent van MW met ongeveer 1 procentpunt daalt voor elke extra 5 procentpunt TiO_2 afkomstig uit de VRC in zijn bevoorradingsmix. Het bleef echter onduidelijk in welke mate de producenten van MW in de Unie blootstaan aan concurrentie van buiten de Unie.

(344) In haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Plastika Kritis haar eerdere argumenten over de gevolgen van rechten voor de producenten van MW en verzocht zij om vrijstelling van antidumpingrechten voor TiO_2 bestemd voor de productie van masterbatches. Hoewel de rechtsgrondslag voor het verzoek om vrijstelling niet was gespecificeerd, en nadat zij in de voorlopige fase het verzoek van Schulman Plastic om de productomschrijving in dit onderzoek uit te breiden tot MW — waarover geen opmerkingen werden ontvangen (zie overweging 26) — had afgewezen, heeft de Commissie het verzoek op grond van de aard en de formulering ervan behandeld als een verzoek om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming in de zin van artikel 254 van het douanewetboek van de Unie ([52]).

(345) De Commissie merkte om te beginnen op dat dit verzoek om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming zeer laat in het onderzoek kwam. Zoals in overweging 86 reeds is beklemtoond, hadden dergelijke verzoeken in een vroeg stadium van het onderzoek moeten worden ingediend, zodat er voldoende tijd was om de merites ervan te beoordelen en andere belanghebbenden in de gelegenheid te stellen erop te reageren.

(346) Ook al kon de Commissie het verzoek dus niet in voldoende mate beoordelen, toch heeft zij het verzoek onderzocht in het licht van het bewijsmateriaal waarover zij beschikte. In dat verband herinnerde de Commissie eraan dat slechts één gebruiker van TiO_2 die MW produceerde, Schulman Plastic, een antwoord op de vragenlijst heeft ingediend dat is gecontroleerd.

(347) In de eerste plaats is aan de Commissie geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat voor de productie van masterbatches gebruikt TiO_2 in vergelijking met andere kwaliteiten op enigerlei wijze uniek is. Integendeel blijkt dat voor de productie van masterbatches verschillende kwaliteiten TiO_2kunnen worden gebruikt.

(348) In de tweede plaats is aan de Commissie geen bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat er voor producenten van MW een tekort aan TiO_2 is. Gelet op het vrij grote aantal verschillende kwaliteiten TiO_2 dat wordt aangeprezen voor gebruik in masterbatches, waarvan de specificaties ook vrij standaard lijken te zijn, en op de grootte van het marktsegment voor kunststoffen, lijkt het onwaarschijnlijk dat er een tekort aan TiO_2 voor dit gebruik zou zijn.

(349) Ten derde heeft de Commissie met betrekking tot het aandeel van het betrokken product in de kostenstructuur en het vermogen van de gebruiker(s) om de rechten te absorberen, zoals reeds vermeld in de overwegingen 342 en 343, erkend dat producenten van MW mogelijk het zwaarst door de rechten worden getroffen als gevolg van het hoge aandeel van TiO_2 in hun totale kostenstructuur ([53]).

(350) Tegelijkertijd benadrukte de Commissie opnieuw dat zij de winstniveaus en het aandeel van Chinese TiO_2 in de aanbodmix alleen voor Schulman Plastics kon verifiëren op basis van diens antwoorden op de vragenlijst. De Commissie kon de blootstelling van Schulman Plastics aan invoer uit de VRC en de gevolgen van de rechten voor zijn winstgevendheid adequaat inschatten. Zoals uiteengezet in overweging 434 van de voorlopige verordening en de overwegingen 336 en 337 van deze verordening, kon de Commissie dan ook concluderen dat Schulman Plastics de rechten kon absorberen en winstgevend kon blijven, ook al werd aangenomen dat hij de kostenstijgingen niet aan de consumenten zou kunnen doorberekenen.

(351) Plastika Kritis heeft geen antwoorden op de vragenlijst of andere controleerbare gegevens over zijn winstgevendheid of leveringsbronnen ingediend. De Commissie kon dus niet beoordelen en concluderen hoe ernstig deze onderneming individueel zou worden beïnvloed door de instelling van rechten op TiO_2 uit de VRC en of aan deze voorwaarde voor de vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming kon worden voldaan.

(352) Plastika Kritis herhaalde opnieuw haar argument dat importeurs van masterbatch in de Unie uit nabijgelegen markten nog concurrerender zullen worden ten opzichte van de masterbatchproducenten in de Unie, aangezien eerstgenoemden nog steeds toegang zullen hebben tot goedkoper Chinees TiO_2.

(353) De Commissie merkte op dat Plastika Kritis dienaangaande geen nieuw bewijsmateriaal heeft verstrekt. De Commissie wees er echter op dat er voor dergelijke praktijken een mogelijke oplossing bestaat indien die zich zouden voordoen: elke bedrijfstak die met dergelijke praktijken te maken heeft, kan om de opening van een specifiek antidumping- of antiontwijkingsonderzoek verzoeken indien aan alle voorwaarden van de basisverordening is voldaan.

([52]) Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

([53]) Dit werd onder meer vastgesteld op basis van de gecontroleerde antwoorden van Schulman Plastics op de vragenlijst.

(354) In het licht hiervan en bij gebrek aan nieuw bewijsmateriaal handhaafde de Commissie haar desbetreffende conclusies in de overwegingen 339 tot en met 343.

(355) Op basis van het bovenstaande kon de Commissie niet concluderen dat is voldaan aan een van de elementen voor een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming voor TiO2 die bij de productie van masterbatches wordt gebruikt, en heeft zij dit verzoek derhalve afgewezen.

7.3.3. *Verf- en coatingindustrie*

(356) Meerdere gebruikers uit de verf- en coatingindustrie spraken zich, nadat de voorlopige rechten waren ingesteld, op grond van het belang van de Unie uit tegen de rechten.

(357) Sherwin-Williams, een van de gebruikers die een antwoord op de vragenlijst heeft ingediend, heeft geen opmerkingen over de voorlopige verordening ingediend. De Commissie concludeerde dat gelet op de nieuwe, lagere dumpingmarges de gevolgen voor Sherwin-Williams nog minder uitgesproken zullen zijn dan in de voorlopige verordening is geraamd.

(358) AkzoNobel en PPG voerden aan dat rechten op het voorgestelde niveau grote gevolgen zullen hebben voor hun productiekosten en afbrokkeling van hun marges, niet alleen vanwege het duurdere TiO_2 uit de VRC, maar ook omdat producenten in de Unie hun prijzen ook zullen verhogen.

(359) De ASEFAPI, PPG, Teknos en AkzoNobel stelden dat er geen mogelijkheid was om kostenstijgingen aan afnemers door te berekenen. Dergelijke kostenstijgingen zullen de producenten van verven en coatings niet concurrerend maken en zullen de invoer van eindproducten (verven) in de Unie bevorderen. AkzoNobel betoogde dat er al sprake was van een toename van de invoer van verven en vernissen in de Unie.

(360) PPG stelde dat met het huidige niveau van de rechten de invoer uit de VRC onrendabel zal worden, ook al is die van cruciaal belang wegens het gebrek aan capaciteit in de Unie en de noodzaak om de leveringsbronnen te diversifiëren. Daarom pleitte PPG ervoor dat de Commissie de rechten naar beneden zou bijstellen om een eerlijker evenwicht tot stand te brengen.

(361) De Commissie merkte op dat zij al had geconcludeerd dat TiO_2 een gering deel uitmaakt van de productiekosten van verven, en meende dat de winstgevendheid van verfproducenten niet in ernstige mate zal worden aangetast. Er werd geen nieuw bewijs naar voren gebracht om deze conclusie te betwisten.

(362) Tegelijkertijd werd er, hoewel er beperkt bewijs werd geleverd om aan te tonen dat verfproducenten met langer lopende contracten werken, waardoor het moeilijk is om onmiddellijke prijsstijgingen door te voeren, geen bewijs geleverd om aan te tonen dat zij hun prijzen niet kunnen verhogen in onderhandelingen met hun afnemers, en evenmin dat de concurrentie van buiten de EU toeneemt en hun positie op de markt in gevaar brengt.

(363) Kleinere producenten zoals Teknos voerden verder aan dat er niet voldoende rekening werd gehouden met de belangen van de verf- en coatingindustrie, een argument dat ook door de CEPE werd aangevoerd. De CEPE betoogde dat kleine en middelgrote ondernemingen in de coatingindustrie minder concurrerend zullen worden en misschien hun productie zullen moeten stopzetten, terwijl grotere producenten mogelijk hun productie naar buiten de Unie zullen verplaatsen. De CEPE pleitte er daarom voor om de gevolgen voor kleine en middelgrote ondernemingen in deze sector te verzachten.

(364) Ook de ASEFAPI voerde aan dat de prijsstijging die het gevolg is van antidumpingrechten de levensvatbaarheid van veel kleine en middelgrote ondernemingen die lid zijn van de ASEFAPI in gevaar brengt, vooral omdat de gebruikersmarkt voor TiO_2 sterk versnipperd is, zodat hun marktmacht beperkt is. Sommige leden van de ASEFAPI hebben met name grote klanten in de autobranche, waardoor hun onderhandelingspositie bij het doorberekenen van prijsstijgingen afneemt.

(365) De ASEFAPI legde verder een tabel over waaruit blijkt in welke mate een prijsstijging van TiO_2 als belangrijkste grondstof de productiekosten voor tien verschillende verf-, email- en drukinktformules zou verhogen.

(366) De Commissie merkte op dat deze tabel slechts een beperkt inzicht verschafte in verschillende elementen die nodig zijn om de gevolgen van de voorgestelde rechten voor gebruikers goed te kunnen beoordelen. Het betreft onder meer het aandeel van de inkomsten uit de producten waarvoor TiO_2 wordt gebruikt in de totale inkomsten van deze ondernemingen; het aandeel TiO_2 dat uit de VRC afkomstig is ten opzichte van andere bronnen; het aandeel van de kosten van TiO_2 in de totale de productiekosten voor het product; de winstgevendheid van de verkoop van producten waarvoor TiO_2 wordt gebruikt, en de winstgevendheid van de hele onderneming.

(367) De Commissie wees er ook op dat geen van bij de ASEFAPI of de CEPE aangesloten kleine en middelgrote ondernemingen een antwoord op de vragenlijst heeft ingediend dat de Commissie inzicht in deze elementen zou verschaffen.

(368) Wel erkende de Commissie dat veel leden van de CEPE en de ASEFAPI kleine en middelgrote ondernemingen zijn die niet noodzakelijkerwijs over de middelen beschikken om de vragenlijst in te vullen en in plaats daarvan vertrouwen op hun brancheorganisaties om hun belangen te vertegenwoordigen.

(369) Hoewel het dus onduidelijk bleef in welke mate verf- en coatingproducenten daadwerkelijk blootstaan aan concurrentiedruk door invoer in de Unie en welke gevolgen de rechten zouden kunnen hebben op de winst van kleinere producenten, kon niet worden uitgesloten dat het concurrentievermogen van vele kleine en middelgrote ondernemingen zou kunnen worden aangetast. Afgaande op de kostenstructuur van verffabrikanten waarvan de Commissie zich aan de hand van de vragenlijsten van AkzoNobel en Sherwin-Williams een beeld heeft kunnen vormen, zullen van alle categorieën gebruikers die in dit punt aan bod komen, de gevolgen voor deze categorie gebruikers waarschijnlijk het minst uitgesproken zijn.

(370) In hun opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen betwistten één gebruiker, Teknos en vier verenigingen van producenten van verven en coatings — de ASEFAPI, de CEPE, de HCA en de Fédération des Industries des Peintures, Encres, Couleurs, Colles et adhésifs, Résines ("FIPEC") — de conclusies van de Commissie over de analyse van het belang van de Unie met betrekking tot deze sector.

(371) In de eerste plaats voerden de CEPE, de FIPEC en Teknos aan dat de Commissie bij haar analyse meer aandacht had moeten besteden aan de bouwsector. Zij voerden verder aan dat het aantal bouwprojecten in de Unie afneemt en dat zelfs een kleine stijging van de prijs van een grondstof (in dit geval verven en coatings) het voortbestaan van de sector in gevaar zou kunnen brengen, aangezien deze sector niet over de marges beschikt om prijsstijgingen op te vangen.

(372) Ten tweede waren alle vier de verenigingen het oneens met de conclusie van de Commissie in overweging 369 dat de gevolgen voor het verf- en coatingsegment van de downstreamindustrie het minst uitgesproken zullen zijn van alle categorieën gebruikers die in dit punt worden onderzocht.

(373) Daartoe hebben alle vier de verenigingen hun eigen berekeningen van de kostenstijgingen verstrekt, ervan uitgaande dat TiO_2 30 % tot 50 % van de grondstofkosten van een verfproducent vertegenwoordigt. ASEFAPI wees er met name op dat het gegevens had ingediend waaruit hogere stijgingen van de kosten bleken.

(374) Voorts voerden zij aan dat de bevindingen van de Commissie waren gebaseerd op twee grote ondernemingen (AkzoNobel en Sherwin Williams) en derhalve niet representatief waren voor de rest van de sector, met name kmo's. Zij herhaalden hun argument dat kmo's de rechten in mindere mate kunnen absorberen en dat zij deze niet aan hun klanten kunnen doorberekenen omdat zij een slechtere onderhandelingspositie hebben.

(375) Ten derde voerden de verenigingen aan dat landen die zich dicht bij de Unie bevinden, zoals het Verenigd Koninkrijk, Turkije en andere, TiO_2 uit de VRC zullen kunnen invoeren zonder de last van de aanvullende antidumpingrechten, waardoor lokale verf- en coatingproducenten concurrerender zullen worden ten opzichte van verfproducenten in de Unie. De HCA verzocht om een beschermingsmechanisme tegen dergelijke invoer. Tevens voerden zij aan dat uit de VRC ingevoerde verven en coatings de verffabrikanten in de Unie zouden kunnen onderbieden als gevolg van lagere productiekosten.

(376) Ten vierde stelden de verenigingen nog dat ook de uitvoer van verven en coatings van de Unie zal lijden onder hogere prijzen, waardoor de gebruikers van TiO_2 in de Unie ook op buitenlandse markten minder concurrerend zullen zijn.

(377) Tot slot benadrukten de verenigingen dat het absoluut noodzakelijk is het concurrentievermogen van de gebruikers in stand te houden, aangezien deze ondernemingen talrijker zijn en veel meer mensen in dienst hebben dan de bedrijfstak van de Unie die TiO_2 produceert. De verenigingen betoogden verder dat de rechten voornamelijk ten goede komen aan ondernemingen buiten de Unie, aangezien de meeste producenten in de Unie dochterondernemingen zijn van ondernemingen met hoofdkantoor in het buitenland. De ASEFAPI stelde ook dat de rechten niet gunstig zouden zijn voor de producenten van TiO_2 in de Unie, aangezien zij geen productiecapaciteit hebben; de gebruikers zouden dan ook TiO_2 aankopen in andere derde landen en de rechten zouden uiteindelijk ten goede komen aan producenten van TiO_2 buiten de Unie.

(378) De HCA heeft voorts verschillende maatregelen voorgesteld om het effect op het concurrentievermogen van de bedrijfstakken van de Unie te verzachten door belastingvoordelen en financiële steun voor binnenlandse industrieën. Geen daarvan valt echter binnen het kader van handelsbeschermingsonderzoeken.

(379) De Commissie heeft deze argumenten onderzocht en is tot de volgende conclusies gekomen:

(380) Ten eerste hebben, zoals de Commissie reeds in de voorlopige verordening heeft opgemerkt, geen ondernemingen uit de bouwsector zich in het onderzoek gemeld om zich tegen de rechten te verzetten. Evenzo heeft geen van de partijen, afgezien van enkele algemene argumenten, voldoende bewijsmateriaal over de situatie in de bouwsector verstrekt, noch de gevolgen van de antidumpingrechten met betrekking tot deze sector op zinvolle wijze onderbouwd. Vergeleken met de omvang van de opmerkingen, het bewijsmateriaal en de gegevens over alle andere argumenten die in het kader van dit onderzoek werden ingediend en onderzocht, waren de gegevens over de bouwsector zeer beperkt. De Commissie heeft dus rekening gehouden met de bouwsector voor zover zij en de partijen dat relevant achtten en voor zover er informatie beschikbaar was.

(381) Hoewel de CEPE en Teknos in hun opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen bepaalde verslagen hebben verstrekt over de situatie en de toekomstperspectieven van de bouwsector in de Unie, en met name in Duitsland, hebben zij geen bewijsmateriaal verstrekt ter staving van de in overweging 371 genoemde argumenten. Zij hebben met name niet onderbouwd of gekwantificeerd in hoeverre de kosten van verf zouden stijgen, noch in welke mate de bouwsector door een stijging zou worden beïnvloed.

(382) Het feit dat geen enkele onderneming uit de bouwsector zich als belanghebbende heeft geregistreerd om zich tegen de rechten te verzetten, wijst er anderzijds op dat zij niet verwachten dat zij van de rechten op TiO_2aanzienlijke gevolgen zullen ondervinden.

(383) Ten tweede erkende de Commissie dat de ASEFAPI in haar opmerkingen over de voorlopige verordening een aantal gegevens heeft verstrekt over het aandeel van de kosten die TiO_2 kan hebben in bepaalde verfformules en over hoeveel de kosten voor die formules bij verschillende rechtenniveaus zouden kunnen stijgen. De Commissie heeft die gegevens naar behoren geanalyseerd en voor de mededeling van de definitieve bevindingen in aanmerking genomen, zoals uiteengezet in de overwegingen 365 en 366.

(384) De Commissie herhaalde dat deze gegevens slechts een schatting opleverden van de mate waarin een bepaalde prijsstijging van TiO_2 de productiekosten van tien verschillende verven, emails en drukinkten zou doen stijgen. Uit deze gegevens bleek echter niet van welke gebruikers zij afkomstig waren, hoe winstgevend die gebruikers waren, hoeveel andere soorten producten zij produceerden en verkochten en tegen welke prijs, wie hun leveranciers waren enz.

(385) De Commissie kon uit deze gegevens dus geen zinvolle conclusie trekken over het aandeel van Chinees TiO_2 in de aanbodmix van de gebruikers, noch over hun prestaties en winstniveaus. Daarom kon de Commissie hun blootstelling aan invoer uit de VRC en dus de mogelijke gevolgen van de rechten voor die gebruikers niet adequaat inschatten. Nu deze gegevens bovendien niet waren gecontroleerd, kon daaruit alleen worden geconcludeerd dat sommige verven een hoger dan gemiddeld aandeel van TiO_2 in hun productiekosten bevatten.

(386) Anderzijds hebben AkzoNobel en Sherwin Williams, zoals hiervoor reeds is benadrukt, antwoorden op de vragenlijst verstrekt, die zijn gecontroleerd. Die antwoorden waren wegens de aard van de vragenlijst uitgebreid en bevatten alle bovenstaande elementen die de Commissie zou moeten beoordelen, zodat zij een volledig beeld gaven van de prestaties van elk van die producenten: hun productiekosten en het aandeel van TiO_2 daarin werden als een gemiddelde berekend voor alle verven die elke onderneming produceert, terwijl het aandeel van de invoer uit de VRC in hun totale kostenstructuur werd afgezonderd. Deze gegevens uit een ingevulde en gecontroleerde vragenlijst maken een nauwkeuriger inzicht in de gevolgen voor een verf- en coatingproducent mogelijk.

(387) Op basis van die gegevens kon de Commissie concluderen dat, voor een gemiddelde van alle verfformules, TiO_2 een veel lager aandeel in de totale grondstofkosten van een verfproducent vertegenwoordigt dan de ASEFAPI, de CEPE, de FIPEC en de HCA op basis van bepaalde individuele formuleringen beweren. Het aandeel van TiO_2 in de totale productiekosten was zelfs lager.

(388) Zelfs in het geval van Sherwin Williams, die de vragenlijst alleen voor zijn twee meest betrokken fabrieken heeft ingevuld, was het aandeel van TiO_2 in de totale grondstofkosten veel lager dan de voorgestelde 40-50 %, en lager dan voor alle andere categorieën gebruikers die antwoorden op de vragenlijst hebben ingediend (d.w.z. decorpapier, grafische witte inkt en producenten van MW).

(389) Zoals uiteengezet in overweging 369, heeft de Commissie op grond daarvan geconcludeerd dat een verfproducent, zelfs een kmo, wegens het relatief lage aandeel van TiO_2 in de kostenstructuur van een verfproducent gemiddeld minder door rechten op TiO_2 zou worden getroffen. Aangezien er geen nieuw bewijsmateriaal werd aangevoerd om dit te betwisten, bleef de Commissie bij deze conclusie.

(390) Ook met betrekking tot het derde argument zijn geen nieuwe bewijzen aangevoerd. De Commissie wees er echter op dat er voor vermeende dumpingpraktijken met betrekking tot uit de VRC afkomstige verven en coatings een rechtsmiddel bestond in de vorm van een specifiek antidumpingonderzoek. Als de gebruikers over bewijzen van dergelijke praktijken beschikken, kunnen zij bij de Commissie een eigen klacht indienen.

(391) Evenzo bestaat er een beschermingsmechanisme voor de door de HCA gestelde ontwijking van rechten. Een bedrijfstak die met ontwijkingspraktijken te maken heeft, kan om de opening van een specifiek of antiontwijkingsonderzoek verzoeken indien aan alle voorwaarden van de basisverordening is voldaan.

(392) Ook met betrekking tot het vierde argument zijn geen nieuwe bewijzen aangevoerd. Hoewel de algemene kostenstructuur van downstreamgebruikers zou kunnen worden beïnvloed, werd geen uitgebreid bewijsmateriaal overgelegd om aan te tonen in welke mate de verf- en coatingindustrie afhankelijk is van de uitvoer, naar welke bestemmingen, en wat het algemene effect op haar prestaties op die markten zou zijn. De Commissie had dus geen volledig beeld en kon de juistheid van dit argument niet verifiëren.

(393) Tot slot wees de Commissie erop dat, ook als sommige producenten in de Unie deel uitmaken van multinationale conglomeraten met hoofdkantoor in het buitenland, dit hen niet uitsluit van de definitie van bedrijfstak van de Unie in de zin van artikel 4 van de basisverordening. Die ondernemingen zelf zijn immers volgens de wetgeving van de betrokken lidstaten opgericht en zijn niet verbonden met een exporteur of importeur uit het betrokken land.

(394) Teknos en de vier verenigingen voerden aanvullende argumenten aan volgens welke de verfindustrie bijzonder gevoelig is voor prijswijzigingen, de daling van de TiO_2-productie in de Unie de afgelopen jaren hen al afhankelijker heeft gemaakt van invoer, en de instelling van rechten negatieve gevolgen zal hebben voor de doelstellingen van de Green Deal van de Unie, aangezien rechten zullen leiden tot een toename van de invoer van verven in de Unie, wat extra emissies in verband met het vervoer ervan zal veroorzaken. Verder stelden zij dat de rechten negatieve gevolgen zullen hebben voor de werkgelegenheid in downstreamsectoren en voor de investeringen in de Unie, aangezien de hogere productiekosten tot ontslagen zullen leiden en de verf- en coatingsector minder aantrekkelijk zullen maken voor nieuwe investeringen. Deze argumenten werden echter niet ondersteund door betekenisvol controleerbaar bewijsmateriaal en werden derhalve door de Commissie afgewezen.

7.3.4. *Producenten van decorpapier*

(395) In de definitieve fase bleven Felix en Munksjö bij hun standpunt dat, ook als de Commissie TiO_2 van lamineerkwaliteit niet van de productomschrijving uitsloot, zij een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming zou moeten verlenen voor het gebruik ervan voor de productie van decorpapier, waarvoor zij nieuwe argumenten en bewijzen aanvoerden.

(396) De gebruikers herhaalden hun argumenten dat aan alle criteria die de Commissie in eerdere gevallen van vrijstellingen in het kader van de regeling bijzondere bestemming in aanmerking heeft genomen, was voldaan. Het betreft onder meer de bijzonderheid van het downstreamproduct, de beschikbaarheid van aanbod, het aandeel van het betrokken product in de kostenstructuur, het vermogen van de gebruiker om de rechten te absorberen en het effect van de vrijstelling op de doeltreffendheid van de maatregelen.

7.3.4.1. Bijzonderheid van het product

(397) De gebruikers benadrukten nogmaals dat TiO_2 van lamineerkwaliteit specifiek ontworpen is ten behoeve van de productie van decorpapier, en herhaalden de in overwegingen 119 tot en met 122 weergegeven argumenten. Ook voerden de gebruikers aan dat het kwalificatieproces voor nieuwe kwaliteiten gemiddeld ongeveer een jaar duurt.

(398) In overeenstemming met de analyse in punt 2.1.3.2 en gelet op al het beschikbare bewijsmateriaal bleef de Commissie bij haar conclusie dat, zelfs als TiO_2 van lamineerkwaliteit in vergelijking met andere soorten TiO_2 niet voldoende onderscheiden fysische, chemische en technische basiseigenschappen heeft om uitgesloten te worden van de productomschrijving, dit product wel een specifiek kenmerk heeft, nu het wordt vervaardigd aan de hand van klantspecificaties en voornamelijk geschikt is voor gebruik in een specifieke toepassing, namelijk de productie van decorpapier.

(399) Deze bijzonderheid blijkt uit het aanzienlijk hoge fosforgehalte in de coating van de TiO_2-molecule. Uit door Felix en Munksjö overgelegd nieuw bewijsmateriaal bleek dat het fosforgehalte ten minste 0,5 % van het drooggewicht van het product moet bedragen, wil het bruikbaar zijn in decorpapiertoepassingen. Tegelijkertijd kan, zoals eerder al is aangevoerd, de molecule zich beter aan de houtpulpvezels hechten door de elektrische oppervlaktelading als gevolg van de dikke oppervlaktecoating.

(400) De Commissie concludeerde in overweging 139 dat deze laatste eigenschap ook relevant zou kunnen zijn voor het gebruik van TiO_2 bij de productie van andere producten op basis van houtpulpvezels (zoals gewoon papier). Hierdoor kon de Commissie niet concluderen dat dit een technische basiseigenschap is waarmee het zich onderscheidt van andere soorten TiO_2, of in ieder geval van TiO_2 dat in andere toepassingen wordt gebruikt. Deze eigenschap is echter wel een van de elementen die TiO_2 van laminaatkwaliteit bijzonder maken, in die zin dat TiO_2 van laminaatkwaliteit hierdoor ongeschikt is voor gebruik in andere algemene toepassingen, zoals verven en coatings.

7.3.4.2. Beschikbaarheid van aanbod

(401) Ook wat de beschikbaarheid van aanbod betreft, konden Felix, Munksjö en de CEPI zich niet vinden in de conclusie dat, zelfs als er helemaal geen TiO_2 uit de VRC zou worden ingevoerd, er voldoende alternatieve leveringsbronnen beschikbaar zouden zijn voor producenten van decorpapier, zowel binnen de Unie als uit andere derde landen (zoals het Verenigd Koninkrijk of Mexico).

(402) De twee gebruikers merkten op dat het onrealistisch is om te verwachten dat producenten in de Unie het aanbod van TiO_2 van laminaatkwaliteit, waarvan de productie bovendien duurder is dan die van de meeste andere kwaliteiten, aanzienlijk zouden vergroten. Aangezien TiO_2 van laminaatkwaliteit slechts ongeveer 12 % van de totale TiO_2-markt uitmaakt (in vergelijking met 60 % voor coatings en 25 % voor kunststoffen), zorgt de toespitsing op grotere marktsegmenten voor schaalvoordelen en een groter afnemersbestand, waardoor deze kwaliteiten winstgevender worden.

(403) Zoals zij in de voorlopige fase hebben gedaan, hebben de twee gebruikers nieuw bewijsmateriaal ingediend in de vorm van meerdere, recentere uitwisselingen met de producenten in de Unie, waaruit bleek dat laatstgenoemden slechts beperkte hoeveelheden TiO_2 van laminaatkwaliteit konden aanbieden.

(404) De twee gebruikers hebben bovendien een nieuw argument aangevoerd voor de raming van het aanbodtekort wat betreft TiO_2 van laminaatkwaliteit in de Unie, waarbij zij zich hebben gebaseerd op de cijfers in de voorlopige verordening en het aandeel van de fabrieken die regelmatig TiO_2 van laminaatkwaliteit produceren in de totale productiecapaciteit van de Unie.

(405) De twee gebruikers ramen dat de producenten in de Unie slechts aan ongeveer een derde van de totale vraag in de Unie naar TiO_2 van laminaatkwaliteit kunnen voldoen, omdat hun productassortiment vele soorten TiO_2 omvat waarnaar op de markt van de Unie vraag is. Dit komt overeen met de ramingen die de twee gebruikers in hun eerdere, in overweging 53 van de voorlopige verordening behandelde opmerkingen hebben ingediend.

(406) Wat de beschikbaarheid van aanbod uit andere bronnen betreft, brachten de twee gebruikers een nieuw argument ter tafel, namelijk dat het feit dat zij tijdens het onderzoektijdvak aanzienlijke volumes uit andere landen betrokken, niet betekent dat die bronnen extra volumes zouden kunnen leveren om de volumes die momenteel uit de VRC worden betrokken, te vervangen.

(407) Bovendien toonden Felix en Munksjö in hun verklaring van 30 mei 2024 aan dat weersomstandigheden in Mexico aanzienlijke productieonderbrekingen hebben veroorzaakt, waardoor de stabiliteit van het aanbod in gevaar is gekomen. De twee gebruikers voerden aan dat dit het belang van diversificatie van leveringsbronnen onderstreept. De CEPI herhaalde dit argument in haar opmerkingen over de voorlopige verordening.

(408) Felix en Munksjö verstrekten bovendien een verslag van TZMI uit april 2023, waarin een toenemende vraag in Noord- en Zuid-Amerika in 2024 wordt voorzien. De gebruikers betoogden dat Chemours door deze stijging van de vraag minder goed in staat zal zijn om aan de decorpapiermarkt in de Unie te leveren. Dit argument werd ook door de CEPI naar voren gebracht.

(409) Wat het Verenigd Koninkrijk als mogelijke alternatieve leveringsbron betreft, hebben Felix en Munksjö nieuw bewijs aangedragen om aan te tonen dat lokale leveranciers een beperkte capaciteit hebben om voldoende hoeveelheden TiO_2 van laminaatkwaliteit aan de Unie te leveren.

(410) De twee gebruikers voerden verder aan dat zowel de producenten in het Verenigd Koninkrijk als die in Mexico alleen TiO_2 produceren met het chlorideproces, terwijl hun Chinese leveranciers meestal met het sulfaatproces produceren. Hoewel een omschakeling van het ene naar het andere proces technisch mogelijk is, zou dit extra kosten meebrengen om de delen van hun productassortiment waarvoor wordt gebruikgemaakt van met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 te herformuleren.

(411) De twee gebruikers legden ook nieuw bewijsmateriaal voor waaruit zou blijken dat slechts enkele van de elf producenten in de Unie regelmatig TiO_2 van laminaatkwaliteit produceren.

(412) De klager betoogde dat Felix en Munksjö geen bewijs hadden geleverd waaruit zou blijken dat de producenten in de Unie niet aan de vraag van de lamineerpapierindustrie konden voldoen, en dat oneerlijke concurrentie uit de VRC het enige was wat de producenten in de Unie ervan weerhield om voldoende hoeveelheden TiO_2 van lamineerkwaliteit te produceren.

(413) De klager voerde daarentegen aan dat er geen reden is waarom de fabriek van Chemours in Mexico niet in staat zou zijn voldoende hoeveelheden naar de Unie uit te voeren en onderbouwde dit argument met marktonderzoeksgegevens van TZMI. Volgens die gegevens en de nominale capaciteit in Mexico was er tijdens het onderzoektijdvak in totaal [140 000-180 000] ton aan reservecapaciteit in Mexico ([54]).

(414) Ten eerste merkt de Commissie op dat zij haar beoordeling overeenkomstig artikel 6 van de basisverordening heeft gebaseerd op de gecontroleerde informatie die de meewerkende gebruikers voor het onderzoektijdvak hebben ingediend. Er heeft geen verzameling of controle van informatie met betrekking tot een na het onderzoektijdvak volgende periode plaatsgevonden. Wat het betrekken van TiO_2 van laminaatkwaliteit door de meewerkende gebruikers betreft, is uit hun gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst gebleken dat zij tijdens het onderzoektijdvak het grootste deel ervan uit andere derde landen betrokken, terwijl zij een veel kleiner aandeel (10 tot 40 %) van hun TiO_2 van laminaatkwaliteit in de VRC betrokken en de producenten in de Unie het kleinste aandeel van hun bron voor TiO_2 van laminaatkwaliteit voor hun rekening namen. Uit deze analyse bleek dat de meewerkende gebruikers over gevestigde en goed functionerende leveringskanalen via andere derde landen beschikten.

(415) Gelet op al het nieuwe bewijs concludeerde de Commissie dat Felix en Munksjö inderdaad moeilijkheden zouden kunnen ondervinden om de benodigde volumes in te kopen bij beschikbare bronnen in de Unie en het Verenigd Koninkrijk als gevolg van het feit dat producenten ervoor kiezen prioriteit te geven aan andere, grotere marktsegmenten.

(416) De Commissie kon echter niet uitsluiten dat dit te wijten is aan de invoer met dumping uit de VRC, waardoor TiO_2 van laminaatkwaliteit op een zo laag prijsniveau wordt gehouden dat de producenten in de Unie er niet tegen kunnen concurreren. Het dossier bevat bewijs dat die bewering onderbouwt.

(417) Op basis van gecontroleerde gegevens uit de macrovragenlijst over de nominale productiecapaciteit voor die vijf producenten in de Unie, en aangenomen dat i) TiO_2 van laminaatkwaliteit 12 % van de totale vraag naar TiO_2 in de Unie uitmaakt en dat ii) de overige 50 % van de spelers op de decorpapiermarkt hetzelfde aandeel van leveranciers in hun bevoorradingsmix hebben als Felix en Munksjö samen, heeft de Commissie de beschikbare reservecapaciteit voor de productie van TiO_2 van laminaatkwaliteit in de Unie beoordeeld.

([54]) Voor deze analyse van reservecapaciteiten wordt uitgegaan van de voorzichtige veronderstelling dat de andere, veel kleinere productiefabriek in de regio Midden- en Zuid-Amerika op volle capaciteit draaide en alleen de binnenlandse markt bediende.

(418) Zoals in overweging 270 van de voorlopige verordening is vastgesteld, raamde de Commissie het gemiddelde verbruik in de Unie tijdens de beoordelingsperiode op 1,14 miljoen ton. De Commissie baseerde haar ramingen van de vraag naar TiO_2 van laminaatkwaliteit daarom op het gemiddelde jaarlijkse verbruik tijdens de beoordelingsperiode.

(419) Uit de raming van de Commissie is aldus gebleken dat de bovengenoemde vijf producenten in de Unie, als zij op 90 % van hun nominale capaciteit produceren en 12 % van die productie gebruiken voor TiO_2 van laminaatkwaliteit, kunnen voorzien in iets meer dan een derde van de totale vraag naar TiO_2 van laminaatkwaliteit in de Unie.

(420) Als echter de invoer van TiO_2 van laminaatkwaliteit uit de VRC volledig zou wegvallen, zou zelfs dit beperkte aanbod voldoende zijn om te voorzien in ongeveer 90 % van het totale aanbod dat producenten van decorpapier uit de VRC zouden betrekken. Dit is een extreem scenario, aangezien het doel van de maatregelen niet is om de invoer helemaal stop te zetten, maar om ervoor te zorgen dat deze tegen eerlijke prijzen op de markt van de Unie terechtkomt.

(421) Niettegenstaande de conclusie in overweging 414 heeft de Commissie ook de informatie van de belanghebbenden over de beschikbaarheid van aanvullend aanbod uit Mexico voor de periode na het onderzoektijdvak onderzocht.

(422) Bij onderzoek van de door de klager ingediende en in overweging 413 vermelde gegevens merkte de Commissie op dat de cijfers van de reservecapaciteit mogelijk te hoog zijn, aangezien zij ervan uit lijken te gaan dat geen capaciteit bestemd was voor de binnenlandse Mexicaanse vraag. Bovendien blijkt uit bewijs in het dossier dat de wereldwijde vraag tijdens het onderzoektijdvak laag was.

(423) Daarom kan worden verwacht dat de feitelijk beschikbare capaciteit in Mexico in een normaal jaar lager zal zijn. Deze conclusie wordt bevestigd door andere ramingen van TZMI, volgens welke de werkelijke reservecapaciteit in 2024 in de gehele regio Midden- en Zuid-Amerika de helft zal bedragen van het cijfer in overweging 413.

(424) Niettemin zou er volgens ramingen van de Commissie zelfs in een voorzichtiger scenario, als de Mexicaanse producenten ook 12 % van hun productie zouden toewijzen aan TiO_2 van laminaatkwaliteit, er ongeveer vier keer zoveel capaciteit beschikbaar zijn voor de productie van TiO_2 van laminaatkwaliteit dan nodig is om te voorzien in de resterende 10 % van het aanbod van TiO_2 van laminaatkwaliteit, die anders uit de VRC zou worden betrokken (zie overweging 419), in het onwaarschijnlijke scenario dat die volledig wegvalt ([55]).

(425) Tegelijkertijd kunnen de weersomstandigheden die hebben geleid tot een onderbreking van de bevoorrading vanuit Mexico in de zomer van 2024 worden beschouwd als uitzonderlijke omstandigheden waaruit niet kan worden afgeleid dat Mexico in de toekomst geen adequate leveringsbron meer zou zijn.

(426) De Commissie is daarom tot de conclusie gekomen dat er alleen al in de Unie en Mexico (waarbij het Verenigd Koninkrijk nog buiten beschouwing wordt gelaten) reservecapaciteit beschikbaar is om de totale volumes TiO_2 van laminaatkwaliteit die door de meewerkende gebruikers uit de VRC worden betrokken, te vervangen, mits er weer sprake is van een gelijk speelveld en de producenten 12 % van hun productiecapaciteit kunnen toewijzen aan TiO_2 van laminaatkwaliteit. Daarom verwierp zij de argumenten van de desbetreffende gebruikers.

7.3.4.3. Gevolgen van de rechten voor de gebruikers en gevolgen van de vrijstelling voor de doeltreffendheid van de rechten

(427) Felix en Munksjö betwistten ook de conclusie van de Commissie over de gevolgen van de rechten voor hun zakelijke activiteiten. Zij wezen er met name op dat bij de raming van de Commissie in overweging 430 van de voorlopige verordening dat hun winstgevendheid met [2-3] procentpunt zou dalen, geen rekening is gehouden met de indirecte gevolgen van de rechten.

(428) Zij voerden aan dat het eerste van deze gevolgen was dat de gebruikers zouden moeten overschakelen van kwaliteiten die met het sulfaatproces worden geproduceerd naar de duurdere kwaliteiten die met het chlorideproces worden geproduceerd en extra kosten zouden moeten maken in verband met de herformulering van bestaande recepten.

([55]) In de veronderstelling dat al die extra Mexicaanse productie naar de Unie zou gaan.

(429) De gebruikers voerden verder aan dat de producenten in de Unie hun prijzen als gevolg van de antidumpingrechten naar verwachting ook voor bestaande volumes aanzienlijk zouden verhogen. Nadat de voorlopige maatregelen van kracht waren geworden, verstrekten de twee gebruikers bewijsmateriaal over onderhandelingen met hun leveranciers in de Unie, waaruit naar voren kwam dat deze leveranciers hun prijzen in de nabije toekomst inderdaad zullen verhogen. De gebruikers verstrekten bovendien een in juni 2024 gepubliceerde raming van TZMI voor de prijsontwikkeling van TiO_2 in de nabije toekomst, waarin eveneens prijsstijgingen van TiO_2 in de Unie worden voorspeld.

(430) Verder argumenteerden de gebruikers dat de Chinese producenten van decorpapier door deze kostenstijgingen nog concurrerender zullen worden, waardoor de invoer met dumping van decorpapier verder zal toenemen. Dit zou ook het vermogen van de gebruikers om de prijzen voor hun afnemers te verhogen, verder beperken.

(431) De gebruikers benadrukten bovendien dat, aangezien de kosten voor TiO_2 een dermate groot deel uitmaken van hun totale productiekosten, zij de rechten niet zullen kunnen absorberen, wat zeer nadelige gevolgen voor hun bedrijfsactiviteiten zal hebben. Tegelijkertijd zal de onnodige overschakeling van sulfaatkwaliteiten (die momenteel uit de VRC worden betrokken) naar chloridekwaliteiten (die meestal in de Unie en in andere derde landen verkrijgbaar zijn) leiden tot extra kosten in de nabije toekomst.

(432) Bovendien verstrekten de gebruikers, aan de hand van de gegevens van TZMI en TTO, berekeningen over het geraamde kostenvoordeel dat de Chinese producenten van decorpapier zouden hebben ten opzichte van de producenten in de Unie. Hieruit bleek dat, als gevolg van een stijging van de prijzen voor TiO_2, het kostenvoordeel voor Chinese producenten van decorpapier zou toenemen van 24 % in het onderzoektijdvak tot 31 % in 2025.

(433) De gebruikers voerden aan dat dit er niet alleen toe zal leiden dat zij verkoopvolumes zullen kwijtraken aan de Chinese concurrentie, maar ook dat zij hun prijzen niet meer zullen kunnen aanpassen, waardoor zij niet winstgevend zullen kunnen blijven op de markt.

(434) Tot slot betoogden de twee gebruikers dat de vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming geen gevolgen zou hebben voor de doeltreffendheid van de maatregelen.

(435) In dit verband bleven de gebruikers erbij dat het grootste deel van de invoer van TiO_2 uit de VRC geen gevolgen zou ondervinden van de mogelijke vrijstelling, waarbij zij verwezen naar de conclusie van de Commissie in overweging 428 van de voorlopige verordening dat TiO_2 van laminaatkwaliteit ongeveer 12 % van de totale vraag uitmaakt. Verder zullen de gevolgen van de vrijstelling voor de bedrijfstak van de Unie ook beperkt zijn, aangezien de producenten in de Unie zich hoofdzakelijk op andere TiO_2-toepassingen richten.

(436) Bovendien stelden de twee gebruikers dat de vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming een omslachtige procedure is voor ondernemingen die er gebruik van willen maken, en dat de douaneautoriteiten voortdurend toezicht houden op de goederen die onder de regeling vallen en met terugwerkende kracht rechten kunnen innen als zij van mening zijn dat de goederen niet voor de aangewezen bijzondere bestemming worden gebruikt, terwijl geen andere gebruikers dan de producenten van decorpapier op die manier baat hebben bij de vrijstelling.

(437) Wat deze argumenten betreft, lichtte de Commissie eerst toe dat haar analyse gebaseerd was op een simulatie van de hogere kosten voor TiO_2 die deze gebruikers momenteel uit de VRC betrekken, waarbij alle andere elementen (waaronder de volumes, soorten en leveringsbronnen) gelijk blijven. Dit leidde tot een geraamde daling van de winstgevendheid van [2-3] procentpunt ([56]). Tegelijkertijd zouden de door de gebruikers geraamde kosten in verband met herformulering, hoewel niet onbelangrijk, eenmalig zijn en bovendien gering in vergelijking met hun gebruikelijke totale productiekosten. Gelet op bovenstaande analyse handhaafde de Commissie haar bevinding in overweging 430 van de voorlopige verordening dat de rechten waarschijnlijk negatieve gevolgen voor de winstgevendheid van Felix en Munksjö zullen hebben.

([56]) Als in de analyse ook de verminderde kosten in verband met de overstap naar andere, goedkopere soorten waren gesimuleerd, zouden de geraamde gevolgen mogelijk nog minder uitgesproken zijn geweest.

(438) De Commissie merkte evenwel op dat de dumpingmarge die in de definitieve fase van het onderzoek is vastgesteld, lager is dan de in de voorlopige verordening vastgestelde dumpingmarge. Daarom heeft de Commissie opnieuw gekeken naar de gevolgen van de definitieve rechten voor de winstmarges van de twee gebruikers. Uit de analyse bleek dat de gevolgen van het definitieve recht op het niveau van de laagste dumpingmarge voor de winstgevendheid van deze twee gebruikers ongeveer 1 procentpunt minder zouden zijn dan de gevolgen van de voorlopige verordening.

(439) De Commissie kwam daarom tot de conclusie dat, ook als de bedrijfstak van de Unie zou overgaan tot het verhogen van zijn prijzen, waarin de bedrijfstak in feite gehinderd bleek vanwege de invoer met dumping uit de VRC, zoals toegelicht in overweging 217, de gevolgen van de definitieve rechten voor deze twee gebruikers waarschijnlijk niet groter zouden zijn dan de in de voorlopige verordening vastgestelde gevolgen, gezien het geringe aandeel van het aanbod uit de Unie in hun bevoorradingsmix.

(440) Tegelijkertijd vertegenwoordigt TiO_2 van laminaatkwaliteit echter ongeveer 12 % van de totale vraag naar TiO_2 in de Unie en [15-17] % van de totale verkoopvolumes van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs in het onderzoektijdvak. De Commissie was daarom van mening dat de mogelijke gevolgen voor de doeltreffendheid van de rechten onevenredig groot zouden zijn als deze vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming zou worden verleend.

(441) Zoals hierboven is vastgesteld, blijkt bovendien uit bewijsmateriaal in het dossier dat ten minste enkele producenten in de Unie niet voldoende TiO_2 produceerden als gevolg van niet-concurrerende prijzen op de markt van de Unie.

(442) De Commissie kwam daarom tot de conclusie dat, als er geen sprake is van invoer met dumping uit de VRC, de productie naar verwachting weer naar de producenten in de Unie zal verschuiven als de prijzen voldoende stijgen.

(443) Bovendien zijn er, ook al heeft TiO_2 van laminaatkwaliteit specifieke kenmerken, vijf producenten in de Unie die het kunnen produceren en zijn er alternatieve leveringsbronnen in Mexico en het Verenigd Koninkrijk. Zoals hierboven reeds vermeld, blijkt uit de ramingen van de Commissie dat er voldoende capaciteit beschikbaar is om het — zeer onwaarschijnlijke — totale wegvallen van de invoer uit de VRC op te vangen, wat erop duidt dat er voldoende aanbod beschikbaar is.

(444) Wat ten slotte het in overweging 430 vermelde argument betreft, herhaalde de Commissie dat beweringen inzake dumpingpraktijken in de bedrijfstak voor decorpapier en de daaruit voortvloeiende schade voor de bedrijfstak van de Unie worden onderzocht in het afzonderlijke antidumpingonderzoek betreffende de invoer van decorpapier van oorsprong uit de VRC ([57]) en buiten het bestek van deze procedure vallen.

(445) Na de mededeling van de definitieve bevindingen hebben Felix, Munksjö en LB opmerkingen ingediend waarin zij het niet eens waren met de bovengenoemde bevindingen inzake vrijstellingen in het kader van de regeling bijzondere bestemming. Volgens de twee gebruikers is de beoordeling van de beschikbaarheid van aanbod door de Commissie gebaseerd op te optimistische veronderstellingen.

(446) Ten eerste stelden de gebruikers dat in de ramingen van de Commissie geen rekening is gehouden met de conjunctuurgevoeligheid van de TiO_2-markt, aangezien die berekeningen waren gebaseerd op verbruikscijfers en capaciteiten in een periode van lage vraag.

(447) Ten tweede stelden de gebruikers dat het TiO_2-marktsegment dat 12 % omvat, in feite bestaat uit decorpapier en gewone soorten papier. Hoewel decorpapier inderdaad het grootste deel van dat segment uitmaakt, is het onrealistisch te verwachten dat de producenten het aandeel van TiO_2 van laminaatkwaliteit in hun productmix zullen verhogen tot 12 %, een niveau dat hoger is dan het marktaandeel ervan.

(448) Ten derde stelden de gebruikers dat het onrealistisch zou zijn te verwachten dat producenten in de Unie een groter deel van hun productiecapaciteit zouden toewijzen aan TiO_2 van laminaatkwaliteit, aangezien zij profiteren van schaalvoordelen in de andere segmenten.

(449) Ten vierde stelden de gebruikers dat een dergelijke hypothetische potentiële toename van het aanbod wordt tegengesproken door het feit dat talrijke producenten in de Unie zelfs na de instelling van de voorlopige maatregelen niet bereid waren hun geleverde hoeveelheden te verhogen.

([57]) Bericht van inleiding, gepubliceerd in PB C, C/2024/3695, 14.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3695/oj.

(450) Ten slotte stelde de LB-groep dat er in de wereld slechts een zeer klein aantal leveranciers van TiO_2 van laminaatkwaliteit is. Zij betwistte de conclusie van de Commissie dat er in de Unie vijf fabrieken zijn waar TiO_2 van laminaatkwaliteit kan worden geproduceerd, en dat een toename van de productiecapaciteit onwaarschijnlijk is nu de productie van deze soort TiO_2 specifieke productielijnen vereist om verontreiniging van andere kwaliteiten met fosforverbindingen te vermijden.

(451) Daarnaast wees de LB-groep op de voorlopige conclusies van het antidumpingonderzoek dat momenteel loopt in Brazilië ([58]), waar de autoriteiten de vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming hebben toegekend voor TiO_2 dat wordt gebruikt bij de productie van decorpapier.

(452) Wat het eerste argument van de gebruikers betreft, heeft de Commissie, zoals zij reeds heeft uiteengezet in overweging 418, haar beoordeling van de beschikbaarheid van het aanbod gebaseerd op de vraag in een gemiddeld jaar, en niet in het onderzoektijdvak, dat een tijd van lage vraag was. Evenzo heeft de Commissie in overweging 419 haar ramingen gebaseerd op productieniveaus van 90 % van de nominale capaciteit van de producenten in de Unie. De ramingen van de Commissie van het aanbodtekort in het (reeds onwaarschijnlijk) scenario van een volledig wegvallen van het Chinese aanbod waren dus met opzet voorzichtig, en niet optimistisch.

(453) Wat het tweede argument van de gebruikers betreft, merkte de Commissie op dat zij in hun eerdere opmerkingen ook ervan uitgingen dat decorpapier alleen 12 % van de totale vraag naar TiO_2 uitmaakte ([59]) en dat zij deze beoordeling eerder niet hebben betwist. Zelfs als het werkelijke aandeel van de vraag voor TiO_2 van laminaatkwaliteit lager zou zijn, betekent dat dat de producenten van TiO_2 een nog kleiner deel van hun totale capaciteit voor dit marktsegment zouden moeten reserveren, waardoor de ramingen van de Commissie nog voorzichtiger worden en haar conclusie inzake de beschikbare capaciteiten nog wordt versterkt.

(454) In de derde plaats overwoog de Commissie dat de bewering dat de producenten in de Unie het aandeel van TiO_2 van laminaatkwaliteit in hun portefeuille niet zouden vergroten, geen basis heeft. Ten eerste produceren de producenten in de Unie reeds andere, meer niche-producten, ook al profiteren deze in mindere mate van schaalvoordelen. Ten tweede produceren de producenten al TiO_2 van laminaatkwaliteit, zelfs in de huidige hoeveelheden. Er kan dan ook worden aangenomen dat zij, als zij meer gaan produceren, nog verder zullen profiteren van schaalvoordelen in dat segment, waardoor het economisch aantrekkelijk wordt om de productiehoeveelheden te verhogen.

(455) Het vierde argument van de gebruikers heeft de Commissie reeds behandeld in de overwegingen 415 en 416. Hoewel de producenten in de Unie niet onmiddellijk grotere hoeveelheden TiO_2 van laminaatkwaliteit zijn gaan produceren, is het redelijk te verwachten dat zij dat zullen doen zodra het gelijke speelveld definitief is hersteld.

(456) Ten slotte wordt het argument van de LB-groep betreffende het aantal producenten in de Unie dat TiO_2 van laminaatkwaliteit kan produceren, niet door enig bewijsmateriaal gestaafd. Voorts heeft de Commissie de eigen argumenten van Felix en Munksjö over het aantal producenten in de Unie (en ook andere) die TiO_2 van laminaatkwaliteit kunnen produceren bij haar beoordeling als uitgangspunt genomen.

(457) Wat ten slotte het feit betreft dat de Braziliaanse autoriteiten in die zaak een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming hebben verleend, wees de Commissie erop dat dit besluit van een andere onderzoekende autoriteit niet relevant is voor de onderhavige zaak, aangezien het is genomen in een ander rechtskader en onder verschillende feitelijke en economische omstandigheden. Hoe dan ook, anders dan in Brazilië, produceert een groot deel van de bedrijfstak van de Unie dit product, en heeft hij zich tegen de vrijstelling verzet. Het verzoek werd derhalve afgewezen.

(458) Op grond van het voorgaande heeft de Commissie het verzoek om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming voor TiO_2 van laminaatkwaliteit afgewezen.

7.3.5. *Producenten van grafische inkt*

(459) Drie gebruikers verzochten om uitsluiting van grafisch TiO_2 of vrijstelling daarvan in het kader van de regeling bijzondere bestemming voor de productie van witte inkt: Sun Chemical, Flint Group GmbH ("Flint") en Siegwerk.

([58]) Beschikbaar op: https://www.in.gov.br/web/dou/-/circular-n-54-de-8-de-outubro-de-2024-589436706 (laatst geraadpleegd op 13 november 2024).

([59]) Met name in hun opmerkingen over de voorlopige verordening, waarin zij hun eigen ramingen van de kloof tussen vraag en aanbod voor TiO_2 van laminaatkwaliteit gaven.

(460) Flint betwistte de bevindingen van de Commissie met betrekking tot zijn verzoek om een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming voor grafisch TiO_2 en beweerde dat de voorlopige bevindingen van de Commissie vijf feitelijke en juridische fouten bevatten.

(461) Ten eerste voerde Flint aan dat, hoewel dit geen invloed heeft op zijn verzoek om een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming, het onjuist is dat het een beperkte hoeveelheid TiO_2 inkoopt voor andere doeleinden dan de productie van witte inkt, zoals in overweging 57 van de voorlopige verordening wordt geconcludeerd.

(462) Ten tweede kon Flint zich niet vinden in de conclusie dat grafisch TiO_2 geen bijzondere fysische, chemische en technische eigenschappen zou hebben waarmee het zich onderscheidt van andere soorten TiO_2. Daartoe herhaalde Flint zijn argument uit zijn eerste opmerkingen, waarbij het de reclameboodschap van Kronos met betrekking tot grafisch TiO_2 aanhaalde, dat "dit soort TiO_2 een uitzonderlijk hoge glans heeft als gevolg van een geoptimaliseerd, zeer intensief maalproces, een maximale opaciteit en een zeer lage slijtage". Bovendien heeft "grafisch TiO_2 een unieke witheid en chemische weerstand, die essentieel zijn voor inkttoepassingen".

(463) Flint verwees naar de bevindingen van de Commissie in de overwegingen 57 en 58 van de voorlopige verordening, dat er "specifieke knowhow nodig is voor de productie [van grafisch TiO_2,] waarover slechts een beperkt aantal producenten [van TiO_2] beschikt" en dat Flint bewijsmateriaal heeft verstrekt "waaruit blijkt dat [verscheidene soorten TiO_2 van verschillende producenten die Flint heeft getest] over het algemeen geen bevredigende kwaliteit opleveren".

(464) Flint concludeerde daaruit dat grafisch TiO_2 dus wel bijzondere fysische, chemische en technische eigenschappen moet hebben waarmee het zich onderscheidt van andere soorten TiO_2.

(465) Ten derde voerde Flint aan dat — in tegenstelling tot de bevinding van de Commissie dat grafisch TiO_2 geen welomschreven eindgebruik zou hebben vanwege het grote aantal inktrecepten dat Flint voor zijn producten heeft — het weliswaar TiO_2 in veel recepten gebruikt, maar dat het bij al deze producten om witte inkt gaat. Er is dus één eindgebruik voor grafisch TiO_2 dat als volgt wordt gedefinieerd: materiaal dat wordt gebruikt om witte inkt te vervaardigen.

(466) Ten vierde stelde Flint dat het voor een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming irrelevant is of douaneautoriteiten kunnen controleren of het inderdaad gaat om grafisch TiO_2 dat wordt gebruikt voor de productie van witte inkt. Wat van belang is bij het verlenen van de vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming is het specifieke gebruik van het desbetreffende product, dat niet hoeft te verschillen van andere soorten producten waarop antidumpingrechten van toepassing zijn.

(467) Ten vijfde voerde Flint aan dat zijn winst in feite aanzienlijk zal worden getroffen door de voorgestelde antidumpingrechten. Flint verstrekte berekeningen over de gevolgen voor de winstgevendheid in het witte-inktsegment, waaruit bleek dat in tegenstelling tot wat de Commissie in haar voorlopige bevindingen heeft gesteld, als gevolg van de rechten de winstgevendheid met ongeveer 9 procentpunt zou dalen, waardoor het verliesgevend zou worden.

(468) Flint benadrukte voorts dat de gevolgen van de rechten voor de totale activiteiten van Flint niet doorslaggevend kunnen zijn voor het verzoek om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming, omdat Flint een gediversifieerde groep met vele producten is. Hierdoor zou er een ongerechtvaardigd onderscheid worden gemaakt tussen ondernemingen met één product en ondernemingen met verschillende producten. In plaats daarvan moeten de gevolgen voor het betrokken bedrijfssegment worden beoordeeld.

(469) Flint herhaalde dat aan alle andere vereisten voor het verlenen van een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming was voldaan.

(470) Ten eerste voerde Flint aan dat een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming voor grafisch TiO_2 geen afbreuk zou doen aan de doeltreffendheid van de rechten, aangezien grafisch TiO_2 ongeveer 3 % van de totale vraag naar TiO_2 uitmaakt. Flint merkte verder op dat de klager grafisch TiO_2 niet in de klacht had vermeld en in de voorlopige fase van dit onderzoek ook niet was ingegaan op het verzoek van Flint om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming. Dit zou betekenen dat zelfs de klager zich geen zorgen maakt over de mogelijke gevolgen die deze vrijstelling zou kunnen hebben voor de doeltreffendheid van de rechten.

(471) Ten tweede herhaalde Flint dat grafisch TiO_2 een zeer aanzienlijk deel uitmaakt van de productiekosten voor witte inkt en wees op de praktijk van de Commissie in de zaak over polyvinylalcohol, waarin dit een van de redenen was om een verzoek om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming in te willigen ([60]).

(472) Tot slot herhaalde Flint dat grafisch TiO_2 een zeer specifiek product is waarvoor gebruikers niet van leverancier kunnen wisselen, wat de Commissie vroeger placht te beschouwen als reden om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming te verlenen ([61]). Flint voerde aan dat het, aangezien de antidumpingrechten het economisch onrendabel zullen maken om grafisch TiO_2 uit de VRC te betrekken, als gevolg van de rechten in wezen slechts één grote leverancier zal overhouden als bron voor het grootste deel van zijn TiO_2.

(473) Een andere producent van witte inkt, Siegwerk, legde berekeningen over om aan te tonen dat als er maatregelen worden ingesteld, de productie van witte inkt in de Unie vanwege de concurrentiedruk van de invoer uit derde markten zoals Turkije niet langer economisch rendabel zal zijn. Het ligt derhalve in de lijn der verwachting dat de capaciteit voor witte inkt in de Unie wordt opgeheven of naar buiten de Unie wordt verplaatst.

(474) Siegwerk voerde aan dat de verplaatsing waarschijnlijk nog meer nadelige gevolgen zal hebben: producenten van verpakkingen die afhankelijk zijn van producenten van witte inkt zullen waarschijnlijk dit voorbeeld volgen en hun productie naar buiten de EU verplaatsen, omdat het goedkoper en eenvoudiger is om gekleurde verpakkingen voor hun afnemers in de Unie in te voeren in plaats van witte inkt (aangezien het vervoer van inkt minder kostenefficiënt is en vanwege de gevaarlijke aard ervan meer voorzichtigheid vereist).

(475) Bovendien heeft Siegwerk bewijs overgelegd waaruit blijkt dat in de afgelopen tien jaar 10 procentpunt van het volume aan inkt op basis van oplosmiddel is verplaatst van de Unie naar Turkije. Deze trend zal daarom waarschijnlijk versnellen als de antidumpingmaatregelen worden toegepast.

(476) Ook werd aangevoerd dat bepaalde TiO_2-kwaliteiten die nodig zijn voor gebruik in inkt voor speciale toepassingen (medicinaal gebruik, verpakking van levensmiddelen, cosmetica enz., die allemaal aan strengere veiligheidsnormen moeten voldoen omdat ze in contact komen met producten voor menselijke consumptie) niet beschikbaar zijn op de markt van de Unie. Daarom hebben de gebruikers geen andere keuze dan dergelijke kwaliteiten uit de VRC te betrekken, waarbij de kostenstijging als gevolg van de instelling van antidumpingrechten de winstgevendheid van deze productie zal tenietdoen.

(477) Als reactie hierop verstrekte de klager geen gedetailleerde gegevens over de productie van grafisch TiO_2 door de bedrijfstak van de Unie, maar stelde hij dat deze in het algemeen over voldoende capaciteit beschikt om de markt te bevoorraden als er weer sprake is van een gelijk speelveld.

(478) Gelet op het nieuwe bewijsmateriaal en de nieuwe argumenten die hierboven werden gepresenteerd, heeft de Commissie haar conclusies van de voorlopige verordening opnieuw beoordeeld.

(479) Wat de argumenten van Flint in de overwegingen 461 en 462 betreft, merkte de Commissie op dat deze alleen ter zake doen in verband met de analyse van de uitsluiting van het product. Aangezien Flint de Commissie niet had verzocht om haar analyse van het verzoek van Flint om het product uit te sluiten in de definitieve fase opnieuw te beoordelen, beschouwde de Commissie deze argumenten als irrelevant.

(480) Wat het in overweging 476 genoemde argument betreft, werd in de opmerkingen niet gespecificeerd om welke kwaliteiten TiO_2 het ging, zodat de Commissie de juistheid van deze argumenten niet kon controleren.

([60]) Uitvoeringsverordening (EU) 2020/1336 van de Commissie van 25 september 2020 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op bepaalde soorten polyvinylalcohol van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 315 van 29.9.2020, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1336/oj), overweging 623.

([61]) Flint verwijst hierbij naar artikel 2, lid 2, van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/1784 van de Commissie van 8 oktober 2021 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op gewalste platte aluminiumproducten van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 359 van 11.10.2021, blz. 6), gelezen in samenhang met overweging 87 van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/582 van de Commissie van 9 april 2021 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op gewalste platte aluminiumproducten van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 124 van 12.4.2021, blz. 40).

(481) Wat de bijzonderheid van grafisch TiO_2 betreft, heeft de Commissie in overweging 57 van de voorlopige verordening reeds geconcludeerd dat de productie ervan inderdaad een specifieke knowhow vereist, die slechts bij een beperkt aantal producenten in de Unie en in de VRC aanwezig is. Zoals ook werd bevestigd in de zaak betreffende de fusie van Huntsman en Rockwood ([62]), hebben producenten van witte inkt vanwege de specifieke aard van dit product beperkte mogelijkheden om naar andere producenten over te stappen.

(482) Zoals Flint heeft aangetoond, zal het gebruik van andere soorten TiO_2 in zijn toepassingen leiden tot veel slechtere prestaties van inkt op de verpakking, wat afbreuk zal doen aan de perceptie van afnemers.

(483) Wat het argument van Flint in overweging 466 betreft, merkte de Commissie op dat Flint in de definitieve fase verduidelijkte dat het weliswaar in twee specifieke toepassingen andere TiO_2-kwaliteiten gebruikt, maar dat dit geen witte inkt betreft en dat het voor deze toepassingen ook geen grafisch TiO_2 gebruikt. In elk geval maakten deze minder dan 1 % uit van het totale gebruik van TiO_2 door Flint. Anderzijds heeft Flint aangetoond dat meer dan 99 % van het TiO_2 wordt gebruikt in formules voor witte inkt.

(484) Wat de beschikbaarheid van aanbod betreft, heeft Flint aangetoond dat het alleen grafisch TiO_2 kan betrekken bij één leverancier in de Unie en twee leveranciers in de VRC. Er zijn geen beschikbare leveranciers in andere derde landen. Siegwerk stelde dat het zijn TiO_2 ook bij een paar andere leveranciers uit de Unie en de VRC betrekt, maar dat het voor meer dan de helft van zijn formuleringen slechts één gecertificeerde leverancier heeft.

(485) Op basis van al het beschikbare bewijsmateriaal hield de Commissie vast aan haar conclusie in overweging 58 van de voorlopige verordening dat er wereldwijd een zeer beperkt aantal leveranciers is dat grafisch TiO_2 van geschikte kwaliteit kan produceren, en dat deze zich, voor zover de Commissie weet, alleen in de Unie en de VRC bevinden.

(486) Wat betreft de argumenten van de klager dat hij de markt zou kunnen bevoorraden als er weer sprake is van een gelijk speelveld, achtte de Commissie dit onwaarschijnlijk voor de markt voor grafisch TiO_2. De totale productiecapaciteit van de Unie bedraagt namelijk slechts ongeveer 80 % van het verbruik van de Unie in een normaal jaar. De Commissie raamde aan de hand van de nieuwe informatie die in de definitieve fase beschikbaar was de vraag naar grafisch TiO_2 op ongeveer 2,5 % van de totale TiO_2-markt. De enige leverancier in de Unie waarvan bekend is dat hij grafisch TiO_2 van voldoende kwaliteit produceert, zou ongeveer 7 % van zijn totale capaciteit moeten inzetten om te kunnen voorzien in de vraag naar grafisch TiO_2 in de Unie en die producent heeft aangegeven dat hij voornemens was deze verbintenis aan te gaan.

(487) De Commissie concludeerde daarom dat de beschikbare leveringsbronnen voor grafisch TiO_2 zowel wereldwijd als binnen de Unie zeer beperkt zijn.

(488) Wat betreft de ramingen van Flint over de gevolgen van de maatregelen voor de winstgevendheid, aanvaardde de Commissie de ramingen van Flint en herzag zij haar conclusies. De Commissie hield echter, gebruikmakend van dezelfde methode om de gevolgen van de rechten op het niveau van de nieuwe, lagere dumpingmarge te ramen, wel vast aan haar conclusie dat Flint door de maatregelen verlies zou lijden in het witte-inktsegment.

(489) Gezien de vergelijkbare kostenstructuur kunnen vergelijkbare gevolgen worden verwacht voor Sun Chemical en Siegwerk, hoewel de Commissie niet weet in welke mate zij afhankelijk zijn van Chinese leveranciers, aangezien zij de vragenlijst niet hebben beantwoord.

(490) Gelet op het bovenstaande en op nieuw door Siegwerk ingediend bewijsmateriaal over het concurrentievermogen van de bedrijfstak voor witte inkt in de Unie, concludeerde de Commissie dat de maatregelen aanzienlijke gevolgen zullen hebben voor de producenten van witte inkt en voor de door hen gegenereerde werkgelegenheid. Bovendien zouden verdere potentiële domino-effecten op de verpakkingsindustrie verderop in de keten verdere nadelige gevolgen kunnen hebben voor de werkgelegenheid in de Unie.

(491) Tegelijkertijd raamde de Commissie dat producenten van witte inkt ongeveer 2,5 % van de totale TiO_2-markt in de EU uitmaken en dat dit soort TiO_2 niet door de overgrote meerderheid van de producenten in de Unie wordt geproduceerd. Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt, maakte de verkoop van grafisch TiO_2 door de bedrijfstak van de Unie ongeveer 0,5 % uit van de totale verkoop in het onderzoektijdvak en ongeveer 5 % van de totale invoer uit de VRC.

([62]) Besluit van de Commissie van 10 september 2014 in zaak M.7061 — HUNTSMAN CORPORATION/EQUITY INTERESTS HELD BY ROCKWOOD HOLDINGS, beschikbaar op: https://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/decisions/m7061_20140910_20600_4133655_EN.pdf.

(492) Bovendien heeft de klager zich niet rechtstreeks verzet tegen het verzoek om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming voor grafisch TiO_2. Daarenboven zijn producenten van witte inkt afhankelijk van een zeer beperkt aantal producenten wereldwijd die grafisch TiO_2 van de juiste kwaliteit kunnen leveren, waarvan slechts één in de Unie is gevestigd en de overige zijn gevestigd in de VRC.

(493) Op basis van het bovenstaande concludeerde de Commissie dat het verlenen van een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming aan producenten van witte inkt geen significante gevolgen zou hebben voor de doeltreffendheid van de maatregelen.

(494) Verder concludeerde de Commissie dat het in het belang van de Unie is om een vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming te verlenen voor de invoer van grafisch TiO_2 van oorsprong uit de VRC voor gebruik bij de productie van witte drukinkt.

(495) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen was de klager het niet eens met dit besluit. De klager verzette zich ook tegen het gebruik van de term "grafisch TiO_2", die volgens hem niet bekend is in de TiO_2-industrie. Flint heeft vervolgens opmerkingen ingediend waarin de beweringen van de klager worden betwist.

(496) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen verzocht Siegwerk ook om verduidelijking van de term "bijzondere bestemming" in deze verordening, waarbij ook werd opgemerkt dat de term "grafisch TiO_2" in de douanewetgeving niet is gedefinieerd.

(497) Om te beginnen wees de Commissie op het oorspronkelijke verzoek van Flint om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming, zoals beschreven in overweging 32. Het verzoek om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming is ingediend en beoordeeld in het kader van artikel 254 van het douanewetboek van de Unie.

(498) Zoals de belanghebbenden terecht hebben opgemerkt, wordt "grafisch TiO_2" in de douanewetgeving niet gedefinieerd, en is het evenmin een term die in de TiO_2-industrie uniform wordt gehanteerd. "Grafisch TiO_2" is daarentegen enkel een afkorting die in talrijke documenten in dit onderzoek (onder meer in opmerkingen van de klager) is gebruikt om gemakkelijk te kunnen verwijzen naar de soorten TiO_2 die worden gebruikt als pigment bij de productie van witte inkt in de sector grafische inkt ([63]).

(499) Zoals uiteengezet in deze verordening, heeft de Commissie besloten TiO_2 vrij te stellen van antidumpingrechten indien het wordt ingevoerd voor gebruik bij de productie van witte drukinkt, overeenkomstig de procedures en voorwaarden van het douanewetboek van de Unie. Een definitie van "grafisch TiO_2" is dus niet vereist en wordt evenmin geïmpliceerd voor de toepassing van deze vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming, aangezien deze werkt op basis van het beoogde gebruik van het product.

(500) Vervolgens heeft de Commissie de overige opmerkingen van de klager over de mededeling van de definitieve bevindingen en de tegenargumenten van Flint geanalyseerd.

(501) Ten eerste voerde de klager aan dat de conclusie van de Commissie is gebaseerd op de gegevens van één enkele gebruiker (Flint) en dat de Commissie de gevolgen van de rechten voor de sector witte inkt had moeten beoordelen aan de hand van een representatiever aantal gebruikers van grafisch TiO_2.

(502) Ten tweede stelde de klager dat het onjuist was dat gebruikers grafisch TiO_2 alleen konden kopen van één leverancier in de Unie en twee leveranciers in China, zoals de Commissie in overweging 484 zou hebben geconcludeerd.

(503) De klager voerde verder aan dat bij één producent in de Unie een grote capaciteit beschikbaar is die kan worden ingezet voor de inktmarkt van de Unie, indien een gelijk speelveld wordt hersteld. Tegelijkertijd zijn er in de Unie verschillende leveranciers die TiO_2 verkopen aan de witte-inktindustrie.

(504) De klager was het voorts niet eens met de conclusie van de Commissie dat de enige gebruiker in de Unie waarvan bekend is dat hij grafisch TiO_2 produceert, niet 7 % van zijn totale productiecapaciteit zou besteden aan de vraag in de Unie.

([63]) En die voor dit document als zodanig wordt gedefinieerd in overweging 157.

(505) Daarnaast stelde de klager dat de Commissie de niet in de steekproef opgenomen producenten in de Unie niet heeft verzocht om informatie over hun productie van grafisch TiO_2. De Commissie kan redelijkerwijs dus niet stellen dat er in de Unie slechts één leverancier is waarvan bekend is dat hij grafisch TiO_2 van voldoende kwaliteit produceert.

(506) Ten derde betwistte de klager de methode die de Commissie heeft gebruikt om de gevolgen te beoordelen die de antidumpingmaatregelen kunnen hebben voor de gebruikers, producenten van witte inkt, in vergelijking met de gevolgen die de vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming kan hebben voor de producenten in de Unie.

(507) De klager wees erop dat de Commissie in het antisubsidieonderzoek van 2021 naar de invoer van aluminium converter foil ("ACF") uit de VRC ([64]) geen vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming heeft verleend omdat, hoewel ACF slechts relevant was voor een deel van de totale productie van de betrokken gebruiker, zij niet kon bepalen welke gevolgen de rechten zouden hebben gehad voor de totale winstgevendheid van de gebruiker ([65]). De klager stelde dat de Commissie in deze zaak, aangezien witte inkt slechts een deel van de portefeuille van Flint uitmaakt, tot dezelfde conclusie moest komen als in de bovengenoemde ACF-zaak.

(508) De klager voerde daarentegen aan dat deze vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming ernstige negatieve gevolgen zou hebben voor de producenten in de Unie die TiO_2 produceren, en dat dit specifiek had moeten worden geanalyseerd. Hij stelde dat als de vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming zou worden verleend, de producenten in de Unie niet langer grafisch TiO_2 zouden kunnen verkopen op de markt van de Unie.

(509) Tot slot voerde de klager aan dat er in verband met deze vrijstelling een groot risico op ontwijking bestond. Die vrijstelling zou grote moeilijkheden opleveren bij het controleren van de aard van het product, en grafisch TiO_2 zou dan verkeerd kunnen worden aangegeven of worden gebruikt voor andere bestemmingen.

(510) Flint voerde daarentegen aan dat de opmerkingen van de klager over deze vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming niet te goeder trouw waren, aangezien hij pas na de mededeling van de definitieve bevindingen en bijna een heel jaar nadat Flint het verzoek had ingediend, opmerkingen heeft ingediend waarin hij zich tegen het verzoek van Flint verzette.

(511) Voorts stelde Flint dat de Commissie de argumenten van de klager over de wijze waarop de vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming kan worden gebruikt om de doeltreffendheid van de rechten te ondermijnen, moet afwijzen. De aard zelf van deze douaneregeling laat geen onjuiste aangifte toe, nu de regeling er juist voor zorgt dat TiO_2 niet voor andere doeleinden wordt gebruikt.

(512) Flint voerde verder aan dat het irrelevant is dat alleen Flint de vragenlijst heeft beantwoord, aangezien de Commissie al eerder vrijstellingen in het kader van de regeling bijzondere bestemming heeft verleend op verzoek van slechts één meewerkende gebruiker ([66]).

(513) Wat het eerste argument van de klager betreft, merkte de Commissie op dat van de drie gebruikers die om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming hebben verzocht, alleen Flint een antwoord op de vragenlijst heeft ingediend, dat is gecontroleerd. Sun Chemicals en Siegwerk hebben echter schriftelijke opmerkingen ingediend en met hen zijn hoorzittingen gehouden, zodat de Commissie de gecontroleerde gegevens van Flint kon aanvullen met extra inzichten.

(514) De Commissie wees erop dat de klager in de loop van het onderzoek slechts één opmerking over dit verzoek om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming heeft ingediend, waarbij hij bovendien alleen de argumenten van Sun Chemical betwistte. Terwijl Flint in de eerste tien dagen van het onderzoek zijn verzoek om vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming heeft ingediend en vervolgens verschillende opmerkingen heeft ingediend ter ondersteuning van zijn argumenten, heeft de klager, zoals Flint terecht heeft opgemerkt, deze argumenten nooit betwist.

(515) Op basis van de informatie waarover de Commissie beschikt, werd geschat dat deze drie gebruikers ongeveer 70 % van de productie van witte inkt in de Unie voor hun rekening nemen. De Commissie was derhalve van oordeel dat hun situatie representatief is voor de witte-inktindustrie en heeft haar conclusies getrokken op basis van de informatie waarover zij beschikte.

([64]) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2287 van de Commissie van 17 december 2021 tot instelling van definitieve compenserende rechten op aluminium converter foil van oorsprong uit de Volksrepubliek China en tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2170 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op aluminium converter foil van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 458 van 22.12.2021, blz. 344, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/2287/oj).

([65]) Ibid., overweging 738.

([66]) Zoals in de overwegingen 618 tot en met 628 van Verordening (EU) 2020/1336; punt 2.2.2 van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/1784 van de Commissie van 8 oktober 2021 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op gewalste platte aluminiumproducten van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L 359 van 11.10.2021, blz. 6).

(516) Ten tweede heeft de Commissie, anders dan de klager beweert, in overweging 484 niet geconcludeerd dat de gehele witte-inktindustrie grafisch TiO_2 slechts bij één leverancier in de Unie en twee leveranciers in de VRC kan kopen, maar dat dit het geval is voor Flint. Zoals uit de rest van die overweging blijkt, kunnen andere gebruikers namelijk ook beperkte hoeveelheden grafisch TiO_2 betrekken bij andere leveranciers.

(517) Wat de bewering betreft dat de Commissie bij de niet in de steekproef opgenomen producenten in de Unie geen informatie heeft opgevraagd over hun productie van grafisch TiO_2, beschikte de Commissie over informatie van de zijde van de gebruikers dat sommige gebruikers beperkte hoeveelheden kopen bij niet in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. De Commissie herinnerde er nogmaals aan dat de argumenten van de producenten van witte inkt met betrekking tot de beschikbaarheid van aanbod nooit op zinvolle wijze zijn betwist.

(518) Dit betreft vooral de argumenten van Flint over de specifieke knowhow die nodig is voor de productie van TiO_2 dat goed werkt in witte inkt, waarvan het bestaan en het feit dat slechts een klein aantal producenten daarover beschikken reeds was vastgesteld in de concentratiezaak Huntsman/Rockwood. Na deze fusie moest bovendien de knowhow van een van de twee marktleiders op het gebied van grafisch TiO_2 in de Unie worden afgestoten; deze werd overgenomen door de huidige LB-groep, die deze TiO_2-kwaliteit aan de Unie bleef leveren.

(519) De klager heeft tijdens het hele onderzoek geen bewijsmateriaal overgelegd dat dit tegenspreekt en dus de conclusie ontkracht dat de beschikbaarheid van grafisch TiO_2-kwaliteiten van bevredigende kwaliteit wereldwijd zeer beperkt is tot slechts een handvol producenten in de Unie en in de VRC. Niets in de gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie heeft die conclusie ook in twijfel getrokken. De Commissie zag dus geen reden om zich tot de niet in de steekproef opgenomen producenten in de Unie te wenden.

(520) Aangaande de beschikbare capaciteit van de ene producent in de Unie om de markt te bevoorraden, heeft de Commissie reeds geconcludeerd dat, hoewel deze theoretische capaciteit zou kunnen hebben, het onwaarschijnlijk was dat hij 7 % van die capaciteit zou besteden aan het bevoorraden van slechts 2,5 % van de markt.

(521) De klager heeft geen bewijsmateriaal overgelegd dat op het tegendeel zou wijzen. Integendeel, zijn eigen argumenten in de opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen suggereren dat er geen economische prikkel is om dit te doen.

(522) Ten derde was de Commissie het niet eens met de bewering van de klager dat zij een andere methode heeft toegepast dan in de ACF-zaak. De Commissie beoordeelt elk verzoek per geval en in het licht van alle beschikbare feiten en informatie. Het feit dat in de ACF-zaak de gevolgen voor de totale winstgevendheid van de gebruiker niet konden worden geraamd, maakt de feitelijke situatie dus niet vergelijkbaar met deze zaak. Hoe dan ook volgt uit de rechtspraak dat de rechtmatigheid van een verordening tot instelling van antidumpingrechten moet worden beoordeeld aan de hand van rechtsregels en met name de bepalingen van de basisverordening, en niet aan de hand van de vermeende vroegere besluitvormingspraktijk van de instellingen van de Unie ([67]).

(523) Zoals de Commissie in de overwegingen 488, 489 en 490 heeft uiteengezet, concludeerde de Commissie bij de analyse van het algemene beeld, met inbegrip van de hoge incidentie van TiO_2 in de kostenstructuur van witte inkt en nieuw bewijsmateriaal over de volatiliteit van de witte-inktindustrie, alsook mogelijke domino-effecten in de verwerkende verpakkingsindustrie, dat maatregelen een aanzienlijk effect zouden hebben op de producenten van witte inkt.

(524) Tegelijkertijd heeft de Commissie twijfels geuit over de bewering van de klager dat deze vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming ernstige negatieve gevolgen zal hebben voor de producenten in de Unie. Zoals reeds vermeld, vertegenwoordigt grafisch TiO_2 een zeer klein aandeel — namelijk 2,5 % — van de totale markt, en nog minder in termen van het aandeel van de verkoop van de ene producent in de Unie die het meest concurrerend is op deze markt.

(525) Bovendien heeft de klager niet aangetoond waarom de producenten in de Unie, die ondanks de Chinese concurrentie in de voorgaande jaren grafisch TiO_2 aan de Unie verkochten en dat blijven doen, dit nu plotseling niet meer zouden kunnen doen.

([67]) Zie bijvoorbeeld arrest van het Gerecht van 18 oktober 2016, Crown Equipment (Suzhou) en Crown Gabelstapler/Raad, T-351/13, niet gepubliceerd, ECLI:EU:T:2016:616, punt 107.

(526) Ten slotte heeft de klager zijn beweringen over het risico van ontwijking niet op zinvolle wijze onderbouwd. Vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming is een douaneregeling waarbij de douaneautoriteiten nagaan of de ingevoerde producten inderdaad voor een specifiek doel werden gebruikt. De Commissie zag derhalve geen redenen om aan te nemen dat TiO_2 ten gevolge van deze vrijstelling verkeerd zou kunnen worden aangegeven of voor andere bestemmingen zou kunnen worden gebruikt.

(527) De Commissie verwierp derhalve de argumenten van de klager betreffende de vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming voor de productie van witte drukinkt.

7.3.6. *Andere factoren*

(528) Verschillende belanghebbenden voerden ook argumenten aan met betrekking tot het ontoereikende aanbod van TiO_2 in de Unie. Zij verklaarden dat zij in het verleden veel te maken hebben gehad met bevoorradingstekorten en dat wanneer de economie weer aantrekt, de prijzen zullen stijgen en er niet eens voldoende hoeveelheden TiO_2 beschikbaar zullen zijn bij de producenten in de Unie.

(529) De klager betwistte deze argumenten en verklaarde dat hij in staat is om in de vraag van de Unie te voorzien zodra er weer een gelijk speelveld is. Daarnaast voerde de klager aan dat er in andere landen, zoals het Verenigd Koninkrijk, Saoedi-Arabië en de VS, meerdere capaciteitsuitbreidingen op stapel staan.

(530) De Commissie erkende dat de totale capaciteit van de Unie onvoldoende is om in de totale vraag in de Unie te kunnen voorzien. Bovendien konden de capaciteitsuitbreidingen waarvan de klager gewag maakte, niet met betrouwbaar bewijs worden gestaafd.

(531) Volgens de informatie en het bewijsmateriaal waarover de Commissie beschikt, is er wereldwijd niettemin voldoende capaciteit voor TiO_2 beschikbaar, en zijn er op zijn minst aanwijzingen dat de capaciteitsuitbreiding de komende jaren zal doorgaan in andere regio's dan de VRC. Ook als de invoer uit de VRC volledig zou wegvallen, zou deze het potentiële aanbodtekort kunnen compenseren.

7.4. **Conclusie inzake belang van de Unie**

(532) Op grond van bovenstaande overwegingen kwam de Commissie tot de conclusie dat er geen dwingende redenen zijn die tegen de instelling van definitieve antidumpingrechten op titaandioxide van oorsprong uit de VRC pleiten.

(533) Om mogelijke ernstige gevolgen voor de gebruikers die voor hun productie sterk afhankelijk zijn van TiO_2 te beperken en om de mogelijke ernstige nadelige gevolgen van antidumpingrechten voor een groot aantal van deze gebruikers te verzachten, en tegelijkertijd de bescherming te waarborgen van de bedrijfstak van de Unie die wordt blootgesteld aan de schadelijke gevolgen van invoer met dumping uit de VRC, overwoog de Commissie echter de rechten te moduleren.

(534) In hun opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalden verschillende belanghebbenden hun opmerkingen dat het antidumpingrecht van 32,3 % te hoog is en hun bedrijven niet concurrerend zal maken, en dat de Commissie de rechten moet verlagen.

(535) Alle individuele en specifieke opmerkingen over het belang van de Unie zijn behandeld. Bovendien heeft de Commissie, zoals uiteengezet in punt 8.2, de vorm van de maatregelen gewijzigd. De rechten zullen niet worden geïnd als percentage van de opgegeven factuurwaarde, maar als een vast bedrag per kilogram, ongeacht de waarde van de factuur. Zoals uiteengezet in overweging 533 en punt 8.2, zal dit naar verwachting de gevolgen van de rechten voor de gebruikers verzachten.

8. **DEFINITIEVE ANTIDUMPINGMAATREGELEN**

8.1. **Definitieve maatregelen**

(536) In het licht van de conclusies inzake dumping, schade, het oorzakelijk verband, het niveau van de maatregelen en het belang van de Unie, en overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening moeten definitieve antidumping-maatregelen worden ingesteld om te voorkomen dat de bedrijfstak van de Unie nog meer schade lijdt door de invoer met dumping van het betrokken product.

8.2. **Vorm van de maatregelen**

(537) Zoals uiteengezet in overweging 533, achtte de Commissie het passend de vorm van de maatregelen te wijzigen. Zoals meerdere partijen hebben aangevoerd, viel het onderzoektijdvak samen met een neergang van de vraagcyclus met betrekking tot TiO_2. Afgaande op de marktinformatie waarover de Commissie beschikt, is de verwachting dat zowel de vraag als de prijzen in de nabije toekomst zullen blijven stijgen, in elk geval tot eind 2025.

(538) De Commissie was derhalve van oordeel dat de instelling van rechten in de vorm van specifieke rechten de gevolgen van de rechten voor de gebruikers zal verzachten, aangezien het aandeel van de rechten in de totale prijs van TiO_2 uit de VRC in een stijgende markt kleiner zal zijn dan wanneer rechten als ad-valoremrechten worden ingesteld. Uit de ramingen van de Commissie is met name gebleken dat, reeds op basis van de gegevens over het onderzoektijdvak die van de gebruikers werden verkregen, maatregelen in de vorm van specifieke rechten de gevolgen voor de winstgevendheid van de producenten van decorpapier en witte inkt voor het onderzoektijdvak in een voorts ongewijzigde situatie met 0,2 tot 0,5 procentpunt zouden verzachten.

(539) Bovendien zullen gebruikers van zeer specialistische TiO_2-kwaliteiten, zoals die welke door AAKO worden ingevoerd en waarvan de prijs verschillende orden van grootte hoger is dan die van de meer gangbare kwaliteiten, minimale gevolgen van de maatregelen ondervinden.

(540) Tegelijkertijd zou het niveau van de rechten de bedrijfstak van de Unie in staat stellen zich te herstellen van de gevolgen van schade veroorzakende dumping in de context van een stijgende vraag en stijgende prijzen en dalende grondstofkosten ([68]). De Commissie concludeerde derhalve dat, gezien de specifieke omstandigheden van deze zaak, door het opleggen van maatregelen in de vorm van specifieke rechten een juist evenwicht zal worden bereikt tussen het belang van de gebruikers enerzijds en de behoefte van de bedrijfstak van de Unie aan bescherming tegen invoer met dumping anderzijds.

(541) Op basis van het voorgaande moeten de definitieve antidumpingrechten, uitgedrukt in cif-prijs grens Unie, vóór inklaring, en als een vast bedrag per kg, als volgt worden vastgesteld:

Onderneming	Dumpingmarge (%)	Schademarge (%)	Definitief recht (%)	Definitief specifiek recht (EUR/kg)
LB-groep	32,3	53,4	32,3	0,74
Anhui Gold Star-groep	11,4	53,0	11,4	0,25
Andere meewerkende ondernemingen	28,4	53,3	28,4	0,64
Alle overige ondernemingen	32,3	53,4	32,3	0,74

(542) De bij deze verordening voor bepaalde ondernemingen vastgestelde individuele antidumpingrechten zijn gebaseerd op de bevindingen van dit onderzoek. Zij weerspiegelen dan ook de situatie die bij dit onderzoek voor die ondernemingen werd geconstateerd. Deze rechten zijn dus uitsluitend van toepassing op de invoer van het onderzochte product van oorsprong uit het betrokken land en geproduceerd door de genoemde rechtspersonen.

(543) In haar opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen suggereerde de LB-groep dat het wegens het traditionele prijsverschil tussen de twee passender zou zijn om afzonderlijke specifieke rechten vast te stellen voor met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 en voor met het chlorideproces geproduceerd TiO_2.

([68]) Uit gegevens van Fastmarkets blijkt dat de prijs van ilmeniet, de belangrijkste grondstof voor TiO_2, sinds het onderzoektijdvak is gedaald (beschikbaar bij abonnement op https://www.fastmarkets.com/login/metals-and-mining/), terwijl de beschikbare marktonderzoeksgegevens ook wijzen op een daling van de kosten in de nabije toekomst ten opzichte van het onderzoektijdvak.

(544) De Commissie herinnerde er in dit verband aan dat zij, zoals reeds is uiteengezet in de overwegingen 67 tot en met 71 van de voorlopige verordening en is bevestigd in de overwegingen 81 tot en met 84 van deze verordening, het verzoek om afzonderlijke analyses van schade en oorzakelijk verband voor de producten die voortkomen uit de twee productieprocessen heeft afgewezen. Dat zou een voorwaarde zijn geweest voor de berekening van individuele antidumpingrechten voor met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 en met het chlorideproces geproduceerd TiO_2.

(545) Bij gebreke van nieuw bewijsmateriaal dat die conclusie tegenspreekt, verwierp de Commissie het verzoek van de LB-groep om afzonderlijke specifieke rechten vast te stellen voor met het sulfaatproces geproduceerd TiO_2 en voor met het chlorideproces geproduceerd TiO_2.

(546) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen heeft de klager, hoewel hij het besluit van de Commissie over de voorgestelde vorm van de rechten niet betwistte, verzocht om in de definitieve verordening een bepaling op te nemen teneinde een herziening van de vorm van het recht mogelijk te maken indien het vaste recht grotendeels inefficiënt wordt om de dumpingpraktijken tegen te gaan, en een onmiddellijk nieuw onderzoek mogelijk te maken.

(547) De Commissie heeft in dit verband opgemerkt dat een dergelijke clausule overbodig zou zijn. Indien de klager of een andere partij vaststelt dat de antidumpingrechten (ongeacht of deze worden uitgedrukt als ad-valoremrechten of specifieke rechten) ontoereikend zijn om de dumpingpraktijken tegen te gaan, kan hij een verzoek om een tussentijds nieuw onderzoek indienen, mits aan de voorwaarden van artikel 11, lid 3, van de basisverordening is voldaan.

(548) Deze rechten zijn niet van toepassing op ingevoerde producten die zijn vervaardigd door andere, niet specifiek in het dispositief van deze verordening genoemde ondernemingen, ook al gaat het hierbij om entiteiten die verbonden zijn met de specifiek genoemde ondernemingen; op die producten moet het recht van toepassing zijn dat geldt voor "alle overige invoer van oorsprong uit de Volksrepubliek China".

(549) Een onderneming die later haar naam wijzigt, kan verzoeken om verdere toepassing van deze individuele antidumpingrechten. Dit verzoek moet worden ingediend bij de Commissie ([69]). Het moet alle relevante informatie bevatten waaruit blijkt dat de wijziging geen invloed heeft op het recht van de onderneming om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is. Als de naamswijziging van de onderneming niet van invloed is op haar recht om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is, zal een bericht over de naamswijziging worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

(550) Om het risico van ontwijking als gevolg van het verschil in rechten zo veel mogelijk te beperken, zijn speciale maatregelen nodig om de juiste toepassing van de individuele antidumpingrechten te garanderen. De heffing van individuele antidumpingrechten is enkel van toepassing op vertoon van een geldige handelsfactuur aan de douaneautoriteiten van de lidstaten. De factuur moet voldoen aan de in artikel 1, lid 3, van deze verordening vastgestelde vereisten. Tot een dergelijke factuur wordt overgelegd, moet de invoer worden onderworpen aan het antidumpingrecht dat van toepassing is op "alle overige invoer van oorsprong uit de Volksrepubliek China".

(551) Hoewel de douaneautoriteiten van de lidstaten over deze factuur moeten beschikken om ten aanzien van de invoer de individuele antidumpingrechten te kunnen toepassen, is overlegging van die factuur niet de enige factor waarmee de douaneautoriteiten rekening moeten houden. Zelfs als aan hen een factuur wordt overgelegd die voldoet aan alle voorschriften van artikel 1, lid 3, van deze verordening, moeten de douaneautoriteiten van de lidstaten namelijk hun gebruikelijke controles uitvoeren en kunnen zij, net als in alle andere gevallen, aanvullende documenten (vervoersdocumenten enz.) verlangen om de juistheid van de gegevens in de aangifte na te gaan en te waarborgen dat het recht vervolgens terecht wordt toegepast, in overeenstemming met de douanewetgeving.

(552) Indien de uitvoer door een van de ondernemingen waarvoor een lager individueel recht geldt, met name na de instelling van de maatregelen in kwestie aanzienlijk toeneemt, kan dit op zich worden beschouwd als een verandering in de structuur van het handelsverkeer als gevolg van de instelling van maatregelen in de zin van artikel 13, lid 1, van de basisverordening. In dergelijke omstandigheden kan een onderzoek naar ontwijking worden geopend, mits aan de voorwaarden hiervoor is voldaan. Hierbij kan onder meer worden onderzocht of het nodig is een individueel recht of individuele rechten in te trekken en in plaats daarvan het voor het gehele land geldende recht in te stellen.

([69]) Europese Commissie, directoraat-generaal Handel, directoraat H, Wetstraat 170, 1040 Brussel, België.

(553) Om een goede toepassing van het antidumpingrecht te garanderen, moet het voor alle andere invoer van oorsprong uit de VRC vastgestelde antidumpingrecht niet alleen gelden voor de niet-meewerkende producenten-exporteurs in dit onderzoek, maar ook voor de producenten die in het onderzoektijdvak geen producten naar de Unie hebben uitgevoerd.

(554) Producenten-exporteurs die het betrokken product tijdens het onderzoektijdvak niet naar de Unie hebben uitgevoerd, moeten de Commissie kunnen verzoeken om toepassing van het antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen meewerkende ondernemingen. De Commissie moet een dergelijk verzoek inwilligen mits aan drie voorwaarden wordt voldaan. De nieuwe producent-exporteur zou moeten aantonen dat: i) hij het betrokken product tijdens het onderzoektijdvak niet naar de Unie heeft uitgevoerd; ii) hij niet verbonden is met een producent-exporteur die dat wel heeft gedaan, en iii) hij het betrokken product daarna heeft uitgevoerd of een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om dit in aanzienlijke hoeveelheden te doen.

(555) Na de mededeling van de definitieve bevindingen heeft de klager de Commissie verzocht in de definitieve verordening een bepaling op te nemen. Die bepaling zou het mogelijk moeten maken toezicht te houden op de invoer van TiO_2 van Anhui Gold Star, waardoor de jaarlijks van deze onderneming in de Unie ingevoerde hoeveelheid zou kunnen worden vergeleken met de maximumcapaciteit die in haar antwoord op de vragenlijst is vermeld. In dit verband zij opgemerkt dat de Commissie op basis van de aan de Anhui Gold Star-groep toegekende aanvullende Taric-code en als onderdeel van de monitoringactiviteiten in staat zal zijn om de volumes van deze exporteur die de Unie binnenkomen te observeren en te beoordelen of vervolgmaatregelen nodig zijn.

8.3. **Definitieve inning van de voorlopige rechten**

(556) Plastika Kritis voerde aan dat de voorlopige rechten in dit geval niet zouden mogen worden geïnd. Het voerde aan dat vanwege de aanvallen van de Houthi's die de scheepvaartroutes door de Rode Zee verstoren, veel ladingen die in februari/maart zijn besteld en in april of mei zijn verscheept, nog niet in de haven van bestemming zijn aangekomen.

(557) Tegelijkertijd hebben veel gebruikers van TiO_2 offertes opgesteld en met hun afnemers contracten gesloten tegen vaste prijzen en zullen zij alle verliezen in verband met de antidumpingrechten moeten absorberen. Het stelt dan ook dat er geen rechten zouden mogen worden geïnd op zendingen van TiO_2 die vóór de registratiedatum zijn verzonden.

(558) De Commissie merkte in dat verband op dat de gebruikers ten minste vanaf de bekendmaking van het bericht van inleiding op de hoogte hadden moeten zijn van de mogelijkheid dat er antidumpingrechten zouden worden ingesteld.

(559) Gezien de hoogte van de vastgestelde dumpingmarges en de ernst van de schade die de bedrijfstak van de Unie is berokkend, moeten de bedragen die uit hoofde van de bij de voorlopige verordening ingestelde voorlopige antidumpingrechten als zekerheid zijn gesteld, definitief worden geïnd tot het bij de onderhavige verordening vastgestelde niveau.

(560) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Flint dat uit de tekst van de mededeling van de definitieve bevindingen niet duidelijk blijkt of de vrijstelling in het kader van de regeling bijzondere bestemming ook van toepassing zal zijn op de bij de voorlopige verordening ingestelde voorlopige antidumpingrechten. Op grond van de conclusies in de overwegingen 459 tot en met 527 heeft de Commissie bevestigd dat titaandioxide dat wordt ingevoerd voor de productie van witte drukinkt moet worden vrijgesteld van de voorlopige rechten, mits is voldaan aan de voorwaarden om voor de regeling bijzondere bestemming in aanmerking te komen.

(561) In zijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen verzocht Plastika Kritis om geen rechten te innen op TiO_2 dat vóór de registratiedatum in juni 2024 vanuit China is verzonden en waarvan de verzenddatum met het desbetreffende cognossement kan worden aangetoond. Plastika Kritis stelde dat de inning van rechten vanaf 12 juli 2024 aanzienlijke verliezen oplevert voor gebruikers van TiO_2 die TiO_2 hebben besteld vóór de registratiedatum, en beweerde dat op dat tijdstip "niemand zich kon voorstellen dat dit onredelijke recht zou worden toegepast".

(562) De Commissie wees er in dit verband op dat de basisverordening niet voorziet in de mogelijkheid om de inning van rechten te baseren op de datum waarop het betrokken product uit het land van onderzoek is verzonden. Bovendien is het bericht van inleiding in deze zaak bekendgemaakt op 13 november 2023, en zijn daarin de termijnen voor de zaak vastgesteld. Vanaf dat moment hadden de gebruikers ten minste op de hoogte kunnen zijn van de mogelijkheid dat voorlopige rechten zouden worden ingesteld. Daarom wees de Commissie dit verzoek af.

8.4. **Inning met terugwerkende kracht**

(563) Zoals vermeld in punt 1.2, heeft de Commissie de invoer van het onderzochte product aan registratie onderworpen.

(564) Zoals uiteengezet in overweging 456 van de voorlopige verordening, heeft de Commissie in die fase van het onderzoek geen besluit kunnen nemen over een mogelijke toepassing van de antidumpingmaatregelen met terugwerkende kracht. Daarom moet de Commissie, overeenkomstig artikel 10, lid 4, van de basisverordening, besluiten of de definitieve antidumpingmaatregelen met terugwerkende kracht moeten worden geïnd op producten die tijdens de registratieperiode zijn ingevoerd.

(565) Vijf gebruikers en de ASEFAPI hebben zodra de klager een verzoek tot registratie had ingediend, hiertegen bezwaar gemaakt. Verschillende kleinere verfproducenten lieten zich na de registratie registreren als belanghebbende en vijf van hen dienden bezwaren in tegen de registratie van de invoer. Alle belanghebbenden die na de vaststelling van de voorlopige verordening opmerkingen hadden ingediend, pleitten tegen de inning van rechten met terugwerkende kracht. De klager pleitte ervoor dat deze wel worden geïnd.

(566) In de definitieve fase van het onderzoek zijn de in het kader van de registratie verzamelde gegevens getoetst. De Commissie heeft onderzocht of aan de criteria van artikel 10, lid 4, van de basisverordening voor de inning van definitieve rechten met terugwerkende kracht is voldaan.

(567) De criteria op basis waarvan wordt bepaald of rechten tijdens de registratieperiode kunnen worden geïnd, worden vermeld in artikel 10, lid 4, van de basisverordening.

(568) Aan de voorwaarde van artikel 10, lid 4, punt a), van de basisverordening is voldaan, aangezien de invoer overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening werd geregistreerd.

(569) De importeurs zijn in de gelegenheid gesteld na de bekendmaking van de registratieverordening en na de bekendmaking van de voorlopige verordening opmerkingen in te dienen overeenkomstig artikel 10, lid 4, punt b), van de basisverordening.

(570) Verschillende belanghebbenden hebben bezwaar gemaakt tegen de registratie.

(571) De partijen voerden aan dat, aangezien de productie van TiO_2 in de Unie ontoereikend is om aan de vraag in de Unie te voldoen, de gebruikers geen alternatief voor invoer hebben.

(572) De Commissie wees er in dat verband op dat louter het feit dat producten worden ingevoerd, geen criterium is op basis waarvan het besluit tot registratie van invoer werd genomen. In plaats daarvan onderzocht de Commissie of er sprake was van een verdere aanzienlijke toename van de invoer die het corrigerende effect van het recht dreigt te ondermijnen. De Commissie heeft de ontwikkeling van de invoervolumes beoordeeld in overweging 575.

(573) In overeenstemming met artikel 10, lid 4, punt c), van de basisverordening moet er "in het verleden over een langere periode dumping zijn vastgesteld of moet de importeur van de dumping op de hoogte zijn of had hij dat moeten zijn gezien de omvang van de dumping en de gestelde of vastgestelde schade". In de onderhavige zaak is de Commissie van oordeel dat de importeurs sinds de datum waarop het onderzoek werd geopend van de dumping op de hoogte waren of hadden moeten zijn gezien de omvang van de dumping en de gestelde of vastgestelde schade, om de redenen die in de overwegingen 8 tot en met 11 van de registratieverordening worden toegelicht.

(574) Bovendien moet er volgens artikel 10, lid 4, punt d), van de basisverordening "naast de invoer die in het onderzoektijdvak schade heeft veroorzaakt, er een aanzienlijke toename [zijn] vastgesteld van invoer die, gezien het tijdstip waarop en de omvang waarin hij plaatsvindt en andere omstandigheden, het corrigerende effect van het toe te passen definitieve antidumpingrecht ernstig dreigt te ondermijnen".

(575) De Commissie heeft de gemiddelde maandelijkse invoervolumes en -prijzen in het gehele onderzoektijdvak onderzocht en vergeleken met de gemiddelde maandelijkse invoervolumes en -prijzen na de inleiding (periode december 2023-juli 2024). De periode na de inleiding viel uiteen in de periode tot de instelling van voorlopige maatregelen enerzijds en de periode tot aan de inwerkingtreding van de registratie anderzijds.

Tabel 1

Vergelijking met geheel OT	Volume (kg)	Maandgemiddelde	Gemiddelde prijs (EUR/kg)	Wijziging van volume t.o.v. OT	Wijziging van gemiddelde eenheidsprijs t.o.v. OT
OT	209 375 100	17 447 925	2,24	—	—
Periode B1 ([1]) december 2023-juli 2024	180 743 000	22 592 875	2,18	29,5 %	– 2,54 %
Periode B2 december 2023-juni 2024	161 975 300	23 139 329	2,17	32,6 %	– 2,83 %

Bron: Eurostat.

([1]) De Commissie ging hierbij uit van periode B1 die begon in de eerste volle maand na de inleiding en eindigde in de laatste volledige maand waarin de voorlopige verordening werd bekendgemaakt. De Commissie keek vervolgens ook naar periode B2, die begon in de eerste volledige maand na de inleiding en eindigde in de maand voorafgaand aan de inwerkingtreding van de voorlopige maatregelen.

(576) Uit een vergelijking van een van beide perioden (B1 of B2) met het gehele onderzoektijdvak blijkt dat de gemiddelde omvang van de invoer uit de VRC is gestegen, namelijk met ongeveer 30 %, terwijl de prijzen met ongeveer – 2,7 % zijn gedaald.

(577) Aangezien er echter sterke indicatoren voor seizoensafhankelijkheid van de vraag naar TiO_2 op de markt zijn (de vraag is het hoogst in de zomer en het laagst in de winter), was de Commissie van mening dat een vergelijking van de perioden B1 en B2 met dezelfde perioden in het onderzoektijdvak een beter beeld geeft van de situatie op de markt. Deze vergelijking wordt in de onderstaande tabel weergegeven.

Tabel 2

Vergelijking tussen gelijke perioden	Volume (kg)	Maandgemiddelde	Gemiddelde prijs (EUR/kg)	Wijziging van volume t.o.v. OT	Wijziging gemiddelde eenheidsprijs t.o.v. OT
OT zelfde periode B1 (december 2022-juli 2023)	154 839 500	19 354 938	2,22		
Periode B1 (december 2023-juli 2024)	180 743 000	22 592 875	2,18	17 %	– 1,9 %
OT zelfde periode B2 (december 2022-juni 2023)	129 414 500	18 487 786	2,25		
Periode B2 (december 2023-juni 2024)	161 975 300	23 139 329	2,17	25 %	– 3,2 %

Bron: Eurostat.

(578) Uit bovenstaande vergelijking blijkt dat de gemiddelde maandelijkse invoer uit de VRC na de inleiding van de zaak is gestegen, namelijk met 17 % tot het moment dat de voorlopige maatregelen werden ingesteld, en, wat nog belangrijker is, met 25 % wanneer rekening wordt gehouden met de eerste volledige maand na bekendmaking van het bericht van inleiding van het onderzoek en de laatste volledige maand voorafgaand aan de instelling van de voorlopige maatregelen.

(579) Volgens ramingen van de bedrijfstak van de Unie steeg het verbruik in de Unie echter met een vergelijkbare trend, namelijk met ongeveer 25 %. De stijging van de invoer hield dus gelijke tred met de trend in het verbruik. Dit wordt verder bevestigd door het feit dat een aantal producenten in de Unie melding maakte van een toename van de verkoop na het onderzoektijdvak.

(580) Ook voerde een aantal partijen aan dat niet kan worden gesteld dat de invoer na de inleiding van de procedure fors is gestegen, maar dat de waargenomen stijging in overeenstemming is met eerdere trends, d.w.z. de verwachte stijging van de vraag na de lage fase van de cyclus.

(581) Op basis van bovenstaande analyse concludeerde de Commissie dat er onvoldoende bewijs was dat de stijging van de invoer groter was dan de stijging van de vraag na het onderzoektijdvak. De Commissie heeft geen bewijs gevonden of ontvangen dat er door de importeurs voorraden zouden zijn aangelegd. De Commissie merkte bovendien op dat de gemiddelde invoerprijs na het OT daalde, zoals blijkt uit tabel 2, ongeacht welke periode in aanmerking werd genomen en ook wanneer rekening werd gehouden met seizoenseffecten. De daling was echter in overeenstemming met de door de bedrijfstak van de Unie verwachte daling van de productiekosten voor de periode na het OT. Gezien het voorgaande kon de Commissie niet concluderen dat de stijging van de invoer waarschijnlijk de corrigerende werking van het toe te passen definitieve antidumpingrecht ernstig zou ondermijnen in de zin van artikel 10, lid 4, punt d), van de basisverordening.

(582) Bijgevolg heeft de Commissie geconcludeerd dat niet is voldaan aan de voorwaarden voor inning met terugwerkende kracht.

9. **SLOTBEPALING**

(583) Indien een bedrag moet worden terugbetaald naar aanleiding van een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie of als gevolg van een minnelijke regeling, geldt ingevolge artikel 109 van Verordening (EU, Euratom) 2024/2509 van het Europees Parlement en de Raad ([70]) als rentevoet de rente die de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties hanteert, zoals bekendgemaakt in de C-serie van het *Publicatieblad van de Europese Unie* op de eerste kalenderdag van elke maand. De rentevoet mag echter niet negatief zijn. De rente loopt vanaf de datum van betaling van het terug te betalen bedrag tot de datum waarop de terugbetaling verschuldigd is.

(584) Het bij artikel 15, lid 1, van de basisverordening ingestelde comité heeft geen advies uitgebracht,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op titaandioxide, met de chemische formule TiO_2, in alle vormen, als titaanoxiden of in pigmenten en preparaten op basis van titaandioxide, met een gehalte aan titaandioxide van ten minste 80 gewichtspercenten, berekend op de droge stof, en met alle soorten deeltjesgroottes, ingedeeld onder de registratienummers 12065-65-5 en 13463-67-7 van de Chemical Abstract Service (CAS RN), momenteel ingedeeld onder de GN-codes
ex 2823 00 00 en ex 3206 11 00 (Taric-codes 2823 00 00 10, 2823 00 00 30, 3206 11 00 10 en 3206 11 00 30), en van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

([70]) Verordening (EU, Euratom) 2024/2509 van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2024 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie (PB L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

2. Het vaste bedrag aan definitieve antidumpingrechten die van toepassing zijn op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van het in lid 1 omschreven en door onderstaande ondernemingen vervaardigde product, zijn als volgt:

Onderneming	Vast bedrag van het recht (EUR per kg)	Aanvullende Taric-code
LB-groep: — LB GROUP CO., LTD — HENAN BILLIONS ADVANCED MATERIAL CO., LTD — LB LUFENG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD — LB SICHUAN TITANIUM INDUSTRY CO., LTD — LB XIANGYANG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	0,74	89CB
Anhui Gold Star-groep: — Anhui Gold Star Titanium Dioxide (groep) Co., Ltd — ANHUI GOLD STAR TITANIUM DIOXIDE TRADING COMPANY LIMITED	0,25	89CC
Andere meewerkende ondernemingen, opgenomen in de bijlage	0,64	Zie bijlage
Alle overige invoer van oorsprong uit de Volksrepubliek China	0,74	8999

3. De individuele rechten voor de in lid 2 vermelde ondernemingen worden uitsluitend toegepast indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur wordt overgelegd die een verklaring bevat die is gedateerd en ondertekend door een met naam en functie geïdentificeerde medewerker van de entiteit die deze factuur heeft opgesteld, en die als volgt luidt: "Ondergetekende verklaart dat de (hoeveelheid in de door ons gebruikte eenheid) (betrokken product) die naar de Europese Unie wordt uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, is vervaardigd door (naam en adres van de onderneming) (aanvullende Taric-code) in (betrokken land). Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is." Totdat een dergelijke factuur wordt overgelegd, geldt het recht dat van toepassing is op alle overige invoer van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

4. Wanneer goederen zijn beschadigd voordat zij in het vrije verkeer worden gebracht en de werkelijk betaalde of te betalen prijs derhalve met het oog op de vaststelling van de douanewaarde overeenkomstig artikel 131, lid 2, van Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie ([71]) verhoudingsgewijs is verminderd, wordt het op basis van bovenbedoeld bedrag berekende antidumpingrecht met hetzelfde percentage verminderd als de werkelijk betaalde of te betalen prijs.

5. Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

Het in artikel 1, lid 1, beschreven product wordt vrijgesteld van het definitieve antidumpingrecht mits het wordt ingevoerd voor gebruik bij de vervaardiging van witte grafische drukinkt.

([71]) Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 343 van 29.12.2015, blz. 558).

Op deze vrijstelling zijn de voorwaarden van toepassing die zijn vastgesteld in de douanebepalingen van de Unie betreffende de regeling bijzondere bestemming, en met name artikel 254 van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad ([72]) (het douanewetboek van de Unie).

Artikel 3

1. De bedragen die uit hoofde van het voorlopige antidumpingrecht als zekerheid zijn gesteld op grond van Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1923, worden definitief geïnd. De bedragen die als zekerheid zijn gesteld en die het bedrag van het definitieve antidumpingrecht overschrijden, worden vrijgegeven.

2. De vrijstelling op grond van artikel 2 is ook van toepassing op het voorlopige antidumpingrecht uit hoofde van Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1923.

Artikel 4

Artikel 1, lid 2, kan worden gewijzigd om nieuwe producenten-exporteurs uit de Volksrepubliek China toe te voegen en hen te onderwerpen aan het passende gewogen gemiddelde antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen meewerkende ondernemingen. Een nieuwe producent-exporteur toont met bewijs aan dat:

a) hij de in artikel 1, lid 1, beschreven goederen tijdens het onderzoektijdvak (1 oktober 2022 tot en met 30 september 2023) niet heeft uitgevoerd;

b) hij niet verbonden is met een exporteur of producent op wie de bij deze verordening ingestelde maatregelen van toepassing zijn en die aan het oorspronkelijke onderzoek had kunnen meewerken, en

c) hij het betrokken product daadwerkelijk heeft uitgevoerd dan wel een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om na het verstrijken van het onderzoektijdvak een aanzienlijke hoeveelheid naar de Unie uit te voeren.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 december 2024.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

([72]) Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

BIJLAGE

Niet in de steekproef opgenomen meewerkende producenten-exporteurs in de Volksrepubliek China

Land	Naam	Aanvullende TARIC-code
Volksrepubliek China	ANHUI ANNADA TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	89CO
Volksrepubliek China	CITIC Titanium Industry Co., Ltd	89CP
Volksrepubliek China	Chongqing Titanium Industry Co., Ltd of Pangang Group	89CQ
Volksrepubliek China	Guangxi Bluestar Dahua Chemical Co., Ltd	89CR
Volksrepubliek China	GUANGXI JINMAO TITANIUM CO., LTD	89CS
Volksrepubliek China	GUANGDONG HUIYUN TITANIUM INDUSTRY CORPORATION LIMITED	89CT
Volksrepubliek China	Guangxi Guangfeng Titanium Co., Ltd	89CU
Volksrepubliek China	Hebei Milson Titanium Dioxide Co., Ltd	89CV
Volksrepubliek China	Jinan Yuxing Chemical Co., Ltd	89CW
Volksrepubliek China	KUNMING DONGHAO TITANIUM CO., LTD	89CX
Volksrepubliek China	Nanjing Titanium Dioxide Chemical Co., Ltd	89CY
Volksrepubliek China	NINGBO XINFU TITANIUM DIOXIDE CO., LTD	89CZ
Volksrepubliek China	PANZHIHUA DARUI TECHNOLOGY CO., LTD	89DA
Volksrepubliek China	PANZHIHUA DONGFANG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	89DB
Volksrepubliek China	PANZHIHUA KAIHAO TECHNOLOGY CO., LTD	89DC
Volksrepubliek China	Pangang Group Titanium Industry Co., Ltd	89DD
Volksrepubliek China	SHANDONG XIANGHAI TITANIUM CO., LTD	89DE
Volksrepubliek China	SHANDONG DAWN TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	89DF
Volksrepubliek China	SHANDONG DOGUIDE GROUP CO., LTD	89DG
Volksrepubliek China	SHANDONG JINHAI TITANIUM RESOURCES TECHNOLOGY CO., LTD	89DH
Volksrepubliek China	Xuzhou Titanium Dioxide Chemical Co., Ltd	89DI
Volksrepubliek China	Yibin Tianyuan Haifeng Hetai Co., Ltd	89DJ
Volksrepubliek China	YUNNAN DAHUTONG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	89DK